உ
ஓம் சிவம்

மாணிக்கப் பாட்டு

யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார்
இயற்றியது

வர்ணமெட்டு அமைத்தபுலவர்,
திரு. வா. சு. கோமதிசங்கரஐயர்
வீணை ஆசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்

பாரத சக்தி நிலையம்
புதுவை

உரிமை பதிப்புற்றது] 1946. [விலை ரு.3-8-0

உள்ளுறை

1. மாணிக்கவாசகரின் நிழற்படம்
2. யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார் நிழற்படம்
3. பதிப்புரை (ஆங்கிலம்; பாரத சக்தி நிலயத்தார்)
4. பதிப்புரை (தமிழ்; பாரத சக்தி நிலயத்தார்)
5. குறியீடுகளின் விளக்கம்
6. பாட்டு முதற் குறிப்பட்டவணை

கதைப் பகுதிகள்

7. அமைச்சுக் காண்டம்
8. திருப்பெருந்துறைக் காண்டம்
9. திருவிளையாடற் காண்டம்
10. திருவாசகக் காண்டம்

கதை நடக்கும் இடங்கள்

11. 1 மதுரை 2 சொக்கநாதர் கோயில். 3 திருப்பெருந்துறைக் குருந்தடி. 4 பெருந்துறைக் கோயில். 5 திருவாதவூர். 6 வைகை நதி. 7 மதுரைச் சிறை. 8 திருவண்ணாமலை. 9 திருக்கழுக் குன்றம். 10 தில்லையம்பதி. 11 சிற்சபை.

கதையில் வரும் பாத்திரங்கள்

12. 1 மாணிக்கவாசகர் (வாதவூரார்). 2 அரிமர்த்தன பாண்டியன். 3 சிவகுரு. 4 அடியார்கள். 5 மாணிக்கவாசகர் உறவினர். 6 தண்டற்காரர். 7 சிறைக்காவலர். 8 அசுவபதி. 9 வந்தி. 10 சிவக்கூலி. 11 சிவக்கிழவர். 12 பொதுஜனங்கள். 13 குதிரைகள். 14 நரிகள்.

ஸ்வரப்படுத்திய பாகங்கள்

13. கீர்த்தனைகள் 25. திருவாசகங்கள் 45. கண்ணிகள் 17. பாட்டுகள் 13. நாமாவளி 2. ராகமாலிகை 2. திருச்சொல் அலங்காரம் 4. பள்ளு 1. சிந்து 1. மங்களம் 1.

ஸ்வரப்படுத்தாத பாகங்கள்

14. காரிகை 19. விருத்தம் 9. அகவல் 5. ராகமாலிகை விருத்தம் 1. திருவாசக விருத்தம் 7.

MANICCAP PATTU.

Sri Manicca Vachakar is the patron saint of the Saiva world. His **Tiruvachakam** is. a thrilling hymn of soul's ecstasy. Yogi Sri Shuddhananda Bharatiar has woven into sweet songs the authentic life and the spirit of the hymns of Sri Maniccavachakar. Swamiji was a katha performer once and these songs were sung then. They are highly musical and full of Divine fervour. Many hymns of the Saint find a place in this work.

We are very grateful to the **Vina Vidvan Sri. V.S.Gomati Sankaraiyar** of the Annamalai University for having writtin notations for these holy songs.

The Vidvan needs no introduction. His musical talents and perfect technical knowledge are well known. He has done a yeomans service to the art of music in having written notations to Swamiji's songs so ably.

We are ever grateful to the **University of Doctor Rajah Sir Annamalai Chettiar** for having undertaken to do its best to popularise Swamiji's songs and to teach them to students.

Let Nataraja bless the great Institution!

15-1-46
Pondicherry

Bharata Shakti Nilayam.

உ

ஓம் சிவம்

மாணிக்கப்பாட்டு.

பதிப்புரை.

உலகின் அருளடியாருள் மிகப்பெரியவர் மாணிக்கவாசகர் ஆவார். அவர் அன்பினாற் சிவமானவர். அவர் அருளிய திருவாசகம், செந்தமிழ் வேதமாகும். நாங்கள் திருவாசகத்திற்கு உரை எழுதவேண்டினோம். சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார் உரை கோலத் தொடங்கினார். ஒரு பாட்டுக்குப் பத்துப்பதினைந்து பக்கம் விரிவுரை வளர்ந்தது. அத்தனையும் அச்சிடவும் முடியாது. ஜனங்கள் பொறுமையாகப் படிக்கவும் இயலாது. ஆகையால் சுவாமிகள் கதை செய்து வந்த நாட்களில் பாடிவைத்த கீர்த்தனங்களையே செப்பனிட்டு மாணிக்கப் பாட்டாகச் செய்தார்கள்.

மாணிக்கப்பாடலில் கோவையாக மாணிக்கவாசகர் வரலாறு, திருவாசகத்தின் பொருள் எல்லாம் இனிய கீர்த்தனங்களில் அடங்கியுள்ளன. தேவாரங்களைப்போலவே திருவாசகத்திற்கும் பண்ணமைத்து இதில் சேர்த்துள்ளார் ஆசிரியர், பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடலிலிருந்து இனிய பாடல்களையும் இந்நூலிற் சேர்த்துள்ளார்.

இதிலடங்கிய கீர்த்தனங்களுக்கும், திருவாசகங்களுக்கும் ஸ்வரங்கள் அமைத்தவர் மகாவித்வான் வீணை கோமதிசங்கரஐயராவார். இவருடைய வித்திறமும் ஸ்வரஞானமும் இசைப் புலமையும் சொல்லில் அடங்காதவை. இப்படிப்பட்ட மகாவித்வான் சுவாமிகள் பாடலுக்கு மெட்டமைக்க நேர்ந்ததே திருவருட்செயலாகும். இவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி.

டாக்டர் ராஜா ஸர் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையினர். சுத்தானந்த கீதங்களுக்கு ஸ்வரம் அமைத்தும், அவற்றை மாணவருக்குப் பயிற்றியும் பெருதவி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்றும் நன்றியுடையோம்.

மாணிக்கப் பாட்டைக் கதை செய்க, பாடுக, நாடகமாக அரங்கேற்றுக! இந்நூலால் தமிழர் சமயப்பணி செய்க. பதி புண்ணியம் பெறுக, ஓம் சிவம்!

15-1-46.
புதுவை.

பாரத சக்தி நிலையத்தார்.

குறியீடுகளின் விளக்கம்

ப	பல்லவி
அ	அநுபல்லவி
ச	சரணம்
,	இது ஓர் அக்ஷரகாலத்தைக் குறிக்கும்
;	இது இரண்டக்ஷர காலத்தைக் குறிக்கும்
|	இது தாளவட்டத்தின் பகுதியைக் குறிக்கும்
||	இது தாளவட்டத்தின் முடிவைக் குறிக்கும்
.	இது சுரங்களுக்கு மேலிருந்தால் தாரஸ்தாயியையும், சுரங்களுக்குக் கீழிருந்தால் மந்தரஸ்தாயியையும், சாகித்தியத்தைத் தொடர்ந்து வந்தால் அகார-இகார-உகாரங்களையும் குறிக்கும்
———	இது மத்திம காலத்தைக் குறிக்கும்
═══	இது துரிதகாலத்தைக் குறிக்கும்
+	இது சுரங்களுக்கு மேலிருந்தால் அந்த மேளத்திற்குரிய ஸ்தான மன்னியில் வேறு சுரஸ்தானமென்பதைக் குறிக்கும். (உதாரணம்:— காம்போதிக்கு வரும் காகலி நிஷாதம், பைரவிக்கு வரும் சதுசுருதி தைவதம், சாரங்காவிற்கு வரும் சுத்த மத்திமம் இன்னும் இம்மாதிரி வரும் சுரங்களையும் குறிக்கும்)
~~	இது சுரங்களுக்கு மேலிருந்தால் அந்தந்த ராகத்திற்குத் தகுந்தபடி சுரங்களை அசைத்துப் பிடிக்க வேண்டுமென்பதைக் குறிக்கும்
=	இது சாபு தாளம், ரூபகதாளம், ஜம்பை தாளம் இவைகளின் இரண்டாவது தட்டைக் குறிக்கும்.

பாட்டு முதற் குறிப்பு அட்டவணை

குறிப்பு:—கீ=கீர்த்தனம். தி=திருவாசகம். க=கண்ணிகள். கா=காரிகை. பா=பாட்டு. வி=விருத்தம் நா=நாமாவளி. ரா=ராகமாலிகை. இ=இருசொல் அலங்காரம் சிந்=சிந்து. பள்=பள்ளு அக=அகவல். ரா, வி=ராகமாலிகை விருத்தம் தி, வி=திருவாசக விருத்தம். ம=மங்களம். என்பதைக் குறிக்கும்.

உ

மாணிக்கப் பாட்டு

௧. அமைச்சுக் காண்டம்

1. கடவுள் வாழ்த்து—கலிவெண்பா.

காட்டை.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க !
இமைப் பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க !
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவனடி வாழ்க !
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க !
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி, எந்தையடி போற்றி;
தேசனடி போற்றி, சிவன் சேவடி போற்றி,
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி !
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி !
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவன் அடிபோற்றி !
ஆராத இன்பம் அருளுமலைபோற்றி !

2. போற்றி—அகவல்

தேவகாந்தாரி.

ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றெனக் கருள்வாய் போற்றி
வாரேறிக் கரியா நந்தே போற்றி
ஏறேறிச் செல்விய இறைவா போற்றி
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

---

3. ஆரபி – சாய்ப்பு – திருவாசகம்

வானாகி மண்ணாகி, வளியாகி ஒளியாகி,
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்,
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே.

த பா = மா , கரீ | சரி மகரீ = ச ரீ ச சா | ச நி தா = ரி சரீ | ம க ரீ = ப ம பா ||
வா . ஞ . . கி மண் . . . ணா . . கி வ . ளி யா . கி ஒ . ளி யா . கி

மா , = தா ச்ா | ச்ா ச்ா , ரி = ச் நி தா த ப | ம பா = த நி த · ப | ம ப த ப = ம க ரீ ||
ஊ . ஞ கி உ யி . . ரா . . கி . உ ண் மை யு மா ய் இன் . . மை யு மா ய்

பா ம = தா தா | ச்ா, = ரி ச் ரீ | ரிப்ம்க்ரீ = ரீ ச்ா | ச் நி தா = ச்ா ச்ா ||
கோ. ஞ கி யா. னென தென் ற: வ. ர வரைக் கூ. த் தாட்டு

தா, = ரி ச் ரீ | ச்ாநி = தா தாநிதபா | மபா = த பபா | ம க ரீ = ச நிதா சா ||
வா. ஞ. கி நின் று யை... என் சொல்லி வா. ழ்த் து. வ னே

✢ இக்குறி கைசிகிநிஷாதத்தைக் குறிக்கும்.

4. நாமாவளி

பூர்வகல்யாணி — தேசாதி

அருட் பெருஞ் சோதி தனிப்பெருங் கருணை
ஆண்டவனே சிவ தாண்டவனே—சரண்
திருச்சிற் றம்பலா, சிவகுரு நாதா
சிவகாமி நேசா நடராஜா—சரண்
சாம்ப சதாசிவ சாம்ப சதாசிவ
சச்சிதானந்த ஓம் குரு சரணம்

(நவப்பார்வதி பதயே! ஹரஹர மகாதேவ) = (சிற்சபேசா! சிவசிதம்பர!)

; ச தா ச ரி | கா ; கா கா | ; க மா ப பா | பா ப் ம க ரி கா ||
அ ருட் பெ ருஞ் சோ. . தி த னிப் பெ ருங் க ரு . . . ணை

;க மா ப பா	பா ; நி த த ப	பா பா ; ப பம	க தபமகரிஸா ‖
. ஆ ண் ட வ	னே . சி . வ .	. தா ண் ட வ .	னே . . . ச . ரன்
;க ம பா ;	தா ; ரி ச்ா	; ; ரி ச்ா ச்ா	தா ; ரி ச்ா ‖
. தி ருச் சி ற்	ற ம் ப லா	. சி வ கு ரு	நா . . தா
;க் ரி ச்ா ச்ா	தா ச் நி த ப பா	; நி த பா , ம	க தபமகரி சா ‖
. சி வ கா மி	நே . . . . சா	. ந டா ரா . .	ஜா . . . ச . ரன்
தா த ரி சா ச ச	சா ச ச ரி ரி ரி	கா ம பா ப ப ம	க ரி ப ம க ரி சா ‖
சாம் ப ச தா சி வ	சாம் ப ச தா சி வ	சச் சி தா னந் த .	ஓ ம் கு ரு ச ர ணம்
கா க ம பா ப ப	தா த நி தா ப ப	தா தச்ாச் ச்நி	தா நி ம த த ச்ா ‖
சாம் ப ச தா சி வ	சாம் ப ச தா சி வ	சச் சி தா னந் த .	ஓம் கு ரு ச ர ணம்
ரீ ரி ரி ச்ா ச்நி	தா த நி பா ப ம	ச்ா ச் தா ப ப ம	க ம த ம க ரி சா ‖
சாம் ப ச தா சி வ	சாம் ப ச தா சி வ	சச் சி தா னந் த .	ஓ ம் கு ரு ச ர ணம்

உ. கலைது மலர்ச்சி

உலகில் எத்தனையோ பிறவிகளுள் மானிடப் பிறவி அரிது, அரிது. ஏனெனில் உயிருக்குயிராய் உள்ள கடவுளை அறியும் அருளுணர்ச்சி மனிதனுக்கே உண்டு. அதை அறிய முடியாமல் தடுப்பது, புலன் வழியே சென்று திரியும் மனம். அந்த மனத்தை ஒன்றுபடுத்தி, உள்ளத்தில் நாட்டி, அன்புசெய்தால், இறைவன் அருள் நம்மை நடத்தும். உலகில் மிகவும்

அரிய பெரிய பொருள் அன்புதான். அந்த அன்பை முற்றிலும் கடவுளிடம் காட்டினோர் பேரின்பம் பெற்றனர். மாணிக்கவாசகர், அப்பர், சுந்தரர் சம்பந்தர், காரைக்காலம்மையார், ஆண்டாள், நம்மாழ்வார், கபீர், துளஸிதாஸ், நானகர், சைதன்யர், மீராபாய், ஏகநாதர், முகம்மது நபி, பிரான்ஸிஸ் முனிவர் முதலிய எத்தனையோ மகான்கள் பரம பக்தியால் இறைவனருளையும், அதனால் பேரின்பத்தையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். இவர்களால் மனித சமுதாயம் புனித முற்றிருக்கிறது. இத்தகைய பக்த சிகாமணிகளின் சரித்திரத்தைக் கேட்பதே பரமபாவன மாகும். அதனால் எல்லாரும் இன்புறலாம். கற்றலைவிடக் கேட்டல் எளிதாகும்.

எல்லாரும் இன்புறுவீர்

இராகம் தோடி — தாளம் ஆதி

ப. = எல்லாரும் இன்புறுவீர்—பரமன் அருள்
எய்தும் பக்தர் கதையை—உய்திபெறக் கேளுங்கள் (எல்)

அ. ப. = பல்வகைச் சமயமும் பண்புடன் விளக்கிடும்
பதிபசு பாசத்தின் விதிமுறை விளங்கியே (எல்)

ச. = மதுரைப் பாண்டிய னுக்குக் குதிரை வாங்க வந்தே
மாணிக்க மான நன் மந்திரிச் சிங்கம்போல்,
துதிசெய்து சூலைநோய் துறந்த வாகீசர் போலே,
சுந்தரர் சம்பந்தர் நந்தனர் போலவே (எல்)

ப. ; - த ப த ா த ா - ப ா ; ப க ம ா - | ப ா ; ; - த ப | ம ா ; - க ா க ா ||
, - எ ல் லா ரும் - இ ன் பு . று - வீ . ர் - ப ர ம - ன் - அ ருள்

;-க மா த் மா-கா ரீ சா ; | ;-ரி ச தா ரீ - | ச ரிகசரி நீ சா ||;
.-ளய் தம் பக் தர் -க ளை தயை. .-உய்ந்திபெ றக்- கே. . . ளுங்கள் . (எல்)

௪. ;-பதபாபா -பாபாமகமா | ;-பத நிததா-| ;-தநீ ச்ா ச்ா ||
.-பல்ல கைச்-ச ம ய. மும் .-பண்பு. டன்- .-வி ளங் கி டும்

;-ச்ரிச்ாச்ா-ச் நிநிதநீ ச்ா | ;-ரிநீ த மா - | மகபமகரி-ச ரி || கம
.-பதிப சு -பா . . . சத் தின் .-விதி முறை - வி. ளங்கி. -யே. . . (எல்)

௫. ;-கமகா ரி -சநிதாச நிசா | ;-சரிகாமா | பா ;-பமகா ||
.-மது ரைப் பாண்-டி. ய ரைக்கு க்-கு திரை வாங் க .-வந் தே

;-க மத மதா-நி ச்நிததம-கா | ;-பமகரி சா- | ரி ச நிதநீ சா ||
.-மா. ணிக்க -மா . . . ண. -கன் .-மந் . திரிச்- சிங். . கம் போல்

;-ப த பா மா-பா;ம கமா | ;-ப த நிததா | தநிச்நிச்ா ச்ா ||
.-து தி செய்து -ரு . ஃஃ. நோ ய்-து றந் த . வா கி . சர் போ லே

;-ச்ரிச்ாச்ா -ச்நிநிதநீ ச்ா | ;-ரிநீ த மா - | ம . கபமகரி-ச ரி || கம
.-சுந் த ரர் -சம். . பந் த . ர்-நந் த னுர்- போ . . . ல. -வே. . . (எல்)

௬. சிவபக்தி

பரமன் ஒருவன். அவன் எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிரானவன். உலக மெல்லாம் அவனுலயமே. அவனை மாந்தர் பலபெயர் வடிவுகளால் வணங்குகின்றனர். பிறசமயங்களை வெறுக்காமல், அவரவர் பிறவிச்சமயத்தைச் சமரசத்துடன் போற்றவேண்டும். ஒரே இறைவனை எங்கும் நிறைந்து எல்லா உயிர்களையும் காப்பவனுகக் கருதுவோர் விஷ்ணு நாரணன் என்று அன்பு செய்கிறார்கள். அதே இறைவனை எல்லாருக்கும் இன்பமும், முக்தியும், சுத்தமும், சதா சாந்தமும், மங்களமும், யோகசித்தியும் அளிக்கும் பரமசிவனுக நாம்வணங்குகிறோம்; உள்ளத்தில் நடனமாடும் நடராஜனுக உபாசிக்கிறோம். நாயன்மார், பட்டணத்தார் தாயுமானுர், வள்ளலார் முதலிய பக்தர்களுக்கு அருளிய சுத்தசிவ மூர்த்தியைத் தியானிப்போம்.

(நமப்பார்வதீ பதயே ! = ஹரஹர மஹாதேவ)

சுத்த சிவத்தியானம்

இராகம் காம்போதி — தாளம் ஆதி

ப. =	சுத்தசிவ ஓம் எனவே நித்தியமும் நினைவோம்	(சுத்த)
அ. ப. =	பக்திபரவச கீதம் பாடியருள் கூடி	(சுத்த)
ச. =	அவமான நினைவின்றி அகங்குழைந்தே உருகி சிவமான மாணிக்கத் தேனமுதைப் பருகி	(சுத்த)

11. ; - ப த ச்ா ரி தா - ம மா ப தா ச்ா | ; - த ச்ா ரி தா - | ப த ரி ச் ரி த - ப ரி || த ம
. - சுத் த சிவ - நும் எனவே . - தித்தியமும் - தி . கோ . . . - வோ . . ம் (சுத்)

அ. ; - ச் பா த ச்ா - ரி க் ச் ரி க்ா | ; - ரி ப்ம் க் ச்ா - | ச் த ரி ச் ரி த - ப ரி || த ம
. - பக்தி ப ர - வு ச . கி தர் . - பா . டி . ய - ருள் கூ . . . - டி . . . (சுத்)

௯. ; - ரி த பா பா - ப ம ம க கா பா தா | ; - ப த ச்ா ச்ா - | ரி ப தா ச்ா ச்ா ||
. - அவயான - தி . கோ . . விள்றி . - அகங்கு வைய் - தே . ட ரு கி

; - ப த ச்ா ச்ா - ரி க் ச் ரி க்ா | ; - ரி ப்ம் க் ச்ா - | ச் த ரி ச் ரி த - ப ரி || த ம
. - சிவமா ன - மா . . விங் க த் - தே . ன . மு - . தைப்ப . ரு . - கி . . . (சுத்)

✣ இக்குறி காகலியோதத்தைக் குறிக்கும்

ரு. உபாசனை

இப்படிச் சிவபக்தி செய்து சிவஜோதியிற் கலந்த ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் கதையை அன்பர் கேளுங்கள். மாணிக்கவாசகர் பெருமை பெரிது. என் அறிவோ சிறிது. அடியாரை நினைத்தால் அரனை நினைக்கும் பயனுண்டு என்றே இந்தப் பெரும் பணியில் சிறியேன் அன்புடனுற் புகுந்தேன். எனது அன்பிசை வெற்றிபெற இறைவன் அருளுக!

உள்ளார உன்னையே

இராகம் பைரவி — தாளம் ஆதி

ப. = உள்ளார உன்னையே உபாசனை செய்தேன்
வெள்ளிமலை யப்பனே—வெற்றி தருவாய் (உள்)

அ. ப. = அள்ளி யள்ளி நிதமும் அன்புமலர் சொரிந்தே
ஆர்வத்தாற் கொண்டாடி ஐயநின் அருள்நாடி (உள்)

ச. = காணக் கிடைக்காத குருவே—என்
கருத் தொளிர் அறிவுருவே—இதயமான
ஆளிப்பொன் னம்பலத்திலே—நடனமாடும்
ஆனந்தமான ஒருவா!—என்னுள்ளே கவி

வானியைத் தாண்டியிப்போ—இன்னிசைகளை
மழைபோலவே தருவாய்—பரம பக்தன்
மாணிக்க வாசகரின் மகிமையுள்ள கதையை
மா சனங்கள் எல்லோரும் மகிழ்ந்து பருகவே (உள்)

(சமப் பார்வதீ பதயே! = ஹரஹர மஹாதேவ) (சிற்சபேசா = சிவசிதம்பரம்)

ப. நீ ; தரபா ; மகரிகமபதா | பா - மகாரிகா - | மாபா - த மபத ||
உள் ளார - உன் . . . னை | யே - உபா சனை - | செய் - தே . . ன் ||

நி சாநிதாபா - ப மகாரி சா - கரிரிநி | சா ; ; - கா | ரி - கமா - த மபத ||
வெ ள் . . . . - ளி . . மலை - யப்ப . | னே . . . - வெற் | றி - தரு - வா . . ய். (உள்)

அ. ப த்நீ ; - த்நி ச்ா - நி ச்ா ச்ா | ; - த்நீ ச் ச்ா | ச்க்ரி ச்நி தாபா ||
அள்ளி . - யள்ளி - நித முய் . - அன்பு ம லர்சொ . . ரிந் தே

ப தமபா , த்ா - நி , ச்ா , ச்ா - | ரி க்ரி ச்நி தா பா - | ம கரி க மா ப த ||
ஆ . ர் வ த் தாற் - கொண்டா . டி - ஓ . ய . . . நின் - அ . ருள் நா டி . (உள்)

ச. பா , பா , - தா பா , பா , - தபமா | ; - ப த பா ; - | பதநிபதம பா ||
கா , ணக் - கி டைக்கா . - த . . . - கு ரு வே . - . . . . என்

; - தபாம மா - ம கரி கமபதா - | பா ; ; - நீ | நிததப - பா பா ||
. - க ருத்தொளிர் - அ . றி . வு . ரு - வே . . . - இ த . ய . - மா ன

ப நிதபமா , - தா பாபா ; - த்நிச் | நீ ; ; - த்நி | ச்நிநி தத பபா ||
ஆ . ணி . . . - பொன்னம்ப . - லத் தி . லே . . . - ந . ட . ன . மா டும்

த்நிச்ா ; ச்ா - ச்ா ச்நி - த்நி | ச்ா ; ; - ச்ா | க்ரி நீ ச்ா ச்ா ||
ஆ . ன ந் த - மா ன . - ஒ ரு வா . . - என் னுள் ளேக வி

ப த்நி ; - த் நிச்ா நி - ச்ா ச்ா | ; - த்நி ச்ா ச்ா - | ச் நிச்நி தா பா ||
வா . ணி . - யைத் தாண் டி - யிப் போ . - இ ன் . னி - சை . . . க ளா

ப த ம - பா , த்ா நி ச்ா ரி ச்ா - | நிரி ச் நி த பா - | ம கரி க மா ப த ||
ம ழை , - போ . . . . லு வே - த ரு வா . . ய் - ப ர ம . பக் தன்

ரீ த ப-ம கரிக-மபதப -த்ரிச் ச் | ச்ரிச் -ச்ரி தப - |
மாணிக்க-வாசகரின்-மகிமையுள்-ள கதையை மா ஜனங்-களெல்லோரும்-

ம க ரிகபமப த ||
ம கிழ்ந் து ப ரு க வே. (உள்)

✢ இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும்

ரு. மாணிக்கவாசகர் மகிமை

உலகின் அருட்பாடல்களிற் சிறந்தது திருவாசகம். திருவாசகத்திற்கு உருகாதவரில்லை. அதை அருளிய மாணிக்கவாசகர் பெருமை எல்லையற்றது. மாணிக்க வாசகரைத் தியானித்து அவர்கதையைத் தொடங்குவோம்.

மாணிக்கவாசக சிவனே

இராகம் கல்யாணி — தாளம் சாய்ப்பு

ப. = மாணிக்க வாசக சிவனே—அன்பால் என்
மனதினைக் கொள்ளைகொண் டவனே (மாணிக்)

அ. ப. = ஆணவ மாயத்தை அணுவணு வாகத் தேய்த்தே
ஆன்மாவை அருளாக்கி, அரனிடமே வைத்தாய் (மாணிக்)

ச. — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (மாணிக்)

2. அரசு தன்னை செய்யும் பெருந்தேவனே — அரன்
ஆடலால் விருத்த நரிந்தேவனே
நிருபாசகந் தந்து நிச்சல் செய்திலே
பொருளிதெய் அருளினாக மருவிய குருமணி (மாணிக்)

ப. க மா = பா பம | கா , = ரி சா | ரி சா = ரி ; | கா , = மா பா ||
மா . ளிக்க . வா . சக சிவ னே . . அ ன் பா லென் .

பபா = நி தத ப | பா த = பமகா கா | பா , = நீ தபபா | த பம = க க ம ரி ||
ம ன நி . னைக் கொள் . . . ளா கொண் . . . . ட . . வ . னே . (மா)

அ. பா , = த ப பா | நி தா = ச்ரா ச்ரா | ரி ச்ரா = ச்ரா ச் நி | த பபாமா = ப தநீ ||
ஆ . ண . வ மா . யத் தை அ று வ று . வா . . கத் தேய்த்தே

ச்ரா , = ச்ரா ச் நி | த நீ = த பபா பம | ப நி த = பா ப த | ப மகா = க க ம ரி ||
ஆ ன் மா வை . அ ரு ளா . க்கி . அ ர . ளி ட . மே . . வைத்தா ய் (மா)

௮. க கா = கா கா | ம ப ம = க ரி கா | க ம ா = பா பா | த பா = கா கா ||
திரு வா த ஊ . . ரி . லே பி றந் . தோ னே புகழ் பெற் ற

க த ம = க ரி சா | ச சா = ரி ச ரீ | க ம ா = பா பமகா | ரீ , = சா ; ||
தென் . னன் மந் தி ரி யா . கச் சி றந் தோ . . . னே . . .

ப மா = த ப பா | ப தா = ச்ா ச்ா | ரி ச்ா = ச்ா ச் நி | தா , = ப த நீ ||
பெ ருந் து . றை யிற் கு ரு வை அ றிந் தோ . . னே . இ ந் தப்

ச் ச்ா = ச்ா ச் நி | த நீ = த பபா ப ம | ப நி த = பா ப த | பம கா = க க ம ரி ||
பி ற விப் ப ற் றனைத் தை . . யும் து றந் . தோ . . . . னே . . . (மா)

௯. தேசப்பெருமை

இத்தகைய பரம பக்த சிகாமணியான மாணிக்க வாசகர் பிறந்த புண்ணியத் தமிழகத்தின் பெருமையைக் கேளுங்கள்.

உலகில் எத்தனையோ நாடுகள் உண்டு. ஐரோப்பா, அமெரிக்கா நாடுகளைப் பார்த்தால் தொழிலும் பொருளும் போரும் குண்டுமாய் இருக்கின்றன. நமது பாரதநாடுதான் கீதையும் கீதமும் கோயிலும் பஜனையும் பக்தர் கூட்டமும் சித்தர் கூட்டமும் தொண்டர் கூட்டமுமாக இருக்கிறது. பாரததேசம் புண்ணிய பூமி. அதிலும் தென்னாடு பக்தியும் ஞானமும் கர்ம வீரமும் விளங்கும் தெய்வநாடு. பாரத நாட்டிற்குப் பெருமையளித்த சங்கரர், இராமானுஜர், மாத்வர், ஆழ்வார், நாயன்மார், வள்ளுவராதியோர் இங்கேதான் பிறந்து வளர்ந்தனர். நமது தமிழகத்தின் நினைப்பே இன்பமாகும். இத்தேசம் அக்காலத்தில் எப்படியிருந்தது?

உசேனி ரூபகம் — கண்ணிகள்

1. தெய்வகளை விளையாடும் தேசமெங்கள் தேசம்
சைவநெறி தழைத்தோங்கும் தூய்யசிவ தேசம் (தெய்வ)

2. அடியார்கள் அமுதமொழி அருளுநின்ற தேசம்
பிழைமடமை பிணியச்சம் மேவாத தேசம் (தெய்வ)

3. கைலைமுதல் குமரிவரை கதிர்காமம் வரைக்கும்
தெய்வாலயங்கள்வளர் திருவோங்கும் தேசம் (தெய்வ)

4. தென்மொழியும் வடமொழியும் தேன்பொழியும் தேசம்
நன்மையெல்லாம் நாடிவரும் பொன்மயமாம் தேசம் (தெய்வ)

5. வேதமுடன் ஆகமமும் ஓதுநின்ற தேசம்
அதிசுத்த சன்மார்க்க நீதிவளர் தேசம் (தெய்வ)

6. தருமமே யாவருக்கும் புகலளிக்கும் தேசம்
சகலரும் புண்ணியங்கள் மிகவடையும் தேசம் (தெய்வ)

; பா தா பா மா ; | ம ப நீ †த நி ச்ா ச்ா ச்ா | ; †தா நீ ச்ா ; ச்ா | நி ச்நி †த பா த ம பா ;
. தெய் வ க ளை . வி . ளையா . . . டும் . தே ச மெ ங் கள் தே . . . . ச ம்

; நீ †தா நீ ச்ா ; | ச்நிரி ச்நி †த பா மா மா | ; பா பா பா நி ச்ா ப | ம க ம பா ம கா ரி ச ா ||
. சை வ நெ றி . த . ழைத் தோ . . ங் கும் . துய் ய சி வ . . தே . . . . . . சம்

† இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும்
மற்றைய அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

௪. திருவாதவூர்

இத்தகைய தமிழகத்தில், பாண்டிநாட்டில் மதுரைக்கும் சிவகங்கைக்கும் நடுவே, மேலூருக்குப் பக்கத்தில் திருவாதவூர் உள்ளது. அதன் புனிதப் பெருமையைக் கேளுங்கள்.

இராகம் வராளி — தாளம் மிச்ர ஏகம்

1. திருவாத ஊரினிலே—காணுந்
திக்கெல்லாம் பூங்கனி சொக்குதடா
தெருவெல்லாம் செல்வமடா—அங்கே
திண்ணையெல்லாந் தமிழ்ப் பண்ணையடா (திரு)

2. வருவாரும் போவாரும்—மெச்சி
வாழ்த்துந் தரும புரி யிதுவே
விரைவான வைகை நதி—போற்றும்
வேதியார் ஊர் ஞானச் சோதியின் ஊர் (திரு)

ப தா பா மா	கா ரி கா மா	ப தா பா ;	॥
தி ரு வா த	ஊ ரி னி லே	கா . ணு ந்	
தா , நீ ச்ா	ஸ தா பா மா	கா கரி சா	॥
தி க் கெல் லாம்	பூ ங் க னி	சொக் கு த டா	

த மா தா நீ , | ச் ரீ ச்ா ச் ரி | தா , பா ; ||
தெரு வெல்லாம் | செல்வ ம டா . | அ ங் கே .

ச்ா நி , த தா தா | பா ம க ✣ரீ கா | க ரீ சா சா ||
தி , ன் ஊ யெல் | லா ந் த , ரிப்ப் | பல் ஊ ய டா

✣ இக்குறி சதுச்ருதி ரிஷபத்தைக் குறிக்கும்
மற்ற அடியையும் இதுபோற் பாடுக

அ. அமாத்தியர் குலமணி

இத்தகைய திருவாதவூரிலே, கல்வி, செல்வம் ஒழுக்கம் செல்வாக்குகளிற் சிறந்த அமாத்தியர் குலம் விளங்கியது. அக்குலத்திலிருந்தே பாண்டிய மன்னர் தமக்கு அமைச்சரைத் தேர்வதுண்டு. அந்த மந்திரி குலமணியாக வந்தார் மாணிக்கவாசகர். அவர் பிறப்பையுங் கல்வியையுஞ் சொல்வாம்.

இராகம் நவரோஜ் — தாளம் ஆதி — கண்ணிகள்

1. திருவாதவூரிலோர் தெய்வ வேதியர் குலம்
சீர் செறிந் தோங்கியதே
பெருமையார்ப் பாண்டியனின் அருமை மந்திரிவரும்
பரம்பரைக் குலம் அதுவே! (திரு)

2. வேதியர் குலத்திற்கே ஜோதி மணி போலே
விளங்கிடும் வித்தகனாய்..
வாதவூரார் என்னும் மந்திரி குலமணி
வந்தவ தரித்தனரே. (திரு)

3. அருணன்போல முகமும் அறிவுக் கனல் பறக்கும்
அழகிய மலர் விழியும்,
கருணைக் கடலகமும் கவர்ச்சியுள்ள நடையும்,
கட்டழகும் உடையார் (திரு)

; - ரி க ம ரி ரி ச - சா ; ச நி தீ | ; , - நி ச ரி ரீ | சா ச நி த நி த ப ||
. - தி ரு வா . த . . - ஆ . ரி . . லோ | . ர் - தெ ய் வ வே | தி ய ர் கு . ல ம்

பா ; - த நி ச சா - சா ; சா சா - | நி ச ரீ ரி ச சா ச நி தீ | ; - சா ரி க ரீ சா ||
. . - சி ர் செ ழித் - தோ ங் கி ய - | தே . . . . | . - . . . . .

; , - ரி க ம கா - ரீ ; க ம பா - | ; , - ம க ம ப ம | க ம க ரி சா சா ||
. . - பெ ரு மை யாய் - பா ண் டி ய ரின் - | . . - அ ரு மை ம ந் | தி . ரி . வ ரும்

; , - ப ச ச சா - சா ரீ , - க ம ப | ரீ , சா ; | ; ; ; ; ||
. . - ப ர ம் ப ரைக் - கு ல ம் - அ து . | வே . . . | . . . .

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

மாணிக்கவாசகர் இளமையிலேயே ஐம்பது வயது அறிவாளிபோலப் பேசினர். அவர் கல்வி கேள்விகளில் தேர்ந்தார். பதினாறு வயதிற்குள் வேதம், ஆகமம், இதிகாசம், சாத்திரம், நீதி எல்லாம் கற்றுப் புலமைபெற்றார். அவருடைய அறிவாற்றலைக் கண்டு எல்லோரும் மகிழ்ந்து மதித்தனர்.

(காரிகை) பெற்றவர் மகிழ்ந்திட சுற்றமும் போற்றிடப்
பின்னர் பிராயத்திலே
கற்றனன் கற்பன கற்றவழி நின்றே
கடவுளை யன்பு செய்தான்.

கற்றதன் பயன் கடவுளைப் பேணலென்றறிந்த வாதவூரார், உபநயனம் செய்துகொண்டு, காயத்திரியுடன் சிவபஞ்சாக்ஷரியை ஜபித்து, சிவபக்தி செய்துவந்தார். அவரது கல்வி ஒழுக்கங்களைப் பாண்டியன் கேட்டான்.

(காரிகை) வேதாகமமுடன் நீதி புராணங்கள்
வேறுள்ள கலைகளெல்லாம்
ஓதித் தெளிந்து நின்ற வாதவூரர் பெருமை
உணர்ந்தனன் பாண்டியனே.

பாண்டியன், வாதவூராரை முறைப்படி அழைத்து மெச்சி, நமக்கு மந்திரியாயிரும் என்று பணித்தான்.

(காரிகை) அறிவனையாவையும் அறிந்தநல் லன்புடன்
ஆருயிர்க் கருணை யுடன்,

பொறி புலனடக்கமும் போற்றிய உம்பெரும்
புகழினைக் கேட்டுவந்தோம்,

சத்திய ஒழுக்கங்கொள் வித்தக வேதியரே,
தகைபெறு மந்திரியாய்
இத்தலம் ஆண்டிட ஒத்தெனக் குதவிடும்
என்றனன் பாண்டியனே!

வாதவூரார் உள்ளமெல்லாம் சிவனிடமே ஈடுபட்டிருந்தது. எனினும் அரசன் கட்டளையைத் தட்டாமல் மந்திரிவேலையை ஒப்புக்கொண்டார்.

(காரிகை) அத்தகை அரசனின் ஆணையால் அடியவர்
அமைச்சராய்ப் பணிபுரிந்தே,
சித்தத்தை எப்போதும் சிவனிடமே வைத்துத்
தேசநலம் புரிந்தார்.

பாண்டியன் தனது மந்திரியின் திறமைகளை வியந்து போற்றித் தென்னவன் பிரமராயன் என்ற பட்டமும் அளித்தான்.

(காரிகை) சொன்ன பதவிதனை நன்னயமாகக் காத்த
தூய மந்திரிக்கரசன்
தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் பட்டமீந்தே
திருவுடன் போற்றி வந்தான்.

மாணிக்கவாசகர் மந்திரியாயிருந்து அரிய காரியங்களைச்செய்து பொதுஜனங்களின் அன்பைப் பெறுகிறார்.

௰. மந்திரி பணிகள்

மோகனம் — ஆதி — கண்ணிகள்

1. கல்வி வளர்ச்சியைப் போற்றினர் — சங்கக்
கலைகளை மிகவும் புரந் தேற்றினர்
பல்வகைத் தொழில்களைப் பரவித்தார் — விளை
பயிர்செய்யும் உழவரைப் போஷித்தார்.

2. கப்பல் வாணிகத்தை யூக்கினர் — நாட்டைக்
கடலுக் கரசியென் றாக்கினர்.
ஒப்பருஞ் செல்வநிலை காட்டினர் — பஞ்சம்
உள்ளே தலைகாட்டாமல் ஓட்டினர்.

3. எத்திசையும் வேதவொலி விக்கினர் — நாட்டில்
எல்லாரும் சமமென்றே ஆக்கினர்,
சுத்த சன்மார்க்கவழி கோலினர் — பகைத்
தொல்லை யழித்தார் சுடர் வேலினல்.

4. வீரப்படைகளைக் கூட்டினர் — துட்டர்
வீம்பை அடக்கி வெற்றி நாட்டினர்.
ஊருக்கு நன்மை எல்லாம் போற்றினர் — ஊண்
உறக்க மின்றியும் அறம் ஆற்றினர்.

5. கடலுண்ட மேகத்தைப் போலவே — குடிக்
காணிக்கை அனைத்தையும் சாலவே
இடமகல் உலகு செழிக்கவே — நாளும்
ஈந்தார் பொதுநலந் தழைக்கவே!

; - ச் ரி க ப க ரி - ச் ர ; ச் ர் ரீ ர் | ; - ச் ர ; ரீ - | க் ர் ; க் ர் க் ர் ||
. - க ல் வி . வ . - ளர் ச் சி யை | ப் - போ ற் றி - | ஞ ர் சங் கக்

; - க ரி க ப ா - த ா ப ா த ா ச் ர . | ; - ச் த ச் த . ப ா - | ப க த ப க ரி ச ா ||
. - க லை க ளை - மி க வும் முன் | . - னே . . ற் றி - | ஞ . . . . . . ர்

; - ப க ா ப த ா - ச் ர த ா ச் ர ச் ர - | ச் ரி க் ப் க் ரி ச் ர | ச் த ரி ச் த ப த ா ||
. - ப ல் வ கைத் - தொ ழில் க ளைப் - | ப ா . . . . . . வித் | த ா . . ர் வி . ளை

; - க் ரீ ச் ச் ர - ச் த ச் த த ப ப க - | க ப த ச் ர , - த ப | க ா த ப க ரி ச ா ||
. - ப யிர் செய் யும் - உ . ழ . வ . ரை ப் - | போ . . . . - ழித் | த ா . . . . ர்

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

ய. காலநிலை

ஆனல் அந்தக் காலநிலை மிகவும் கெட்டுப்போனது. தமிழகத்திற் பிறசமயங்கள் புகுந்தன. நாத்திகம் தலையெடுத்தது. போற்றிதிரு அகவலில் மாணிக்கவாசகர் சொல்லுகிறார்:

ஆரபி — அகவல்

ஆறுகோடி மாயா சக்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயை தொடங்கின
ஆத்த மாஞர் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்.

சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களில்
அமைவதாக அரற்றி மலைந்தனர்.
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்ட மாருதம் சுழித்தடித் தாஅர்த்து
உலகா யதமெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலா பேதத்த கடுவிடம் எய்தி.

நமது நாடு புனிதப் பெருமையை இழந்து வந்தது. நாத்திக மதத்தார் அரசனைக் கூட மயக்கினர். அரிமர்த்தன பாண்டியனும் அவர் வசப்பட்டான். அவன் மகன் கூன்பாண்டியன் சமணனானான். புத்தமதம் பரவியது; சமணம் விரவியது. சைவம் மறைந்துகொண்டிருந்தது. சிவபத்தி பழங்கதையானது. இந்நிலையைக்கண்டு பெரியோர் வருந்தி இறைவனருளை வேண்டினார்:

புன்னாகவராளி — ரூபகம் — கண்ணிகள்

1. நானிலை மாறிப் போனதே—நாடு
கலிக்கிடம் ஆனதே
சீலமும் ஆசார நடையும்—துட்டர்
சிரிப்பிற் கிடமானதே.

2. நாத்திகம் வலுத்துப் போனதே.—சைவ
நாடியும் ஒடுங்கிப் போனதே.
சாத்திர நிந்தனை கொடிதே—அறந்
தாழ்ந்தது நாட்டினிற் கடிதே.

3. உலகத்தைப் பொய் என்றுவார்—அவர்
ஊரை யடித்துத் தின்றுவார்
தலைதலை தர்க்க மிடுவார்—பணந்
தட்டப்பகல் வேஷம் போடுவார்.

4. கடவுளை நிந்தனை செய்வார்—பணக்
காரரை வந்தனை செய்வார்.
இடம்பக் கூத்தாடித் திரிவார்—நன்மை
இயம்பினல் தீமை புரிவார்.

; கா கா கா கா ;	; மா கா ரீ ; சா	நீ ; ; ச் ரீ ச சா	‖
. கா ல கி லை .	. மா றிப் போ . ன	தே . . கா . . டு	
; க ரீ கா மா பா ;	ம க ப ம த ப ம க ரீ ரீ	சா ; ; ; ; ;	‖
. க வ லைக் கி ட ம்	ஆ . . . . ன	தே	
; தா பா மா கா மா	பா ; தா பா பா பா	த நி தா பா ; பா பா	‖
. சீ ல மு ம் ஆ	சா . ர ந டை யும்	. . . . . துட் டர்	
; மக மா ப நி தா பா	ப ம கா ரீ ச க ரீ நீ	சா ; ; ; ; ;	‖
. சி ரிப் பிற் கி . ட .	மா . . . . . ன .	வே	

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக
✢ இக்குறி சதுசுருதிரிஷபத்தைக் குறிக்கும்

௰௩. மந்திரி சிந்தனை

காவலனையும் மனைவியையும் கண்டு வாதவூரர் மெய்யன்பும், குருநாதனையும், அருட்சக்தியும் வேண்டிச் சிவபிரானிடம் முறையிடுகிறார்.

தேவகாந்தாரி — திரிபுடை — திருவாசகம்

நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து நான் நடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன் ;
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே, இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே.

தா ; பா மா பா ;	ப தா ப மா கா	ரி சா ரி ;	‖
நா . ட கத் தா ல்	உ ன் . ன டி	யா ர் போ ல்	
ரி ரி க மா க ரி ;	ரி சா ரி மா	பா ; ; ;	‖
ந டித் து	நா ன் ந டு	வே . . .	
பா மா தா தா சா̇ ;	ரி̇ க̇ ம̇ க̇ ரி̇ ரி̇	சா̇ ரி̇ சா̇ சா̇ ;	‖
வீ . ட கத் தை .	பு கு க் . . தி	டு . . வா ன்	
ரி̇ சா̇ தா நி+ த பா ;	ம ப த ப மா , க	ரி சா ரி ;	‖
மி கப் பெ ரி . து ம்	வி . ரை . கி ன் .	. . றே ன்	

அடுத்த அடியும் இதுபோற் பாடுக

+ இக்குறி கைசிகிநிஷாதத்தைக் குறிக்கும்

இறைவனே, இன்னும் என்மனம் திருந்தவில்லை. என்னன்பு பொய்யன்பாயிருக்கிறது. புலன்கள் கட்டுப்படவில்லை. நான் திருந்தாமல் உலகைத் திருத்துவதெப்படி?

சாவேரி — ரூபகம் — திருவாசகம்

யானே பொய்என் நெஞ்சும்பொய் என் அன்பும்பொய்,
ஆனல் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே!
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமாறே.

ச ரி ம்ா பா ப ம த ப தா	் நி த ம த ப தா ச்ா ; ‖
யா . னே பொய் எ ன் நெ ஞ் சும்	பொ ய் எ ன் அ ன் பும் பொ ய்
த ரி ச்ா நி த தா த நி த ம	க ரி ரீ ச நி தா சா ; ‖
ஆ . னல் வி னை யேன் அ ழு தா ல்	உ ன் னைப் பெ ற லா மே .
ப ம ப த ச் ச் ச்ா ச் ரி க் ரி	ரி ச் ரீ ச் நி தா ரீ ; ‖
தே . னே . அ மு தே க ரும் பி ன்	தெ ளி வே தி த் திக் கு ம்
க் ரி ச்ா நி த தா ச் நி த ப ம ா	க ரி சா நி த ப த சா ; ‖
மா . னே அ ரு ளாய் அ டி யே . ன்	உ னை வந் து று மா . றே .

இராகம் கானடா — தாளம் ஆதி

ப. = திருவருள் புரிவாய் - சிவனே நான்
திருந்திக் கடைத்தேற மருந்தருள் சத்குருவாய் (திரு)

அ. ப. = இருவினைச் சுழலே எமபாச வலையிலே,
கருவினைக் கடலிலே கலங்கியிடும் எனக்குத் (திரு)

ச. = 1. கற்றுணர் சொல்லும் புண்ணியம் கட்டிட வல்லேனோ,
காமக் குரோதக் கோபக் கனல்கள் தொல்லையோ!
மற்றுயிர்ப் பிணிப்புள் மறைந்தோ பற்றி
என்ன நான் சொல்வேனோ? என்ன நான் செய்வேனோ! (திரு)

2. ஆத்தி உலகெல்லாம் நாத்திக வாதமே;
அமைதியின் பெருமைகளும் அழிவெய்திப் போகுமே!
பக்தி மார்க்கமுள் பரமானந்த வெள்ளம்
பாய்ந்து செழித்ததிலே தோய்ந்திடுமோ என் உள்ளம்? (திரு)

ப. ; - க மா ரி சா - ரி ப ம பா ; | ; - நி த ப ம கா | ; - க ம ரி சா ||
. - தி ரு வ ருள் - பு ரி . வா . ய் - சி வ னே . . . - நா . . ன்

; - நி ரி சா ச - பா ; ச நி சா | ; - நி சா ரி ரி | கா ; - ப ம க ம || ரி ச
. - தி ருந் திக் க - டை த் தே . ற . - ம ருந் த ருள் ச த் - குருவா . . ய்

அ. ; - நி பா ப பா - ப ம நி ப ம ப கா | ; - க ம தா தா | ச் நி ரி ச் பா பா ||
. - இரு வினைச் - சு . ழ . லி . லே . - எ ம பா ச வ . லை . யி லே .

; - ம பா க மா - தா நீ ச் ரி க் க | ரி ச் - நி ரி ச் பா ப | பா , - ப கா க ம || ரி ச
; - க ரு வி ளை க் - க ட லி . லே . . . - க வ . லை ப் ப டு ம் - எ ன க் கு . . த்

௩. ; - நி ச ரீ ரி - ரி ரீ கா கா | ; - . க ம ரி சா | ச நி - த நி த நி சா ||
. - க ற் றும் பொய் - பு லன் ம னம் . - க ட் டுப் ப ட . - வி ல் . லை யே

; - க ம ரீ சா - நி த பா பா - ம ப த ப | கா - க மா த தா | தா . நி ச் பா ப ா ||
: - கா . ம க் கு - ரோ . . த - லோ . . . ப - க ல க ங் க ள் தொ ல் . . லை யே

; - மற்றுப் பற் - றின்றியுன் | ; - மலரடி | யே - பற்றி ||
. - மன்ன நான் - உய்வேனோ ; - என்ன நான் செய் - வேனே ; (திரு)

இதை அநுபல்லவிபோற் பாடுக

௰௨. பாண்டியன் கொலு

இப்படி மாணிக்கவாசகர் உள்ளம் சிவனருளைத் தேடும்போது, ஒருநாள் பாண்டியன் கொலுவீற்றிருந்து, நாட்டு நடப்பை விசாரிக்கிறான்.

இராகம் தோடி — தாளம் ஆதி

ப. = திருக்கொலு விருந்தானே — தென்பாண்டியன்
செகமெல்லாம் மதித்திடச் செய்யவர் துதித்திடச் (திரு)

அ. ப. = அருணரவி போலே கிரணமுடி யிலங்க
கருணை முகத்தில் அன்புக் கனிநகை குலுங்கவே (திரு

ச. = தந்திரித் தோமனைத் தமிழ்க்கலை நாத்திடத்
தங்கமும் வெள்ளியுந் தானியங் கொடுத்திட,
மந்திரி பிரதானியர் தந்திரம் உரைத்திட
வலியவீரர் வெற்றி வாகைகள் குவித்திட
சங்கம் வளர்த்த-தானைத்-தங்கம் பொருவி வளர்
வங்கம்-நடத்தி-வளம்-பொங்கும் பெரிய புகழ்
தங்கும்-ஜயமுரசம்-முங்கும் அரிமணத்தனைச்
சிங்கம்-தேவர் துதியைத்-தாங்கும் இந்திரன் போலே (திரு)

ப. ப நி தபமா - கா ரீ சாசா - தாஹீ | சா ; ; - சா | சா ரீ கா கா ||
தி . ரு . க் - கொ லு வி ருந் - தா . னே . . - தென் பா ண் டி யன்

; - ச ரிகா மா - பாமாதபதா - | தா நிச்ச்நி தபமா | மகரீ சாச ரிகம ||
. - செ கமெல்லாம் - ம தித் தி . டச் - செய் . . ய . வ . ர் து . . தித் தி . டத் (திரு)

அ. ; - ரி ச் தா ; - த நிச் நிச்ா ச்ா - | ; - த நி ச் ரி க்ா | ரி ச்ரி நிச்ா ச்ா ||
. - அ ரு ண . - ர . வி . போலே - . - கி ர ண . மு டி . யி . லங் க

; - த த க்ா க் ரி - ச்ா ச்நி - த நி ச் ரி | க்ா - ரி ச் நி த தா | மா க ரி ச ரி க ம ||
. - க ரு ணை மு . - கத் தில் - அ ன் பு . க் - க னி . ந கை கு லு ங் க . . வே . (திரு)

௩. த்ர் ப ம ப ர்ப ப் ம் ம த த நி ச் நி த | த ம த நி ச் ர ச் ச் | நி நி ரி ச் நி த நி ச் ||
தந் தி மி தோ மெ னத் - தமி ழ்க் க லை ந டித் திடத் த ங் க மும் வெள் ளி யும் த ர ணி பர் கொ டுத் திட

த ர க் ரி ம் க் ரி ச் - நி க் ரி ச் நி த நி ச் | நி க் ரி ச் ர நி த நி | ச் நி த ப ம ப க ம ||
மந் தி ரி ப்ர ம ரா யர் - த ந் தி ரம் உ ரைத் திட வ லி ய வீ ரர் வெற் றி வா . கை கள் கு வித் திட

த ர , ப ர , - ப ர ப ர ப ர - க ர ம ர - | த ர , த ர , - ப த | நி ச் நி த த ர த ர ||
ச ங் க ம் - வ ளர் த்த - ஞா னத் - த ங் க ம் - பெ . ரு . கி . வ ளர்

த நீ ச் ர , - ச் ர ச் ர ச் ர - ரீ ச் ர - | நீ , நீ , - த ர | த ர நி ச் த ர த ர ||
வ ங் க ம் - ந டத் தி - வ ளம் - பொ ங் கும் - பெ ரி ய . பு கழ்

த க் ர ரீ , - ரீ க் ம் க் ரி - ச் ர ச் ர - | ச் ரி க் ரி ச் ர ச் ர | ச் நி ரி ச் த ர த ர ||
த ங் கும் - ஜ ய . மு . . - ர சம் - ஒ . . ங் கும் . அ ரி . மர் த் த ன

த நி ச் ர ; ச் ர - ச் நி நி த நீ ச் ர - | த நி ச் நி த ம - க ம | க ரி ச ரி க ர ம ர ||
சி ங் க ம் தே - வர் து . தி யைத் - தா . . ங் கும் - இந் தி . ரன் போ லே (திரு)

௰௩, மந்திரிகள் அறிக்கை

பாண்டியன் மந்திரிகளைக் "குடிகள் க்ஷேமமா, நாடு செழிப்பா, வீரர் வளமையா" என்று கேட்கிறான். மந்திரிகள் பதிற் சொல்லுகிறார்கள்:—

மோகனம் — ஜம்பை — கண்ணிகள்

பாண்டியன் 1. என்னுயிராகிய மன்னுயிர்—நலம்
இயம்புவீர் மந்திரிச் செல்வர்காள்

பொன்னும் பொருளுங் கலைகளும்—வீரப்
புகழும் பெண்மணி யுநாமன்றே?

நாதநாமக்கிரியா — ஜம்பை

பிரமராயர் 2. மாநகர் முற்றும் பொரிந்ததே—வளம்
மக்கள் வழுவை ஒழிந்ததே,
அந்த வரை நாதகளும்—நன்
அழிந்தனர் புகழ்ந்த மகிழ்ந்தனர்

3. வேதியர் வேதமும் நீதமும்—தமிழ்
வீரரின் வெற்றி முரசமும்,
நீதி வாணிகர் செல்வமும்,—இந்தத்
தேசக் கலைகளும் ஒழிந்தவோ;

வசந்தா — ஜம்பை

சேனைமந்திரி 4. செந்தமிழ்வீரர் படையினர்—அன்று
சிங்கத்தினை யடையார்
தந்தமை புறங்காட்டியோ—மீண்டும்
வீராது வாள்விடுந் தாட்டினர்

5. கரியும் இரதமும் கொண்டனம்-வென்றுங்
காலாட்படைகளுங் கொண்டனம்
பரிகள் மிகமிக வேண்டுமோ—அவை
பகைவர் பதறிடத் தாண்டுமே?

மோகனம் — ஜம்பை

பாண்டியன் 6. புவியினைச் சுற்றுநம் கப்பல்கள்—இங்கே
போந்தன தொண்டிக் கரையிலே
யவனர் குதிரைந் திரளையே—இங்கே
யானும் எதிர்பார்த் திருக்கின்றேன்

1. கா பா = கா ரீ ; | ச ரி க ப = க ரி சா ; | கா ; = ரீ சா ; | ரி ச ச த = தா பா பா ||
எ ன் னு யி . ரா . . . கி . ய . ம ன் னு யி ர் க . . . ல ம் .

தா தா = சா சா ; | ச ரி கா = ரீ கா ; | கா கா = ப த த ப க ப | ரி ; = சா ; ; ||
இ யம் — பு வீ ர் ம ங் . தி ரி ச் செல் . . . . வ ர் கா . . . ள்

கா கா = பா தா தா | ச்ா தா = ச்ா ; ; | ச்ரிக் ப் = க்ரிச்ா ; | தா ரி ச் = தா பா பா ||
பொ ன் னு ம் . பொ ரு ளு ம் . க . லை . க . ளு ம் வி . . . . ரப்

பா தா = க்ா ரீ ச்ா | தா ச்ா = தா பா ; | கா ப த = ச்ா தா பா | கா த ப = க ப க ரி சா ||
பு க ழு ம் . பொ லி வ து . நா . . . . . டு . அ ன் . . . . . . ரே

2. ம க ரீ = மா ; மா | மா ; = மா ; மா | கா மா = த ப தா ; | த ப மா — பா பா ; ||
மா . . . . த ம் மு ம் மா . ரி பொ ழி ங் த . தே . . . . வ ள ம்

தா பா = தா தா பா | மா த ப = ப ம மா ; | கா ரீ = கா கா ; | ப ம க ரி = சா ; ; ||
ம ல் . . கி வ று . மை . . . ஒ ழி ங் த தே . . . .

தா பா = ம க மா ; | தா பா = தா பா தா | பா தா = நீ நீ ; | தா நீ = ச்ரா ; ; ||
ஆ . தா . ர . வா . . . ன குடி களும் உன் . . .

ச்ரா ரீ = ச் நி தா பா | பா பா = ம ப த ப த ம | கா மா = ப த நி தபாா | கா ரி = சா ; ; ||
அறத் தை . . . புகழ்ந் து . . . . . ம . கி . . . ழ்ந் த . ன . ர்

3. மூன்றாவது அடியை இதுபோற் பாடுக.

4. ச்ரா ; = நீ தா ; | மா ; = கா ரி சா | ச நி சா = மா மா ; | க ம த ம = தா ; ; ||
செ ந் தமி ழ் வீ . . . ரப் ப . டை யி னர் ஆ . . . . . ண்

த நி ச் நி = த நி தா பா | கா பா = தா ; ; | ச்ரா நீ = தா மா த நி | ச்ரா ; = ; ; ; ||
இங் . . . . . கத் தி ற மை . . உ டை . . ய . வ . . . ர்

ச்ரா நீ = க்ரா ரீ ச்ரா | ச்ரா நீ = தா மா தா | ச்ரா ; = நீ தா மா | ம க மா = கா ரி சா ||
வ ந் . . த ப கை பு ற ங் கா . . ட் டி யே . . மீ ண் டும்

கா மா = த நி ச்ரி ச் நி | த நி ச் நி = தா மா ; | க ம த நி = ச் நி த ம க ரி | சா ; = ; ; ; ||
வா . ரா . . . து . வா . . ள் வி ரு த் தா . . ட் டி . . . . . ஞ . . . ர்

5. ஐந்தாவது அடியை இதுபோற் பாடுக.

6. ஆறாவது அடியை முதலாவது அடிபோற் பாடுக.

குறிப்பு:— 1-6 இவ்வடிகளை மோகனம்-ஜம்பையிலும், 2-3 இவ்வடிகளை நாதநாமக்கிரியா-ஜம்பையிலும், 4-5 இவ்வடிகளை வஸந்தா-ஜம்பையிலும் பாடிக்கொள்க.

௰௪. யவன வியாபாரத் தலைவன் வருதல்

இச்சமயம் யவன வணிகர் வந்து தொண்டியில் தாம் குதிரைகள் கொண்டுவந்திருப்ப தாகச் சொல்லுகின்றனர்.

புன்னாகவராளி — ரூபகம் — கண்ணிகள்

1. புலிபோற்றும் பாண்டியனே—இந்தப்
பொன்னகர் மன்னவனே
யவனரும் சோனகரும்-உனக்
கேற்ற சரக்குகள் ஏற்றி வந்தோம்.

2. தேக்குமரக் கப்பலிலே—எட்டுத்
திசைகளும் செந்தமிழர்-சென்றே
ஆக்கும் அருநிதியால்-எங்கும்
அறஞ் செய்யுந் தென்னவனே

3. தொண்டித் துறைமுகத்தில்—நீ
சொன்ன குதிரைகளைக்
கொண்டு நிறுத்தியுள்ளோம்-நல்ல
குறிபார்த்தே வாங்கிடுவாய்.

க ரி க ரி ச ா	ச ா ரி ச நீ	; ; ச ச	‖
பு லி போ ற் றும்	பாண் டி ய னே	. . இந் தப்	
ச ம க ரி ச ா	ச ா ரி நி ச ா	; ; ;	‖
பொ ன் . ன கர்	மன் ன வ னே	. . .	

ச் ச ர ம மர	மா ம ப கா	; ; க ம	‖
யவ னரும்	சோனகரும்	. . உனக்	
ப பபநி தப	மகரிச நீ	சர ; ;	‖
கேற்றசரக்குகள்	ஏற்றிவந்தோ	. . ம்	

மற்றைய அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

+ இக்குறி சதுசுருதி ரிஷபத்தைக் குறிக்கும்

௰௫. பாண்டியன் குதிரைவாங்கக் கட்டளையிடல்

"ஆஹா அப்படியா இப்போதே எதிர்பார்த்தேன்; நல்லது, பிரமராயரே நீர் உடனே ஏழுகோடிப் பொன் கொண்டு சென்று குதிரைகளை ஏராளமாக வாங்கி வாரும்" என்று பாண்டியன் கட்டளையிட்டான்.

இராகம் மத்தியமாவதி — தாளம் சாய்ப்பு

ப. — குதிரை வாங்கி வாருமே—ஏழு
கோடிப்பொன் இந்தாருமே-வாதவூராரே (குதி)

அ. ப. — மதிமிகு தென்னன் பிரமராயரே—எங்குந்
துதிமிகு நம்வீர துரப்படைக் கேற்ற (குதி)

ச. = நடை பார்த்துச் சுழிபார்த்து, நயன ஒளியைப் பார்த்தே
இடைபார்த்துப் புடைபார்த்தே இலக்கணம் பார்த்தே நம்
முடையநிக் விஜயத்தை அடையப் பகைவர் படை
நடுநடுங்கிடத் தடதடவெனப் புயலேனும்படி விரைந்திடும் (குதி)

ப. ரி ரி ம் = ரீ ச ா | ரி ப ம = ப ா ப ப | ப ம ப = நீ. ப ம | ப ச் நி = ச் ர ; ||
கு தி ரை வாங் கி வா . ரு மே ஏ மு கோ . டிப் . பொன் இந் தா . ரு மே .

ச் நிச்ரிச்நி = ப ா ப ம | ம நிபமரிம = ரீ ச ா | ரி ரி ம = ரீ ச ா | ரி ப ம = ப ா ; ||
வா . . . . . த ஞ . ரா . . . . . ரே . கு தி ரை வாங் கி வா . ரு மே .

அ. ப் ப ா = ப ா ப ா | நீ , = நீ நி ப | ப நீ = ச் ர நீ | ச் ர , = ச் ர ச் ர ||
ம தி மி கு தென் னன் பி . . ர ம ரா ய ரே . எங் குச்

ப ரீ = ச் ர ச் ர | நீ , = ப ா நீ | ச் ர , = நி ப ப ா | ம ப ம = ரீ ச ா ||
து தி மி கு ந ம் வி ர சூ . ர ப் ப டை . க் கேற் ற

ச. நி ப ா = ப ா ப ம | ரி ரி ச = ரி ம ப ா | ப் ச் நி = நி ப ப ம | ம ப ம = ரீ . ச ா ||
ந டை பார் த்து ச் சு ழி . பா ர்த் து ந ய . ன . ஒ . ளியைப் பார்த்தே

ரி ம ா = ரீ ச ா | நிப ா = நீ ச ா | ரி ரீ = ம ரி ம ா | ப ா , = நீ ப ா ||
இ டை பார் த்துப் பு டை பார் த்தே இ லக் க . ணம் பா ர்த் தே நம்

ப பா = பா பா | ப நீ = நி ப பா | ப நீ = ச்ா ஸ்நீ | ச் ச்ா = ச்ா ச்ா ||
மு டை ய நிக் வி ஜ ய த் தை அ டை யப் ப கை வர் ப டை

ப ரி ச் = ச்ா ச் ச் | , நி ப = நி நி ப் ச் | நி ச் நி = பா ப ம | ம ப ம = ரி ம ரி ச ||
க் டு க டுங் கி ட . த ட த ட வென பு ய லெ ழும் ப டி வி ரை; ; க் தி டும்

வாதவூரார் "அரசே உத்தரவுப்படியே செய்கிறேன்" என்று விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

௰௩. உதயமாகுமோ ?

மந்திரி வாதவூரார் மீனாக்ஷி சுந்தரேசரைத் தம் இதய தாகம் தீர்க்க ஒரு சத்குரு வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்கிறார்.

இராகம் கேதாரம் — தாளம் ரூபகம்

ப. = இதயந் தன்னில் உதய மாகுமோ ?
இருளைப் பிளந்துன் அருட்பெருஞ் ஜோதி (இதய)

அ. ப. = பதியைக் கலந்து பாசம் விலகிப்
பசு சுதந்தரப் பதவி சேரவே (இதய)

ச. = பொன்னும் பொருளும் போக சுகமும்
புளித்துப் போயின வே !
மன்னன் உறவும் மக்களிசையும்
மன்று தாயின வே !

மின்னி மறையும் புன்னகை, பகல்
வெளிச்சம் ஆகாதே
என்ன பயிலிவ் வுடலை யெடுத்துன்
இன்பம் சாராதே
அடிக்கடி மனந் துடிக்க—வினைகள்
தடிக்கக் கண்ணீர் வடிக்க - பாச
நடித்தலின்றி அடுத்துன் பாதம்
பிடித்துத் துயரை முடித்துப் பிழைக்க (இதய)

ப. பா பா = பா சா ; சா || பா பா = பமக மகரிசா ||
இ த் யத் த ன் னில் உ த ய . மா . . . கு

ரி சா = சா ; ; ; || மா கா = மா பா ச்ா ச்ா ||
மோ . . . . . இ ரு ளைப் பி ளந் துன்

ச்ரி ச்நி = ப நிபம க ரிச நி || பா பா = பா சா ; சா ||
அ . ருட் பெ . ருஞ் ஜோ . தி . இ த யத் த ன் னில்

பநி ச்நி = ப்ம க் ம்கரிசா || ரி கா ச = சா ; ; ; ||
உ . த . ய . மா . . . கு மோ . . . . . .

அ. மா கா = மா பா ச்ா ச்ா || ச்ம் க் ரி = ச்ா ரீ ச்ா ச்ா ||
ப் பி ளைக்க லந் து பா . . . சம் வி ல் லிப்

ச்ரி ச்நி = பா பமகமப நி || ச்நிபா = பமக மகரிச நி ||
பு . ண் . ண த் த . ர . ப . த வி . சே . ர . லே .

௬. க ம ப ர் = மா க ம க ரி ஸா || ரி கா ஸ = ஸா ஸ ரி ஸ நி ப ர ||
பொன் . றும் பொ . ரு . ளும் போ . . க க . க . மும்

ப ர ப ர = ப ர ஸா , ஸ ஸா || ரி கா ஸ = ஸா ; ; ; ||
பு வித் துப் போ . யின வே . . . . . .

க ம ப ா = நீ ச் நி பா ப ம || க ம ப நி = ப ம க ம க ரி ஸா ||
ம ன் . னவ் உ . ற வு ம் ம . . க் க . ளி : லை . யும்

ப ர , ஸ = ; ஸா , ஸ ஸா || ரி கா ஸ = ஸா ; ; ; ||
ம ன் ற . தா . யின வே . . . . . .

க ம க ரி = ஸா ஸ ம க ம பா || ப நி பா = ச்ா ச்ா ச்ா ச்ா ||
மி ன் . . னி ம . றை . யும் பு ன் . ன கை ப கல்

ச்ா ச்ா = நீ பா , நீ , || ச்ா ; = ; ; ; ; ||
வெ ளிச் சம் ஆ . கா . தே . . . . .

ச் நி க் ரி = ச்ா ச்ா ச்ா ச்ா || ச் ரி ச் நி = ப ம க ம க ரி ச்ா ||
எ ன் . . ன ப ய னிவ் வு . ட . லெ . யெ . டு த் துன்.,

ஸா , ஸ = ; ஸ ம க ம ப நி || ச்ா ; = ; ; ; ; ||
இ ன் ப ம் ஸா . . . ரா . தே . . . . .

ச் நி பா = ப ம க ம க ரி ஸா || ஸ ம கா = மா பா பா பா ||
அ . டிக் க : டி . . ம . னம் து : டிக் க வி னை கள்

மா கா = மா பா நீ பா || ப நி பா = நீ ச்ா ; ச்ா ||
த டிக் கக் க ண் ணீர் வ . டிக் கப் பா , ச

ச்ரா ம் க் = ரீ ச்ரா ; ச்ரா || ச்ரா ச்ரா = ரீ க்ரா ச் ச்ரி ச்ரி ||
ந டித் . தலி ன் றி அ டுத் துன் . . பா தம்

ம் ம் க் ரி = ச்ரா க் ரி ச் நி பா || ச் நி பா = ப ம க ம் க ரி ச நி ||
பி . டித் துத் து . ய . ரை மு . டித் . து : ப் பி ழைக் க .

௰௭. மீனாக்ஷி துதி

சுந்தரேசரை இவ்வாறு வணங்கியதும், பட்டர் விபூதிப் பிரசாதம் தந்தார். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு, வாதவூரார் அன்னை மீனாக்ஷியைத் துதித்து வணங்குகிறார்.

இராகம் ஸ்ரீ — தாளம் ரூபகம்

ப. = பேரின்ப வரந் தருவாய்—சிவசக்தியே ஸ்ரீதாயே (பேரி)

அ. ப. = ஊரின்பும் உலகின்பும் யாரின்பும் நிலையில்லை
உன்னருள் இன்பமே உண்மை யின்பம் அம்மா (பேரி)

ச. = கூடிப் பிணங்கி மனம் வாடிக் கவலை கொண்டே
ஓடிச் சுழன்றே காற் றுடிபோல் அலையாமல்,
தேடித் திருவடியை நாடி அன்பருடனே
பாடி சிவ சிவ வென் றுடிக் களித்திடவே (பேரி)

ப. பா ; = ; நி நி ப ம ரி | ரி ரி = கா ரி சா ; | ஸ் பா = ஸ் சா ரி மா | பா ; = ; ப ம ரி ச ரி ம ||
பே , . , ரின் . . ப வ ரந் த ருவா ய் சி வ ச க் தி யே ஸ்ரீ . . தா , . . யே ,

ப நிச்ரா=;ச்நிபமரி | ரிரி=கரிசா ; | நிபா=சாநிகாரி | சா ;= ; ; ; ; ||
பே. . .ரின். . பு வரந் தருவாய் சிவ ச . க் தி யே. . . . . .

௨. நி ;= ; பநிச்நிபம | பாபா=ச்ரா நிச்ரா ; | நிச்ரி=;க்ரிச்ராச்ரா | ச்நிபா=நிச்ரி ; ||
ஊ. .ரின். . பும் உல கின் பும் யா. . .ரின் . பும் நி . லை யி ல் லை .

க்ரிச்ரா=ரிச்நிச்நிபா | பமபா=ச்ராநிச்ரா ; | பநிச்ரா=ச்ரிச்நிபாமா | மநிபம=ரிரிகரிசா ||
உன். . . .னரு.ருள் இன். . பமே. உன். மை.யின். பம் அம். . . .மா. .

௩. ரி ;=கரிசா . | சாநி=பா ; நிசா | ரி ;=பாமாபாமா | ரிரி=ரிக ரிசா ; ||
கூ. . . டி ப் . பிணங் கி . மனம் வா. . . டி க் கல லை கொண்டே.

நிசரி=;சரிமா ; | ரிமபா=மபநிபா ; | பநிச்ரா=;ச்நிபாமா | மநிபம=ரி ;கரிசா ||
ஓ. . .டி. . ச் சு.மூன் றே. .காற் று. . .டி.போல் அ.லை. யா.மல் .

தே = டித்	திரு = வடியை	நா = டி	அன்ப = ருடனே ||
பா = டி	சிவ = சிவவென்	று = டிக்	களித் = திடவே || (பே)

இதை அநுபல்லவிபோற் பாடுக

௰அ. தொண்டிக்குப் பயணம்

அம்பிகைக்கு தீபாராதனையாகிறது. பட்டர் குங்குமப் பிரசாதந் தருகிறார். அன்பர் (ஹர ஹர சிவ சிவ அம்பிகை பாகா மீனம்பிகை நாதா) என்று நாமாவளி பாடுகின்றனர். வாதவூரார் திவ்விய நாமங்களைப் பருகிக் கொண்டே குதிரை வாங்கச் செல்லுகிறார்.

இராகம் கேதாரகௌளை — தாளம் ஆதி

ப. = மீனாக்ஷி சுந்தரேசர் துணையெனவே தேரின்
மீதேறி வாதவூரார்—புறப்பட்டாரே (மீனா)

அ. ப. = தேனொழுகும் சிவத் திருநாமமே ஜெபித்து
திருவரு ளார்வத்தில் சித்தமெல்லாம் லயித்தே (மீனா)

ச. = பட்டும் சரிகையும் பன்மணி யாரமும்
பளபளவென மின்ன உளமகிழ் புன்னகை
வெட்டுமின் போல் விசி விதி களிகூரவே
வீரர் இருபுரமும் விரிப்புடன் சாரவே
ஒட்டைமேல் பணமூட்டை கட்டிமுன் செல்லவே
ஓம்எனப் பல்லியம் ஒலித்துடன் மல்கவே
தென்திரைக் கடலெனத் திண்திறற் படையுடன்
சிந்தை சிவோஹம் சிவோஹமென் றேதுவே (மீனா)

ப. ;-மபநீ ச்ா-நிதபா-ம கரீ | ரீ -ரிக சாசா- | ரீ பமபாபா ||
.-மீ. னு க்ஷி-சுந்த -ரே.. சர்-து ணையென- வே..தே ரின்

;-மகரி மபா-நீ ச்ா-ச்நிநித | பா ;;-ரி ச் | ,நிதப-ம கரிம || பா
.-மீ.தே.றி -வாத -வூ.... ரா .ர்-பு ற ப்ப.ட்-டா... ரே

அ. ;-த பம கரீ-ரீ பமபாபா | ; -நிதபாபா- | ம பநி ச்ரீ ரீ ||
,-தே.னொ.ழு-கும்..சிவ த்-திருநா ம - மே.ஜெ.பித்து

; - ம் க் ம் ரி ரீ - க் ரி ச் ர ரி ச் ரி | ; - ம் க் ச் ர ரி த ப ர - | த ப ம க ச ர ரி ம || ப ர
. - தி ரு வ . ருள் - ஆ . ர் வ த் தி ற் - றி த் த பெ ல் லாம் - ல . யி . த் தே . .

௪. ; - ம ர ம ர ம ர - ம க ரீ க ரி ரி | ; - ரி ம ப ர ப ர - | ப த த ப ம க ரீ ||
. - பட் டும் ஜ - ரி . கை யு ம் . . - ப ன் ம ணி - யா . . . ர . மும்

; - ரி ப ம க ரீ - ரி க க ரி ச நி ஸ | ; - நி ச ரி ச ர - | நி த ப ர நீ ச ர ||
. - பள ப . ள - வெ . ள . மி ன் ன . - ட ள ம கிழ் - பு ன் . ன கை

; - நி ச ரி ப ம க - ரீ ம ர ப ர ப ர | ; - த ப ப ர , ப - | ம க ரி ம ப ர ப ர ||
. - வெ ட் டு . . . - மின் போல் வீ சி . - யீ . நி . க - ளி . கூ . . ற வே

; - ம ப ச் ர , - ச் ச் நி நி த த ப ப ர | ; - ம ப ர ச் நி - | ச் ர ; ச் ர ச் ர ||
. - வீ . ர ர் - இ ரு . பு . ற . மும் . - ய் யிப் பு டன் - சா . ர வே

; - நி ச் ரீ ; - ரீ ம் க ரீ ரீ | ; - ம் க் ச் ர ச் ர - | ச் நி நி த ப ர நீ ச் ர ||
. - ஒட் டைமே ல் - ப ண . மூட் டை . - க ட் டி முன் - செ ல் . . . ல வே

; - ரி ச் ர ச் ச் ர - ச் நி நி த ப ர ப ர | ; - ம ப த ர ப ர - | ம க ரி க ரி ச ர ||
. - ஓ ம் எ ன - ப ல் . . லி யம் . - ஒ லித் து டன் - ம ல் . க . வே

ரி ப ம க - ரி க ரி ச - ரீ ம ப - நி த ப ப | ம ர ப - ச் ச் ர ச் - ச் |
தெ ண் டி ரைக் - க ட லெ னத் - தி ண் டி றற் - ப டை யு டன் சி ந் தை - சி வோ ஹம் - சி

| நி த ப - ப ம க ரி க || ரி ச
வோ . ஹ - மென் றோ . த . வே .

௰௩. வழிக் காட்சிகள்

செல்லும் வழியெங்கும் அழகான இயற்கைக் காட்சிகள் மனத்தைக் கவர்கின்றன. இயற்கை யழகில் மாணிக்க வாசகர் மகிழ்கிறார்.

செஞ்சுருட்டி — ஆதி — சிந்து

1. தேங்கனி மலர் செறிந்த சோலை—செல்வத்
திருப்பெருந் துறை செல்லும் சாலை—நல்ல
மாங்கனிவாய்க் குயில்வந்து பாங்குடன் தமிழிசைக்கும்
வழியே—காணும்—விழியே.

2. ஓங்கிவளர் தென்னமரக் கிளிகள்—கூடி
ஓம்நமச்சி வாயவென மொழியும்
தூங்குகின்ற புட்களைத் தாங்கிவிழித் தின்புறவே
சொல்லும்—சுகம்—புல்லும்.

3. அன்னம் விளை யாடுகின்ற வாவி—தன்னில்
அன்புநகை செய்யுமரைப் பூவே!
இன்னாமின்ன மென்று மனம் உன்னியுன்னியே களிக்கும்
இயற்கை—எழில்—செழிக்கும்.

4. விந்தை விந்தை யானவழிக் காட்சி—அதில்
வேதமோனத் தென்றல் வரு மாட்சி
சுந்தரப் பெருந்துறையின் அந்தமிகு பாசுரங்கள்
சுகமாய்க்—காதில்—அகவும்!

பா பாபாபா-பா✣தாபாமா-	கா ரி காமா-	கா ரி சா சா ‖
தேங் க னி ம -லர் சொ ரிந் த -	சோ. . . -	லை . செல் வ
சா ரி ✣கா ரி -✣கா மா ✣கா ரி -	சா ; ; ;	சா ; சா சா ‖
தி ருப்பெ ருந் -து றை செல் லும்-	சா . . .	லை . நல் ல
ரி மாகாமா -ரி கமாகாமா-	பா பா மா கா	ரி கா ரி சா ‖
மாங் க னி வாய்-கு . யில் வந் து -	பாங் கு டன் த	மிழி சைக் கும்
ரி ✣கா ரி ; ; ;-காமா	கா ரி சா ;	; ; ; ; ‖
வழி யே. . .-கா ணும்	வி ழி யே .	. . . .

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

✣ இக்குறி சாதாரண காந்தாரத்தையும், சுத்ததைவதத்தையுங் குறிக்கும்

உ௰. மந்திரி சிந்தனை

இவ்வாறு இயற்கையின்பத்தை நுகர்ந்து செல்லும் வாதவூரார் மனம் உலக நாதனை இய சிவகுருவையே நாடுகிறது.

இராகம் தோடி — தாளம் ஆதி

ப. = எங்கிருந்துறுவாரோ—பரமகுரு
எனையாள வருவாரோ ? (எங்)

அ. ப. = மங்கும் புவிச் செல்வத்தின் மையலை மாற்றியே
போங்கும் அருட்செல்வத்தின் போகத்தை ஊற்றியே (எங்)

ச. = குடைகளும் கொடிகளும் படைகளின் நடைகளும்,
குவலயப் பொருள்களும் அவலமாகுமே நாளை
இடையிலே வந்த வாழ்வுக் கடையிலே மயங்காது
இயற்கை யிடத்திலே யிருந்தபடி யிருக்கவே (எங்)

ப. தா மா தா நீ - ச்ா ச்ா தா நீ | ச்ா ; ; - ச்ா | நீ தா நீ ச்ா ||
எ ங் கி ருந் - து று வா . | ரோ . . - ப | ர ம குரு

ச்ா நீ த நி தபமா - கா ரீ சா நீ | சா ; ; ; - | ; ; ; ; ||
எ ளை யா . ள . . - வ ருவா . | ரோ . . . - | . . . .

அ. த நீ ச்ா, ச்ா - நீ தா நீ ச்ா - | ச்ா ; ரீ ச்ா - | ரி ச் நி த நீ ச்ா ||
ம ங் கு ம் பு - விச்செல் வத் தின் - | மை . ய லை - | மா . . ற் றி யே

ரீ ச்ா ; - ச்ா நீ தா நீ ச்ா - | ச்ா , நி த ப மா - | க ரி ச ரி கா மா ||
பொங் கு ம் - அ ருட் செல் வத் தின் - | போ . . க த் தை - | ஊ . . ற் றி யே

ச. ; த தா த தா - தா நி ச் நி த தா | ; - த நீ ச் நீ - | தா நீ ச்ா ச்ா ||
; கு டை க ளும் - கொ டி . க . ளும் | . - ப டை க ளின் - | ந டை க ளும்

; - நி க்ா ரி ச்ா - ச்ா ச் நி த நி ச்ா | ; - ச் நீ த பா - | மா கா ரீ சா ||
; - கு வ ல யப் - பொ ருள் க ளும் | . - அ வ ல மா . | கு . மே நா ளை

; - த நி ச்ா ச்ா - நி தா நி ச்ா | ; - க்க்ா ரி ச்ா - | ரி ச் நி த நி ச்ா ||
. - இ டை யி லே - வந் த வாழ் வு | க் - க டை யி லே - | ம . யங் கா து

; - க் ரி ச்ா நி தா ; - நி ச்ா | ; - ரி ச்ா நி த ப - | ம க ரி ச ரி க ம ||
. - இ யற் கை யி ட த் - நி லே | . - இ ருந் த ப டி - | யி . ருக் க . வே .

மாணிக்கப்பாட்டு

க. அமைச்சுக் காண்டம்

முற்றிற்று.

காண்டம். 1ல்= கீர்த்தனைகள் 11, கண்ணிகள் 7, காரிகை 5,
திருவாசகம் 3, அகவல் 3, நாமாவளி 1,
சிந்து 1 = மொத்தம் 31.

உ

மாணிக்கப் பாட்டு

உ. திருப் பெருந்துறைக் காண்டம்

உக. பெருந்துறைக்காட்சி

வாதவூரார் காலையில் பெருந்துறையைக் காணல்

பிலகரி — ஆதி.

ப. = காலை புலர்ந்ததுவும் திருப்பெருந் துறையினைக்
கண்டாரே அடியார் — மனமகிழ்ந்தே (காலை)

அ. ப. = சாலை சதுக்கமெல்லாம் சய சய வென்றிடச்
சதுரங்கப் படையுடன் மதுரை மந்திரி வந்தே (காலை)

ச. = மலர்கனிச் சோலைகள் மந்தமாருதம் வீச,
மாசில்லாப் புள்ளினம் மங்கலம் பேச,
புலரும் பேரிகையுடன் புறநீர்மை பாடிடப்
பூங்குயில் கனைக்கேட்டு புள்ளிமயி லாடிட (காலை)

2. = சித்திர மாளிகை சிங்காரத் தோட்டங்கள்,
சிறந்தகலை மன்றங்கள், செந்தமிழ்க் கூட்டங்கள்,

சத்திரிய சாம்ப தருமசாரிகள் வேத
சாத்திரப் பண்டிகள் சாதுக்களுடன் ஒப்பக் (காலை)

3. = நெஞ்சு நெகிழ்ந்துருகியே நின்கண்ணீர் பெருகிட
நிலவு ... நின்றே ... தொழுதிட,
பந்தமும் ... பந்தனை ...
பாங்கு ... நின் பாதமே ... (காலை)

ப. ; - ச்ரச்நி தா - நிரிச்நி தப - மக | ரி - கபா த ச்ர - | ச்நி தா ச்ரச்ர ||
. - கா . . லை - பு . லர்ந் த . - து . ஹும் - திருப் பெருந் - து . றை யி னி

; - ச்ரி ச்ர ச்நி - பா ; - மகரி | ; - கப மாகா - | சா ச நி தா சா ; || ;
க் - க ண் டா . . . - ரே . - அ டி யா ர் - ம ன ம கிழ்ந் - தே . . . . . . (கா)

அ. ; - க பத ச்ர ச் - ச் நி தா ரி ச்ரி | ; - ச்ரி க்ப்ம்க் - | ச்ர நி த ச்ர ச்ர ||
. - சா . லை . ச . து க்க மெல்லா ம் - ச ய ச . ய . - வெ ன் . றி டச்

; - த த க்ரி ச்ர - ச்நி தா ரி ச்ரி | ; - ச்நி த பமக - | ரி ரி கபதச்ர || ;
. - ச து ரங்கப் - ப . டை யு . டன் . - ம து ரை . ம ந் - தி ரி . வ ந் தே . (கா)

௩. ; - த த பாபா - பா மகரி கபா | ; - ப த ச் நி தா - | ப த த ப மக ரி ||
. - ம லர்க வரிச் - சோ . . லை . கள் . - ம ந் த . மா - ரு . த ம் வீ . ச

; - ச ரிபமக ரி - ச நி தா சா சா | ; - ரி க பா பா - | ம கரி கா பா ||
, - மா . கில் லாப் - பு ள் . ளி னம் , - ம ங் க லம் - ஒ . , . சு

; - க ப த ச்ச் ர - ச் நி த ர ரி ச் ரீ | ; - ச் ரி க் ப் ம் க் - | ரி ச் நி த ச் ர ச் ர ||
. - பு ல ரும் பே - ரி . கை யு . டன் . - பு ற நீ ர் மை . - | பா . . . டி டப் .

; - த தக் ரி ச் ர - ச் நி த ர ரி ச் ரீ | ; - ச் நி த ப ம க - | ரீ ரி க ப த ச் ர || ;
. . - பூ ங் கு . யில் - க . ளைக் கே ட்டு . - பு ள் ளி . ம . - | யி லா . டி . ட . (கா)

௨௨. குருதரிசனம்

வாதவூரார் பல்லக்கை விட்டிறங்கி, சிவகோஷம் வரும் திசைநோக்கிச் சென்றார். அங்கே குருந்தமரத்தடியில், குருதேவர் மாணவருக்குச் சிவஞானம் போதித்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டார்.

மத்யமாவதி — ஆதி

ப. = திருக் கோயில் புகுந்தாரே — அங்கே
தீட்சா குருவைக் கண்டாரே — பிரமராயர் (திரு)

அ. ப. = அருளடியார் சுற்றும் ஹர ஹர சரண் என்ன
ஆனந்தமான சிவ ஞான போத ஒலி பன்ன (திரு)

ச. = அன்பெனும் வலையிலே அகப்படும் சிவநாதன், (திரு)
ஆசைத்தளை யறுக்கும் அறிஞன், ஆத்தும போதன்,
தம்பிரான் தோழன், சதாசிவ சற்குரு :
சத்தி மணாளன் சதஸத் விலாசன் வாழும் (திரு)

2. = காசாமணர் பதிந்தர் வேதக் காதூரய மில்லை,
கடுநவர் பிறந்த பேச்சும் கவைநடையும் இல்லை
மாரூ மணமு . ன் மயக்கமும் பேரிலே
மருந்தென நூங்கிடும் குருந்தர விளங்கிடும், (நிரு)

ச. ;-ச்நி பா மா-ரிசா-ரி பம | பா ; ; ;- | ரி மரி சரி மபா ||
. -தி ருக் கோயில் -பு ரும் -தா . . ரே . . . .- அங் . . கே . .

மரி ப. பா-நி பாப ம-பா ச்நி | ச்ா ; ;-ச்நி | பமரி சரி மபநி || ச்ரி
தி ட்சா . -கு ரு வைக்-கஸ்டா. ரே . . -பி. ர . ம . ரா. . . யர்

அ. ;-பப ரீ ரீ-ச்ா ரிம்ரீ ச்ா | ;-ரி ரிச்ா நி- | பாபநி ச்ா ச்ா ||
. -அரு ள டி-யா . ர் சுற் றும் . -ஹா ர ஹா ர- ச ர ண் என் ன

ரி ம்ரா ரீ, ச்ா-ச் நிநி பநிச்ா- | ச்ா ,நி பா,ம- | ரீ சாரிம பநி || ச்ரி
ஆ . னந்த .-மா . ன . சிவ - ஞா . னபோ. த- ஒலி பன் . . ன. .

ச. ;-நி ,ப பா-ப மரீ மா பா | ;-ரி மாபபா- | நிப மரீ ரீ ||
. -அ ன் பெ னும்-வ . ஓயி லே . -அ கப் ப டும்- சி வ . நா தன்

;-ரி மரி சா-ச நிப்ாச நி சா | ;-ரி ரி மாப்ா-| நிநிபம்பா பா ||
. -ஆ . சைத்த -ஊ . ய றுக் கும் . -அ றி ஞன் ஆத்- து . ம . போ தன்

;-பா, ரி ரீ -ச்ா ரிம்ரீச்ா | ;-ரி ச்ா ச்ச்நி | பா ச்நிச்ா ச்ா ||
. -தம் . பி ரான் -தோ . . . மு ன் . -ச தா சிவ . ச . த் கு ரு

ரிம்ரீ, ச்ர-ச் நிநிபநீச்ர- | ரிச்ரநீ ,பா- | ப மரிசரி மபநி || ச்ரி
சக் தி . ம -ணு . . . . . ளன்- சத ஸத் வி - லா . சன்வா . . . மூம்

அடுத்த சரணம் இதுபோற் பாடுக

௨௫ அருட்காட்சி

வாதவூரார் குருந்த மரத்தடியில் அருட்கவியின் காட்சியை வியந்து போற்றுகிறார்.

பைரவி — ஆதி — கண்ணிகள்

1. குருந்த மரத்தடியில் அருந்தவக் கொழுந்தான
குருதேவனைக் கண்டார் அடியாரே!
பெருந்துயர்ப் பிணியாளர் மருந்து கண்டது போலே
பெருமகிழ் வெய்தினர்—அடியாரே.

2. வேதமும் ஆகமமும் வியன்பெருங் கலைகளும்,
வித்தகர் கற்கின்றார்—ஒருபாலே
ஓது சரியைகிரியை யோக ஞான சாதனம்
உள்ளன்பர் பயில்கின்றார் ஒருபாலே.

3. சித்தந் தெளிந்திடச் சிவபஞ் சாக்ஷரத்தைச்
செபித்திடும் சிலர்கள் ஒருபாலே
பெத்தம் விட்டுப் பர முத்தி வழிமுயலும்
பெரிய ஞானிகள் கூட்டம் ஒருபாலே.

4. விரதமும் பக்தியும் ஆத்தும விசாரமும்,
வேதகானமும் செய்வார் ஒருபாலே

அரிய நற் காட்சியை ஹரஹர சிவவென்றே
ஆழ்ந்தாழ்ந்து மகிழ்வார் அடியாரே.

5. கருணைக் கதிர்முகமும் கனிவுநிறைந் தமிழும்,
காந்த விழியும் கொண்ட குருநாதர்,
அருணை கந்தனார் அன்பு மயமாகும்
ஆனந்த ஞானியாம் குருநாதர்.

6. வைகறைச் சிவதர்ம போதகம் கொண்டருட் பெருங்
காட்சியளிக்கும் அற்புத குருநாதர்,
மெய்யறியார் உள்ளம் விரிந்தற தாமவே
விரிவுரை நிகழ்த்திடும் குருநாதர்.

7. கன்றுக்குக் கதிராகிக் கருத்திற்குக் குணமாகிக்
கதிக்கு வழிகாட்டும் குருநாதர்,
மன்றுக்கு மறைபோலே மனத்திற் குபசாந்தம்,
மகிழ்வுடன் அளிக்கிடும் குருநாதர்.

8. தன்னந் தனிச் சேய்க்குத் தயவுடன் வந்தருளும்
தாயினைப் போன்றவர் குருநாதர்
என்னதி யாரெனும் இறுமாப் பணுவும் இன்றி
இன்னருள் புரிகுவார் குருநாதர்.

9. பரமகுரு நாதர் பக்தருடன் விளங்கும்
பரவசக் காட்சி கண்டார்—அடியாரே
ஹரஹர சங்கரா போற்றி போற்றி யென்றே
அடைக்கலம் புகுந்தாரே அடியாரே.

; - ஸ் ஸ் தா் பா் - மா ப த்✢ நி த்✢ ஙீ | ; - த்✢ நி ச்ா ச் நி | தா் பா் த் ம்பா் ||
. - கு ருந் த ம - ரத் த . டி . யில் . - அ ருந் த வக் கொ ழுந் தா . ன

; - ம நி தா பா - ம க ரி க ப ம ப த | பா ; ; - ஙீ | த ப த்✢ நி ச்ா ச்ா ||
. - கு ரு தே வ - னை . . க்க ண் . . டா . ர் - அ டி . . . யா ரே

; - ஙி . ச் ரீ ரீ - ரி க்ம்க் க்ரிரீ ச்ா | ; - நி க்ா ரி ச் நி | தா பா - த்✢ நி ச்ா ||
. - பெ ருந் து யர் - பி . ணி . யா . . ளர் . - ம ருந் து கண் ட து - போ . லே

; - த்✢ நி ச்ா ச்ா - நி ரி ச் நி தா பா் | ; - நி நி தா பா | ம க ரி ச ரி க ம ப || த ப
. - பெ ரு ம கிழ் - வெ ய் . . தி ன ர் - அ டி யா . . . . . . ரே . . . . .

✢ இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும்.

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக.

௨௪. கண்டுகொள்ளே

இறைவனை அரு உரு குரு ஆகிய மூன்று பாவனையில் அன்பர் உபாசிக்கிறார்கள். குரு பக்தி தீவிரமானால் அதுவே திருவருளைக் கூட்டும். அதனாலேதான் எல்லா மதங்களும் குரு பக்தி சேவையை வற்புறுத்துகின்றன. தம் எதிரே தோன்றிய குருநாதர் சாக்ஷாத் சிவபெருமானே என்றறிந்து, வாதவூரார் மனங்கசிந்துருகும் அன்புக்கனலுடன் அவரை அடைக்கலம் புகுந்தார். திருவாசகத்தில் இக்காட்சி உள்ளமுருகப் பாடப் பெற்றிருக்கிறது. அப்பகுதிகளையே இங்கே பாடுவோம்.

நாட்டை — சாய்ப்பு — திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்துன் விரையார் கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் தவிர்த்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழ விடேல் உடையாய் என்னைக் கண்டுகொள்ளே.

க மா=பா ;	நி பா=பா ;	மபா = ; மா	க சா=கா மா	||
மெய் தான்	அரும் பி ;	விதி ர்வி	தி. ர்த்துன்	
மப ம=கா சா	மாக=சநி சா	சா ,=சாகம	பா ,= ; ;	||
விரை. யா.	. . . . ர்	க . ழ . ற்	கென் . .	
க மா=பா ;	நிபா=நீ பா	மபா =ச்ா ;	நிச் நி=பா ;	||
கை. தான்	தலை வைத்துக்	கண் ணீ ர்.	ததும் . பி ,	
க மா =நிநிபம	க̃ா ,= ; ;	மா க =மபமக	சா ; = ; ;	||
வெதும்	பி . . .	யுள்	ளம் . .	

அடுத்த அடியும் இதுபோற் பாடுக.

தோடி — ரூபகம் — திருவாசகம்

ஈசனே நீயல்ல தில்லை இங்கும் அங்கும் எங்குமே
பேசினேன் ஓர் பேதம் இன்மை பேதையேன் என் எம்பிரான்

நீசனேனை ஆண்டுகொண்ட நின்மலாவோர் நின்னலால்
தேசனேயோர் தேவருண்மை சிந்தியாது சிந்தையே.

; தா = தா தா ; தா | பா ; = பா ப நி த ப மா | தா ; = பா ம க ரீ சா | சா ; = ரீ கா ; ; ||
. ந ச னே . நீ ய ல் ல தி ல் . . லை இ ங் கு ம ங் . கு ம் எ ங் கு மே . .

; சா = ரீ கா ; மா | பா ; = த ப ம க ரீ சா | ; மா = கா ரீ ; சா | தா ; = நீ சா ; ; ||
. பே சி னே ன் ஓ ர் பே . த . மி ன் . மை . பே தை யே ன் எ ன் எ ம் பி ரா . ன்

அடுத்த அடியும் இதுபோற் பாடுக.

சங்கராபரணம் — ஆதி — திருவாசகம்

வான நாடரும் அறியொணாத நீ
மறையி லீறுமுன் றொடரொணாத நீ
ஏனை நாடருந் தெரியொணாத நீ
என்னை யின்னிதாய் ஆண்டுகொண்டவா,
ஊனை நாடகம் ஆடுவித்தவா,
உருகி நான் உனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடகம் ஆடுவித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே!

ச ரி ச ச நி ச ா ; - ரி க ா ; -	மா க ா மா - ப ப	ம க ரி - ச ா ;	‖
வா . . ன . கா . - ட ரு ம் -	அ றி யொ ா - ளு .	. . த - ன் .	
ச நி ச ா க ரி - ச ா ச த நி - ச ா ; -	ரி ச ா நி - ச ா	; ரி க ா ;	‖
ம . றை யி . - லி . . யு - மு ன் -	தொ ட ரொ ா - ளு	. த ன் .	
ப ம க ா மா - ப ா ; மா - ப ா ; -	ம க மா ப ா - ப ா	ச் த நி - ச் ா ;	‖
வ . . ஓ - கா . ட - ரு ந் -	தெ . ரி யொ ா - ளு	. . த - ன் .	
ச் ா க் ரி ச் ா - ச் ா ; ச் நி ப ா ; -	ச் ா , ரி ச் நி - ப ா	, ம க ரி - ச ா ;	‖
எ ன் . . ஓ - யி ன் வி . தா ய் -	ஆ ண் டு . . - கொ ா ண்	. . ட . - வா .	

அடுத்த அடியை இதுபோற் பாடுக.

---

௨௫. பாடவேண்டும்

பாசு — ஆதி — திருவாசகம்

பாட வேண்டு நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்து நைந்துருகி நெக்கு நெக்கு
ஆட வேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்து
ஆடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும் நான் போற்றி இப்புழுக்
கூடுநீக் கெனைப் போற்றி ! பொய்யெலாம்
விட வேண்டும் நான் போற்றி ! விடுதந்து
அருளுபோற்றி நின் மெய்யர் மெய்யனே !

சா மகமா - தா ; நி - ச்ா ; - | ச்ா ; ச் நி - தா . | பா - ம தப மமா ||
பா . . ட - வே ண் டு - கா ன் - போ ற் றி . - நின் . - னே . யே . .

; - ப தாபமா - ம கபமக ரிசா | ; - ச மா க மா - . | பா ; தா பா ||
. - பா . டி னைக் - து . . . நைந் து . - உ ரு இ நெக் - கு . நெக் கு

; - தாமாதா - நி ; ரி ச்ா | ; - ச்ா ; ச்ா - | ச் நி தா ப த நி ||
. - ஆ . ட - வே ண் டு கா ன் - போ ற் றி - அ ம் ப ல த் து

ச் ரி ச்ா, - ரி ச் நி த தா பா ; | நி ச் நி த ப ம - ம க | ப ம க ரி சா ; ||
ஆ . டு . - நி ன் . . க ழு ற் போ . . . து . - கா . . . பி . னேன்

அடுத்த அடியும் இதுபோற் பாடுக.

காபி — ஜம்பை — திருவாசகம்

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே, அருவாம்
ஒருவனே, சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே, அந்தமே, பந்தம்
அறுக்குமா னந்தமா கடலே!

தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப் பெருந் துறையுறை சிவனே!
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருள்வாய்
வந்துநின் இணையடி யடைந்தே!

ச்ா ; = நீ பா ; | ம நிபா = பமகாரி | காரி = நீ் சா ; | ரி மா = பா ; ; ||
சோ . நி யா ய்த் தோ . . . . . ன் றும் உ ரு வ மே . அ ரு வா . ம்

மாரி = மா பா ; | பா ; = நீ மா பா | ச்ா நீ் = ச்ா ; ; | ; ; = ; ; ; ||
ஒ ரு வ னே . சொ ல் . லு தற் க ரி ய . . . .

பா ; = நீ் ச்ா ; | ரி ம்க் ரி = ச் நி ரி ச்ா | ச் நி க்ா = ரி ச்ா ; | ச்ா ; = ச் நி நீ பா ||
ஆ . தி யே . ந . டு . வே . . . . அ ந் . த மே . ப ந் . . . தம்

மா பா = ரீ ச்ா ; | ச் நி த நி = ப ம பா ; | மா கா = க ரி ரி ; | ரி ச நீ் = சா ; ; ||
அ றுக் கு மா . ன ங் . . த . மா . க ட லே . . . .

அடுத்த அடியும் இதுபோற் பாடுக.

✝ இக்குறி காகலி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்.

---

௨௬. அடைக்கலம்

பெஹாக் — ரூபகம் — திருவாசகம்

வெறுப்பனவே செய்யுமென் சிறுமையை நின் பெருமையினாற்
பொறுப்பவனே, அராப் பூண்பவனே, பொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே, நின்திரு வருளால்என் பிறவியை வேர்
அறுப்பவனே, உடையாய், அடியேனுன் அடைக்கலமே,

;நி ச் =, நி த ா ப ா ; | ப ம் நி த = ப ா ம ா க ா ; |
. வெ று ப் ப ன வே . | செ ய் . . . யு மெ ன்

; ச ச = , க ம ா ப ா ; | ம் ா ப ா = க ா ம ா க ா ; ||
. சி று . மை யை நி ன் | பெ ரு . மை யி ளு ற்

; க ம = , ப நி த ச் ா ; | நி ச் ரி க் = ச் ா ; ச் ா ச் ா |
. பொ றுப் . ப ல . னே ; | . . . . : . அ ராப்

ச் ரி ரி ச் = நி ச் நி த ப ா ; | க ம க ரி = ச ா க ம ப ா நி த || ச் ா
பூ . . ண் ப . வ . னே . . | பொ ங் . . கு க ங் கை ச . டை

அடுத்த அடியும் இதுபோற் பாடுக

✢ இக்குறி பிரதி மத்திமத்தையும், கைசிகிநிஷாதத்தையுங் குறிக்கும்

ஹிந்துஸ்தான் தோடி — ரூபகம் — திருவாசகம்

வழங்குகின்றாய்க் குன்அருளார் அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன், விதியின்மையால்,
தழங்கருந்தேன் அன்ன தண்ணீர் பருகத் தந்துய்ய கொள்ளாய்
அழுங்குகின்றேன் உடையாய் அடியேனுன் அடைக்கலமே!

நி ச ா = ரி க ா ம ா ; | க ரி கா = ச ா ரி ச ா ; | ச நி ரி ச = நி த ப ா த ா ; | க ரி கா = ச ா ரி ச ா ; ||
வ ழங் கு கின் றாய்க் கு ன் . அ ரு ளா ர் அ . மு . த . த் தை . வா . . ரிக் கொண் டு .

ச ா ச ா = ப ா த ா ப ா ; | ப த நீ = ; த ப த ா ; | ப ா த ா = ம ா ப ா க ா ம ா | க ரி கா = ச ா ரி ச ா ; ||
வி ழுங் கு கின் றே ன் வி . . க் கி . னே ன் வி னை யே ன் வி தி யின் . . மை யா ல் ஜூ

சரிசா=தா பா தா ; | ச்ா ; =ரி நி ச்ா ; | நி ச்ா=க்ரி க்ரி ச்ா ; | ச்ரி ரி ச்=தா ; பா ; ||
த . ழுங் க ருக்தேன் அ ன் னா தன் னி ர் பரு க . . த்த க் துய்ய . கொள்ளாய்

பா பா =ச்ா தா பா ; | பா பா=ம கா ரி கா ; | க ரி சா=சா ரி கா மா | க ரி கா =சா ரி சா ; ||
அ ழுங் கு கி ன் . றே ன் உ . டையாய் அ . டி யே . னுன் அ . டைக் க ல மே.

✢ இக்குறி சது சுருதி ரிஷபத்தைக் குறிக்கும்

அருள் வாக்கு

குருதரிசன மாத்திரத்திலேயே வாதவூராருக்கு அருள்வாக்கெழுந்தது. அந்தவாக்கால் சிவகுருவைத் தோத்திரம் செய்தார். அந்த வாக்கின் பெருமையைப் பரஞ்சோதி முனிவர் இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்.

கல்யாணி — விருத்தம்

தேறும் பாலுந் தீங் கன்னலும் அமுதுமாய்த் தித்தித்து
ஊறும் உள்ளமும் உருக்க, உள் ஒளியுணர்ந் தின்பம்.
ஆறுவாறு தேக்கிப்புறங் கசிவதொத் தழியா
ஞானவாணி வந் திறுத்தனள் அன்பர்தம் நாவில்.

உஎ. அன்புக் காட்சி

வாதவூரடிகள் இவ்வாறு அடைக்கலம் புகுந்து நிற்கவே, சிவகுருநாதர் அன்பனை ஆசிர்வதித்து ஞானோபதேசம் செய்தார். திருவிளையாடற் புராணம் இதை அழகாக வர்ணிக்கிறது.

கேதார கௌளை — விருத்தம்.

1. மன்றுள் ஆடிய ஆனந்த வடிவமும், வடவால்
ஒன்றி நால்வருக்கு அசைவற உணர்த்திய உருவும்,
இன்று நாயினேற்கு எளிவந்த இவ்வுரு என்று
அன்று நாயகன் குறிப்புளத் துணர்த்திட அறிந்தார்.

2. முன்பணிந்தனர் அணிந்தனர் அஞ்சலி முடிமேல்
என்பு நெக்கிட உருகினர் இனியராய் எளிவந்து,
அன்பெனும் வலைப் பட்டவர் அருள்வலைப் பட்டார்
துன்ப வெம்பவ வலையறுத் திடவந்த தொண்டர்.

3. தொழுத கையினர் துளங்கிய முடியினர், துளும்ப
அழுத கண்ணினர், பொடிப்புறும் யாக்கையர், நாக்குத்
தழுதழுத்த அன் புரையினர், தமையிழந்து அழல்வாய்,
இழுதை யன்னமெய் யினர்பணிந் தேத்துவா ரானர்.

உஅ. மாணிக்கவாசகனே

சிவகுரு பக்குவமான பக்தனை மகிழ்ந்து ஏற்றுத் திருக்கண்பார்த்து, சட்சுதீட்சை செய்து, கையால் உச்சியில் தொட்டு ஆசீர்வதித்து ஹஸ்ததீட்சை செய்து, “அன்பா உனக்கு அருள்வாக்கும், அருட்காட்சியும் எழுந்தன. மாணிக்கம் போன்ற தமிழ் வாக்கினால் என்னைப் பாடினாய். நீ மாணிக்க வாசகன் என்ற காரணப்பெயரால் புகழ்பெற்று, எப்போதும் அருட் பாடல்களால் என்னை உபாசித்துவா. உலகில் நாத்திகம் பரவி வருகிறது. நீ தெய்வசக்தி யின் உண்மையை விளக்கி, நலஞ் செய்வாயாக. உன் வாழ்வில் நிகழ்வதெல்லாம் சிவன் செயல் என்றிரு” என்று சிவஞான போதமும் உபதேசித்தார்.

மத்தியமாவதி — ஆதி

ப. — மாணிக்க வாசகனே—சிவ
மந்திர ரூபம்செய் சுதந்தர மாகவே (மாணிக்க)

அ. ப. — காணக் கிடைக்காத கருணைக் கடலினை நீ
கனிதமிழ் மாலையால் இனிது தினந் துதித்தே (மாணிக்க)

ச. — சரியை கிரியை யோக ஞான சாதனமெல்லாம்
புரிந்தாய் அன்றிறல் என்னை அறிந்தாய் மனந் துறந்தாய் (மாணிக்க)

2. போக்குவரவற்ற தாக்கற்ற தனிமுதல்
நீக்கரிய சக்தியால் ஆக்கியளித் தழிப்பான் (மாணிக்க)

3. செம்பிற் களிம்புபோலே சென்மவினைமலங்கள்
அம்பொற் சிவனைமறைத் தருளால் அகல்வதாமே (மாணிக்க)

4. அன்னை அருட்சக்திக்கே தன்னைக் கொடுத்துவிட்டால்
பின்னைய வன்கருணை உன்னைஉய் விப்பதாமே (மாணிக்க)

5. ஒப்பாகி வினைமலம் ஒழிந்தால் உயிர் இறையை
அப்பும்உப் பும்போலே எப்போதும் ஒன்றி நிற்கும் (மாணிக்க)

6. முத்தொழில் முதல்வனும் சித்தாந்த சோதியை
பத்திசெய் யச்செய்ய முத்தியின் பம்வருமே (மாணிக்க)

7. சின்மய மானசிவன் சிவனுடன் கலந்தே
தன்மய மானநிலை சகசநிலையறிவாய் (மாணிக்க)

8. உருவாய் உனக்குத்திரு வருள் செய்தோம் இனியுடன்
அருவாயி ருப்பேரம்சிவ குருபக்தி செய்யன்பனே (மாணிக்க)

பி. பா ; ; ப மரீ ; - சா ; - | சா நி சா ரீ . | சா ; ரீ மரீ ||
மா . . - ணி . . க் - க . . - வா . ச . க - னே . சி வ

பா ; நிபபம - பாச் நிச்சா ; - | ரீச்சா ; - ச்நி | பம - ரீ , சரி ம ||
மந்தி . ர . - ஜ பம் செய் - சுதந் - த . ர . - மா . கவே .

அ. நீ பாபா பா - நி பநீ பமபா - | ; - மபாச் நீ - | ச்சா ச்சா ச்சா ச்சா ||
கா . ணக்கி - டைக்கா . . த - . - கரு ணைக்க - ட வு ளே நீ

; - ரிம்ரா ரிச்சா . - ச் நிபா நி ச்ரீ | ; - ச் ரி ச்சா - ச்நி | பம்ரி ச - நி சரி ம ||
; - கனி தமிழ் - மா . . லை . யா ல் - இனிது - தி . னந்து . - தித்தே .

ச. ரிமரா ரீ , சா - நீசா ரீ சா | ; - ரீ , மபா - | பம்ரி மரீ சா ||
சரி யை . கி - ரியை யோக . - ஞா . ன சா - த . ன . மெல் லாம்

ரிமபா , - நி ப நிபநீ - ப மபா - | ப ச்நிச்சா ; - ச்நி | ப ம்ரி ச - நி சரி ம ||
புரிந்தா ய் - அன் பி . ரு - லென் னை - அறிந் தா ய் - ம . னந் து . - றந்தாய்

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

மாணிக்கவாசகர் தீட்சா குருவின் உபதேசத்தால் பரவசமாகித் துதிக்கிறார்.

ஸ்ரீராகம் — ஆதி — திருவாசகம்

இன்றெனக் கருளி இருள் கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று,

நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருனை அறியகிற் பாரே!

பா ; ப மரீ ; - கரிரீ சா - | சா ரீ பா - ரீ | ; சா ; சா ||
இ ன்றெ. னக் - க. ருளி - இ ருள் க - டிக் . து ள்ளத்

ரீ மா பா ; பா - நி நிபமரீ - | ரீ ; க ரி ரீ - | சா ; ; ; ||
தெ ழு கி ன்ற - ஞா . . . யி - றே . போன் . - று . . .

பா ; - ச் நி பா ; - ம ப நீ பா - | பா தா நீ பா | மா - ரிக்க ரிசா ||
நி ன் - ற . நி ன் - த ன் . மை - நி னைப்ப ற . - நி . னைந்தேன்

ரீ ; - பமப மரீ - ரிக்க ரிசா - | ச ரி பா ரி சா ரி | சா ; ; ; ||
நீ . - ய . லா . ற் - பி . றி . து - ம . ற் றி ன் . மை . . .

அடுத்த அடியும் இதுபோற் பாடுக.

கானடா — ஆதி

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ் சுடர்க் குன்றே!
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே,

சிறைபெரு நீர்போற் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை என்னிரக் கேனே !

;-நீ சா ரி ரீ -ரீ பா கா ; | ;-க மா ரி சா - | ச நி ரி சா ; ||
.-குறை விலா-நிறைவே, | .-கோ. இலா - | அ. முதே.

;-ச நி ரி சா-பா பா நி சரி | ; -ம க நி த ப ம- | கா ; - ப ம க ம ||
.-ஈ . றிலாக்-கொழுஞ்சு. ட | ர்க்-குன். . . . . - | றே. - . . . . .

ரி ச-க ம தா நி -ச்ா நி ச்ா ; | ;-நி ச் ரி ச்ா - | ச் நி ரி ச் பா ; ||
. . -மறையு மாய்-மறையின் | .-பொரு ளு மாய்- | வந். . தென்

;-த ப கா மா-தா நி ச்ா ச்ா - | ச் நி ரி ச் பா பா - | நி த ப ம கா-க ம || ரி ச
.-மன தி டை-மன் னிய - | மன். . . . . - | னே. . . . . - . . . .

மற்ற அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

கேதாரகௌளை — ஆதி — திருவாசகம்

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
சங்கரா யார்கொலோ சமர்த்தர் ?
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால் ?

சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே !
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யானிதற் கிலனோர் கைம்மாறே ?

;-ச்ரநிதபா-மபநிததபமக- | ரி-க ரிகரிசநி | சாரி மா பா ||
.-தந்..த -துன்..றன்..- | னை-கொண்..ட. | தென் றன்னைச்

;-மபாச்ச்ர-நி தபா ப மபா | ;-மபச்ரநி- | ச்ரீச் ச்ர ; ||
.-சங் கரா-யா.ர் கொ.லோ | .-ச.ம .- | ..ர்த ர்

;-நிச்ரீ ரீ -ரீக்ம் க்ர-ரீ ரீ | ;-ஸ க்ரீச்ர- | ச்நிச்ரஸ ச்ச்ர ||
.-அந்த மொன்-றில்.. -.லா | .-ஆ..னந்- | தம். பெற் றேன்

;-ரீ ம்க்ச்ர-ச்நிஸச்நி தபா | ;-ம பச்நிநித- | பா ;-ம. கரிம ||பநி
.-யா..து -நீ...பெற்ற | .-தொன்.....- | றென்-பா... .ல்

மற்ற அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

---

௨௬. சிவவிரதம்

திடீரென்று சிவகுரு மறைந்தார். மாணிக்கவாசகர் முன்னிருந்த சோதியப்பனைக் காணாது புலம்புகிறார். பரஞ்ஜோதி முனிவர் மாணிக்கவாசகரின் சிவதாகத்தை உருக்கமாக வர்ணிக்கிறார்.

காம்போதி — விருத்தம்

வஞ்சவினை கொள்கலனும் உடலைத் தீவாய்
மடுக்கிலேன், மலையுருண்டு மாய்வேன் அல்லேன்,
நஞ்சொழுகு வாளாலும் குறைப்பேன் அல்லேன்,
நாதனே அதுவுநினது உடைமை யென்றே
அஞ்சினேன்; தானேயும் அழியா தாவி
ஐயனே நினைப்பிரிந்தும் ஆற்ற கில்லேன்
என்செய்கேன் எந்தாயோ எந்தாயோவென்
றிரங்கினர் புரண்டழுதார், இளைய சொல்வார்;

இராகம் முகாரி — தாளம் சாப்பு

ப. = இன்றொருதரம் காணேனோ ?—என் கண்ணாலே
இன்றொருதரம் காணேனோ ?—சிவகுருவே (இ)

அ. ப. = அன்னையும் அப்பனும் அரிய நண்பனு மாகி,
என்னைவந் தெளிதாண்ட தன்விக ரற்றவா—உன்னை (இ)

ச. = காதலனைப் பிரிந்த கற்பரசியைப் போலே,
கருணைத் தாயைப் பிரிந்த கன்னிலாச் சேய் போலே,
நாதநின் பிரிவினல் நலிந்துநான் வாடுகின்றேன்.
நமச்சிவாய ஓம்சரண்! நமச்சிவாய ஓம் சரண், (இ)

உ. அஞ்செழுத் தோதியபின் அஞ்ச வருவதுண்டோ ?
அடைக்கலம் புகும் உள்ளம் உடைந்து நலிவதுண்டோ ? (இ)

பஞ்சாட்சரக் கனிமுலே பணத்துதேன் மனக்கினி
பரிந்துனாபோல் உயிர்பிரிந்தேனை யாட்கொள்வாய் (இ)

௧. ரி மா = ப மகா ரீ | ரிக சா = ரீ மா | ம கரி = ரிகச | ரீம = பாபா ||
இன் னொ . . ரு த . ரங் கா ணே னே . . . என் கண் ணு லே

நீ ; = தா பா | மமத = ப மகா ரீ | சா , = ; ரி ம | த பா = ப மகா ரிச ||
இன் னொரு தரங் கா . . ணே னே . . சிவ குரு வே . . . .

௨. நீ ; = தா பா | ம ப த = பமகா ரீ | ரி மா = ப ம ப ம | நித் நீ , = நி த பா ||
அன் னை யும் அ . ப் ப . . னும் அரி ய . கண் ப . னும் ஆ . கி

பத் ச்ா = ச்ா ச்ா | ச்த் ரி ச்ாரி = தா பா | பத் ச்ா = ச்நி த ப | ம பா = ம க ரி ச ||
என் . னை வந் தெ . ளி . . தாண்ட தன் . நிகரற் றவா உன் னை .

௩. மா , = பமகா ரீ | ரீ ம . = பா பா | நீ , = நித்த்ா ச்ா | ச்நிதாபா = த மபா ||
கா . த . . ல ளைப் பி ரிந் த கற் ப . . ர சி . யைப் போ . லே

மநித = ப மகா ரீ | ரி கச = சா சா | சநி த்ா = ச ரிமா | ப மநீ = தா பா ||
க ரு . ணை . த் தா யைப் பி ரிந் த கண் . . ணி . . லா சே . ய் போ லே

நா = தனின் | பிரி = வினுல் | நலிந் = துநான் | வாடு = கின்றேன் ||
நமச் = சிவா | ய ஓம் = சரண் | நமச் = சிவா | ய ஓம் = சரண் || (இன்)

இதை அநுபல்லவிபோற் பாடுக

✣ இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும்.

செஞ்சுட்டி — ஆதி — திருவாசகம்

ஒய்விலாதன உவமனிறந்தன
ஒண்மலர்த் தாள் தந்து,
நாயிலாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும்
என்னை நன் னெறி காட்டித்
தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த என்
தலைவனை நனி காணேன்,
தீயில் விழ்கிலேன் திண்வரை உருள்கிலேன்
செழுங்கடல் புகுவேனே.

;-மாகாரி -கப<u>மகரி</u>சா சா | ;-ச சசா சா | ச நிநிததப பா ||
.-ஒய் வி லா-. . . . . த ன | .-உ வம னி | .ற ந் . . த . ன

;-தா ; சா சா ;-ரி ; | ரிச -சரிகா மா | கா ; ; ; ||
.-ஒ ண் ம லர் த்-தா . | .ள்-தந் . . | து . . .

;-ரீ மா மா -மா ; மா மா | ;-மப. தபப ம | கரிசா -சரி கா ||
,-நா . யி .-லா . கி ய . | .-குலத்தி . னும் | க . டைப் . ப . டும்

; . க்ப <u>மகரி</u> ஸா . ஸா , ந்த நிதப | பா . தா , ஸா , | ; ; ; ; ||
, - என் . . . னை - த ன் . நெ . றி . . - கா ட் டி . . . . .

* இக்குறி காகலி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்
மற்ற அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

இவ்வாறு சிவனைப் பிரிந்து வருந்தும் மாணிக்கவாசகருக்கு எம்பிரான் அசரீரியாகி "அன்பா, கலங்காதே உன்னுடனே இருக்கிறேன். ஆலயப்பணி செய்" என்று பணித்தான்.

முகாரி — விருத்தம்

அன்பினால் அன்பைப் பெற்றாய்
அரியமா ணிக்க மே, நீ
துன்புற லேதே! தோன்றுந்
துணையென உன்றன் உள்ளேன்;
என் பெருங் கருணை தன்னை
இசைக் கருட் பணியும் செய்தே
இன்புறு மற்ற தெல்லாம்
என்னுடை யாட லாமே.

௩௰ மாணிக்க வாசகர் மகிழ்ந்தார்

சிவவாக்கைக் கேட்டதும், மாணிக்கவாசகர் பெருமகிழ் வெய்தினர்;

கேதாரகௌளை — விருத்தம் — திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா, ஒப்பிலா மணியே,
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வனே சிவபெரு மானே
இம்மையில் உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

மோகனம் — ஜம்பை — கண்ணிகள்

1. ஓம்சிவம் ஓம்சிவம் ஓம்சிவம் — என்றே
உள்ளங் கிளர்ந்து கொண் டாடினார்
ஓம்குருநாதா சரண் என்றே — கைகள்
உச்சிமேல் வைத்துநின் றாடினார்.

2. என்னதி யானென்ப தில்லையே — ஐய
எல்லாம் உனதருள் என்றனர்
துன்னும் பரியெனச் சொல்லுவீர் — என்று
துணைவரை மதுரைக் கனுப்பினார்.

3. மந்திரிக் கோலத்தை மாற்றினார் — அணி
மணிகளைக் காற்றிலே தூற்றினார்.

சுந்தரப் பட்டணி விசினார்—உடல்
கூடம்பெற நீற்றினைப் பூசினார்.

4. அரைக்கொரு கோவணங் கட்டினார்—முன்
ஆடம் பரத்தினைத் திட்டினார்.
உரைக்கரும் ஆனந்த மானவர்—என்
உயிருஞ் சிவனுயிர் தானென்றார்.

5. பட்டுஞ் சரிகையும் பாகையும்—முத்துப்
பல்லக்கும் செல்வத் திரள்களும்,
பெட்டிப் பணமும் பிறவெல்லாம்—எம்
பிரானுக் கென் றேதுறந் தின்புற்றார்.

6. வந்தவர் போனவர் யாவர்க்கும்—சும்மா
வாரி வழங்கினர் மாநிதி.
சிந்தை சிவத்தில் இருத்தினார்—அவன்
சித்தமே யாமெனுங் கருத்தினார்;

7. தென்னவன் குதிரைப் பணமெல்லாம்—கொண்டு
தேர்ந்த கலைஞரைக் கூட்டியே,
பொன்னணி யாலயங் கட்டினார்—அதன்
பொலிவினைக் கண்டுளம் பூரித்தார்.

பா ; = காரி ; | சரிகப் = கரிசா ; | சா ; = தாபா ; | தாசா = ரி கா ; ||
ஓம் சிவம் ஓ . . ம் சி . வம் ஓம் சிவம் என் றே . .

கா ; = பா ; தா | சா ; = தாசா ; | ப தசா = தாபா ; | காதப = கபகரிசா ||
உள் ளங்கி ளர்ந் து கொண் டா . . . டி . ஞ . . . . . ர்

தபபக = பாதா ; | சா தா = சா ; ; | சரிகப் = கரிசா ; | ச தசா = தாபாதா ||
ஓ . . ம் கு ரு . கா . தா . . ச . . ர . ணென் றே . . கை . கள்

தா ; = கரி சா | சா ; = தாபாகா | ப தசா = ; ; ; | தசதப = கபகரிசா ||
உச் சிமேல் வைத் து நின் ரு . . . . . டி . . . ஞ . . . ர்

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

மாணிக்கவாசகர் ஆத்மநாதர் கோயிலைக்கட்டி இறைவனை வணக்கினார்.

ராகமாலிகை — விருத்தம்

கேதாரகௌளை. பால் நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியே னுடைய

ஆரபி. ஊனினை உருக்கி, உள்ளொளி பெருக்கி,
உலப்பிலா ஆனந்த மாய

உசேனி. தேனினைச் சொரிந்து, புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே

பைரவி. யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

௩௧ கோயிற்பணி

மாணிக்க வாசகர் கட்டிய ஆலயத்தை அடியார்க ளெல்லோரும் புகழ்கிறார்கள்.

புன்னாகவராளி — ஆதி — கண்ணிகள்

1. மந்திரங் கட்டுவித்தார்—சிவ
மாணிக்க வாசகரே
சுந்தரக் கலைவிளங்க—ஆகமஞ்
சொல்விதி முறைப்படிக்கே. (மந்)

2. அற்புதச் சிற்பிகளால்—வேத
ஆகம வேதியரால்,
கற்களிற் கலைஉயிர்க்க—அதைக்
கண்டவர் அதிசயிக்க (மந்)

3. சுற்றிலு மதிலெடுத்தார்—உள்ளே
சோதி மண்டபம் அமைத்தார்
கற்றைக் கதிரொளிர—அருட்
கடவுளின் சிலை யமைத்தார் (மந்)

4. குருவந்து தயைபுரிந்த—செழுங்
குருந்தினுக் கனிமேடை
திருந்திடச் சமைத்து நிதம்—அங்கே
தியானித்துத் தெண்டனிட்டார். (மந்)

5. பொன்முடிக் கோபுரங்கள்—மிகப்
பொலிவுள தூணணிகள்,
மின்னிடுஞ் சந்நிதிகள்—பல
வியன்பெறச் செய்தமைத்தார். (மந்)

6. சாலைகள் செப்பனிட்டார்—நாளுந்
தன்மலர் கனி குலுங்கச்
சோலைகள் சுற்றும் வைத்தார்—பயிர்
துலங்கிட வயலமைத்தார் (மந்)

7. பட்டரும் வேதியரும்—அருட்
பாவலர் நாவலரும்,
கட்டளைப் படி வணங்க—வேண்டுங்
கனகக் குவை யளித்தார். (மந்)

8. அருங்கலை மாணவரும்—வேத
ஆகமப் புலவர்களும்,
ஒருங்குறச் சிவம் வளர்க்கப்—பொருள்
உதவினர் உத்தமரே (மந்)

கா ரி ச ச ா ரி ச - ஸ் ; ; ச ரி - | கா ரி ச ச க ரி ஸ் | ச ா ; ; ; ||
மந் தி ரங் கட் டு வித் - தா . ர் சிவ - மா ணிக் க வா . ச க ரே . . .

பா மம மம மப - கா ; ம கமப | ப நி தபமக ரிரி | சா ; ; ; ||
சுந் த ரக்கயில விளங் - க . ஆகமஞ் | சொல்விதிமுறைப்படிக் | கே . . . | (மா)

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக.

அசாவேரி — ஆதி

காலந் தவறாத பூசையும்—செய்த
கட்டளையின் படி திட்டமும்,
சீலந் தவறாத நேமமும்—சிவ
சிந்தையுங் கொண்டவர் சித்தரே.

; - ரி மா ரி மா - பா , பா , பா - | ; - மபாத பா - | ப மரி கரிசா ||
. - கா . லந் த - வ . று . த - | . - பூ . சையுஞ் - | செய் . . . த

; - ரி கா ரி சா - ச ரி நிசா , சா | ; - ப தபம ரி - | க ரி ரி சா ; ||
. - கட் டளை - யின் . ப . டி | . - தி . . . ட் - | ட . . மு ம்

; - மா , ப தா - ச்ா , ச்ா , ச்ா | ; - ரி க்ா ரி - | ச்ா ரி நி ச்ா ச்ா ||
. - சீ . லந் த - வ : று . த | . - நே . ம - | மும் . . சி வ

; - பதாரி ச்ா - ச் ரி நிச்ா , ப்ா | ; - ப ம ப நி தப - | ப ம ரி க ரி சா ||
, - சிந் தையுங் - கொண் . ட . வ | ர் - சி . . . . த் - | த . . ரே . .

மாணிக்கவாசகர் தமது திருப்பணியைக் கண்டு மகிழ்ந்து சிவனைப் பாமாலையால் வழுத்தித் தொழுது ஆனந்த பரவசராகிறார்.

காபி — சாப்பு — திருவாசகம்

வானநாடரும் காணொணாதநீ
மறையில் ஈறுமுன் தொடரொணாதநீ
ஏனைநாடருந் தெரியொணாத நீ
என்னை யின்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா,

ஊனைநாடகம் ஆட்டுவித்தவா
உருகி நானுனைப் பருகவைத்தவா
ஞானநாடகம் ஆடு வித்தவா,
நைய வையகத் துடைய விச்சையே.

ந் ; சா = ரீ ; கா ரீ | ரீ மா பா = கா ரீ ச நி சா ||
வா , ன நா . ட . ரும் | கா . ணொ ணா . த . நீ ||

மா ரீ மா = பா நீ மா பா | ப ச் நீ பா = கா , ரி ச நி சா ||
ம றை யில் ஈ . று முன் | தொ . டரொ ணா . . த . நீ

நீ மா பா = நீ ; ச்ா ச்ா | ச்ா ரீ க் ரி = ச்ா நீ ச்ா ச்ா ||
ஏ . னை நா . ட ரும் | தெ ரி யொ . ணா . த நீ

ரி ம் க் ரி ச்ா = ச் நி த நி ப ம பா | ரி ம ப நி பா = கா ரீ ச நி சா ||
எ ன் . . னை இ ன் . . னி . தாய் | ஆ . . ண் டு கொ ண் ட . வா

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

+ இக்குறி காகலி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்.

செஞ்சுருட்டி — ஆதி — திருவாசகம்

விச்சதின்றியே விளைவு செய்குவாய்,
விண்ணு மண்ணக முழுதும் யாவையும்,
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்சகப் பெரும்
புலையனேனையுங் கோயில் வாயிலிற்
பிச்சனாக்கினாய், பெரிய அன்பருக்
குரியனாக்கினாய், தாம்வளர்த்ததோர்
நச்சு மாமர மாயினுங் கொலார்
நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே.

;-த ர ச ரி ; க ர க ர ; | ;-க ம ர க க ர | ;க ர - ம க ம ரி ||
.-விச் ச தின் றி யே . | .-வி ளை வு செய் . | .கு - வா . . ய் ||

;-ரி ரி க ம ப ர ப ர -க ப ம க | ம ரி-ரி ப ர ம க ர | ம க க ரி ச ர ச ர ||
.-விண் ணு ம ண் . ண -க ம் . . | . . -மு ழு து ம் - | யா . . . வை யும் . ||

;-ரி ரி ரி ; ரி ரி ; | ; -ரி ப ம க ர - | ரி ம க ச ர ச ர ||
.-வைச் சு வா ங் கு வா. | ய் -வ ஞ் . . - | ச க ப் பெ ரும் ||

;-ரிரி ரி -க✠ ம க✠ ரி ச ர -ச நி✠ த ர | ப ர -த ர ச ர ரி | க ம ரி க ச ர ச ர ||
.-பு லை ய -னே. . . னை -யு ம் . | . -கோ. யில் | வா . . . யி லில் ||

மற்ற அடியையும் இதுபோற் பாடுக

✠ இக்குறி சாதாரண காந்தாரத்தையும், காகலி நிஷாதத்தையுங் குறிக்கும்

௩௨. கொண்டுவர் மந்திரியை

இப்படித் திருப்பெருந் துறையில் மாணிக்கவாசகர் சிவானந்தத் துறவியாயிருக்கும் போது, மதுரையில் பாண்டியன் "குதிரை வரவில்லையே மந்திரி என்னவானர்" என்று வினவுகிறன்.

மோகனம் — ஆதி

ப. = என்ன மாயம் செய்தானே—என் பொன்னை யெல்லாம்
எங்கே கொண்டு பெய்தானே? (என்ன)

அ. ப. = தென்னன் பிரமராயன் திரும்பி வரவில்லை
சேனைக்குப் பரிகளும் சேரவில்லை, தொல்லையே (என்ன)

ச. = தொண்டிக்குப் போனனே கண்டிக்குப் போனனே?
துறையிலே பணமினுங் குறையென விரித்தானே
அண்டப் புளுகனில்லை அறிவாளி மந்திரி
ஆன கதியினை அறிவிப்பிர் நடந்ததை. (என்ன)

ப. கா பா - த ச்த ப - க ரி ச தசா ;- | சரி காக ரி கா - | பா ; த ப தா ||
என்ன - மா . ய ம் - செய் தா . னே .- என் . பொன் . - னை . யெல்லாம்

ரீ ச்ா ;- ச் த ரிச்ச்ா ச்த பா ; - | க ப த ச்ா - தபா | காதபக ரி சா ||
எங் கே , - கொ ண் . . . , . . . டு . . . பெய் . . . . . . தா . . னே . .

௩. தா பா தகபா-தாச்ரதாச்ர- | ஙி க்ஙி ச்ர ச்ர | ச்தச்ர த பதா ||
தென் னவ் பி . ர -ம ரா . யன்- தி . ரும் பி வ ர . வில் லே . யே

ச் ஙிக்ஙிச்ர ச்ர ,-தச்ர தா பா- | தா , ஙி ச்ர - தா | , த பா-க ரிசா ||
சே . . . லைக் கு ப்-பரி க ளும்- சே . ர வில் - லே . தொ ல் - லே . யே

௪. கா ; கா க ப-க ரிச தச ரிகா | ;-கா , த பா - | க கதபக ரிசா ||
தொ ண் டிக் கு ப்-போ . ஞ . ஞே . . . -க ண் டிக் குப் - போ . . . ஞ . ஞே

;-க ரி க ரிசா-சா சா ச த பா | ; -த சா ரி கா- | க கபாக ரி சா ||
. -து றைபி . லே -ப ண மி . லு ங் -கு றை யெ ன - வி . ழித் தா . ஞே

அவன்டப்பு-ளுகளில்லே | அறிவாளி | மந்திரி ||
ஆனக -தியிலே | அறிவிப் -பீர் | நடந் - ததை || (மன்)

இதை அநுபல்லவிபோற் பாடுக

௩௩. மந்திரி மாணிக்கமாளுர்

திருப்பெருந்துறை சென்று கண்ட சேவகர் அரசனிடம் கோளேற்றல்.

வராளி — ஜம்பை — கண்ணிகள்

சேவகர். 1. மன்னகோ செய்தியைக் கேளாய்—நின்
மந்திரி மாணிக்கம் ஆயினர்
தென்னவன் பிரமராயனே—அங்கே
தெருப்பர தேசியாய்க் காண்கிறேம்,

2. தத்துவம் பேசியோர் சாமியார்—இவர்
தலையிலே கைவைத்துப் போயினர்—இவர்
பித்துப் பிடித்துடன் கோவணம்—கட்டிப்
பெருந்துறைப் பண்டாரம் ஆயினர்.

வேகடை — ஜம்பை

பாண்டியன் 3. கெட்டது கெட்டது காரியம்—அந்தோ
கிணறு வெட்டப் பூதம் வந்ததே
கொட்டிய பொற்குவை மீளுமோ—தொண்டிக்
குதிரைவந் தென்னிசை நிலுமோ?

வாரளி — ஜம்பை

சேவகர் 4. தெரண்டுபோன கொள்ளைப் பொன்னெல்லாம்—சிவன்
கோயிலைக் கட்டினன் தென்னனே
தொண்டிக் குதிரை வாராதினி—அவன்
சொல்வதுங் காசு பெறுதினி.

5. ஆடித் திங்களெனச் சொன்னதும்—வெறும்
ஆனந்தப் பித்தனின் எண்ணமே!
பாடிப் படித்துக் கூத் தாடுவான்—இனிப்
பரியெனிற் காணுமல் ஓடுவான்

வேகடை — ஜம்பை

பாண்டியன் 6. பேருக்குக் குதிரைகள் வேண்டினேன்—என்
பொன்னையிப் போலி யமைச்சனுர்
யாருக்கோ கொட்டி யழுகிறர்—என்னை
ஏமாற்றச் சாமி தொழுகிறர்.

7. பற்றுங்கள் பற்றிக்கொண் டாருங்கள்—அவன்
பற்றியின் பாசாங்கைப் பாருங்கள்
கற்றவன் குற்றம் மறைக்கவே—வேடிக்
காட்டுகிறான் அதைக் காண்கிறேன்.

8. ஓடுங்கள் என்றுடன் பாண்டியன்—கையில்
ஓலைகொடுத்து முடுக்கிறான்
காடுங் கரையுங் கடந்தனர்—ஆழிக்
காற்றுய்ப் பெருந்துறை சேர்ந்தனர்.

கா ; = மா பா ; | பா , ம = தா பா ; | ப மகா = மா ப்ா பா | ; ; = ; ப த மா ||
ம ன் ன கோ . செய் . இ லையக் கே . . ளா . . . ய் . நின் .

பா தா = நீ ச்ா ; | ச்ா நீ = ச்ா ரீ ச்ா | ச் நி தா = நீ ச்ா ; | ; ; = ; ; ; ||
ம ந் தி ரி . மா . ணிக் கம் ஆ . . யி ஞ . . . . . ர்

ச்ா நீ = க்ா ரீ ச்ா | ச்ா நீ = தா நீ ச்ா | நி ச் ரி ச் = ரீ நீ நீ | தா ச் நி = தா ; பா ||
தெ ன் ன ன் பி ர ம ரா . ய னை . . . . அ ங் கே

ச்ா நீ = தா பா ; | ப மகா = ரீ கா ; | த தபம = கா ரீ ; | சா ; = ; ; ; ||
தெ ருப் ப ர . தே . . சியாய்க் கா . . . ண் கி . ஞே . . . ம்

மா பா= தா பா; | ச்ா நீ = ரீ ச்ா ; | ச்ா நீ = ரீ ச்ா ரீ | நீ ச்ா = பா தா பா ||
கெட் ட து . கெட் ட து . கா . ரி ய ம் அ ந் தோ . .

ப த நீ* = தா பா; | தா பா = ச்ா ; ச்ா | நீ ரீ = ச் நி தா பா | ச்ா ; = ; ; ; ||
இ . ண று வெட் ட . பூ . தம் வ ர் . . . . த தே . . . . .

நீ ச்ா = க்ா ரீ ; | ம்ா ப்ா = ரீ ச்ா ; | ச்ா நீ = ரீ ச்ா ; | நீ ச்ா = பா தா பா ||
கொட் . டி ய . பொ ற் கு வை . மீ . . ளு மோ . . தொண் . . டி

ரீ ச்ா = ரீ நீ ச்ா | ப தா ப = ரீ ச்ா ; | ச்ா , நி = ச் நி தா பா | ம்ா த ப =மபகரிசா ||
கு தி ரை வ ந் தென் . னி சை . நீ . . . . . . ளு மோ . . . .

* இக்குறி காகலி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்

குறிப்பு:—சேவகர் சொல்லும் கட்டங்களை வராளி ராகத்திலும், பாண்டியன் சொல்லும் கட்டங்களை வேகடை ராகத்திலும் பாடிக் கொள்ளவும்.

---

௩௪. ஆவணி மூலம் பரிவரும்

சேவகர் காற்ருய்ப் பறந்து மாணிக்க வாசகரிடம் ஓலையைத் தந்தனர். கைப்பிடியாகப் பிடித்து "வா மதுரைக்கு" என்றனர். மாணிக்கம் சிவபெருமானை வேண்டி முறையிட்டார்.

நாதநாமக்கிரியை — ஆதி

சேவகர். பாண்டியன் பணத்திற்கும் வேண்டிய பரிசிற்கும்
பத்திரம்-விட்டான்-இத்தினம்.
ஆண்டிவேடம் போட்டு வாயால் அரகரா என்றுவிடின்
ஆகுமோ-உடன்-வருவாய்.

;-ச ரி க ரி -ம மா ம மா மா | ;-மா , ம மா- | ம ம மா ம த ப மகா ||
.-பா ண் டி யன் -ப ணத் தி றக் கும் .-வே ண் டி ய - ப ரி சி றக் கும்.
;-க மா ப தா -பா ; ம பதப த ம | மா-ப ம கா மா | பா ; ; ; ||
.-பத் தி ரம் -வி ட் டா..... ன் -இ . த் தி ன ம் . .
;-தா ப பா த -ப.ம த ப ம க பா | ; -க ம பா த ம- | ம க ப ம க ரீ ||
.-ஆண் டி வே டம்-போட் டு . வா . யா ல் -அ ர ஹ ரா .- எ ன் று . வி . டின் .
;-ச ரிஸ ச ரி -க ரி கா , -மகாபபா | க ரி ; சா ; | ; ; ; ; ||
.-ஆ . . கு மோ-உ . ட ன்-வ . ரு . . வா . . . . ய்.

மாணிக்கம் (சிவன்முன்)

தன்யாஸி — ஆதி — கண்ணிகள்

1. தொண்டியிற் குதிரை வாங்கக் கொண்டுவந்த பணமெல்லாம்
தொண்டனேன்—கோயில்—கண்டனன்

கொண்டுவர குதிரையெனும் பாண்டியனுக் கென்சொல்வேன்
கொற்றனே—மற்றுப்—பற்றிலேன்

2. சுந்தரநல் லடியவர் வந்துமுன் முறையிட் டன்று
சொன்னதும்—தந்தாய்—பொன்னையே
அந்தவகை தென்னவனைத் தொந்தரவு செய்யா வண்ணம்
அருளுவாய்—பரிப்—பொருளையே.

;-ஙி ச க ம ப ா -ப ப ஙி ச்தா பா | ;-க மா ப நீ | ச்ா ரி ஙிச்ா ச்ா ||
.-தொ ண் டி . யிற் -கு தி ரை . வாங் க க்-கொ ண்டு வந் த ப ண . மெல் லாம்

;-ப நீ ச் ச்ா -ச் ஙிரிச்தா பா | ;-ஙிச் தா பா- | ம க ரீ சா ; ||
.-தொ ண் ட னேன் -கோ . . . . யில் .-க ண் . ட - ன ன் . . .

;-க மா ப நீ -ச் ச் ச்ா ரி ஙி ச்ா | ;-ச் ம்க் ரி ச்ா- | ச்ா ரி ஙி ச்ா ச்ா ||
.-கொ ண் டு வா -கு தி ரை யெ . னும் . .-பா . ண் டி ய - னுக் கெ ன் சொல் வேன்

;-க் ரி ரி ச் ச்ா -ச்ா ஙிச் தா பா | ;-ம ப நீ பா- | ம க ரீ சா ; ||
.-கொ ற் ற . னே -ம . . ற் று .-ப . ற் றி - லே . . . ன்

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

இவ்வகை முறையிட்டு மாணிக்க வாசகர் அப்படியே தியான உறக்கங் கொண்டார். ஒற்றரும் சேவகரும் அணைவிடாது காக்கின்றனர். சிவபிரான் அடியாரின் கனவில் தோன்றி "அன்பா அஞ்சேல். ஆவணி மூலத்தில் பரிவரும் என்று பாண்டியனிடம் சொல்லி அங்கேயிரு" என்கிறார்.

காரிகை—சிவன்

காவலன் உனக்குச் சொன்ன கட்டளை அந்தப்படியே
காக்கிறேன்-உன்னைக்-கைவிடேன்
ஆவணி மூலத்தில் வாசி தானிவரும் என்றுரைப்பாய்
அன்பனே--செல்வாய்--நம்பியே

உடனே மாணிக்கவாசகர் கண்விழித்து ஆனந்த உணர்ச்சியுடன் சிவனுக்கு நன்றி செலுத்திப் புறப்படுகிறார்.

காரிகை—மாணிக்கவாசகர்

ஈசனே உனை நம்பினோர் இலவுகாத்த கிளியை
எய்வரோ-அன்பினில்-ஓய்வரோ ?
தாசனேன் கட்டளைப்படிப் பேசிவருகின்றேன் சிவ!
தாரகமே-கொண்-டேகுவேன்,

உள்ளங்கை நெல்லியைப் போன்றே உன்னருள் பார்க்கு மென்றே
உன்வினேன்-உயிர்-மன்னவா
புள்விழித்த காலையிலே உள்விழித்துச் செல்லுகிறேன்
போதனே—ஆத்ம—நாதனே !

காலையில் மாணிக்க வாசகரைச் சேவகர் கட்டி வண்டியேற்றி அதிவிரைவாக மதுரை சென்றனர்.

மாணிக்கப்பாட்டு

உ. திருப்பெருந்துறைக் காண்டம்

முற்றிற்று.

இரண்டாம் காண்டத்தில் அடங்கியவை

திருவாசகம், 12 = கண்ணிகள், 5 = கீர்த்தனம், 5 = விருத்தம், 5 = சில்லரைப்பாட்டு, 2 காரிகை, 2 = ராகமாலிகா விருத்தம், 1 = திருவாசக விருத்தம், 1 = ஆக, 33 உருப்படிகள்.

காண்டம்,	1	=	2	=	மொத்தம்
கீர்த்தனை	11	+	5	=	16

திருவாசகம்	3	+	12	=	15
கண்ணிகள்	7	+	5	=	12
காரிகை	5	+	2	=	7
அகவல்	3	+	0	=	3
சில்லறைப்பாட்டு	0	+	2	=	2
நாமாவளி	1	+	0	=	1
சிந்து	1	+	0	=	1
விருத்தம்	0	+	5	=	5
ராகமாலிகாவிருத்தம்	0	+	1	=	1
திருவாசக விருத்தம்	0	+	1	=	1
				மொத்தம்	64

உ

மாணிக்கப் பாட்டு

ரு. திருவிளையாடற் காண்டம்

ரு௪. பரி எங்கே?

பாண்டியன் தர்பார் நடக்கிறது. முன்னே முதன் மந்திரியாயிருந்த மாணிக்கம் இன்று பண்டாரக் கோலத்துடன் வந்து பாமாலை பாடி நிற்கிறார்.

வசந்தா — ஆதி — திருவாசகம்

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
உடைமை எல்லாமுங்
குன்றே அனையாய் எனையாட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையூ றெனக் குண்டோ?
எண்டோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானே இதற்கு நாயகமே!

ச நி ஸா - ம க மா - த ம த நி ச்ரி ச்ர | ; - த நி ச்ர ச்ர - | ச் நி த ம த நி ச்ர ||
அன் றே - என் றன் - ஆ . வி யும் உட லும் . - உ டை மை யெல் - லா . . . . . மூன்

ரி ச்ர - நி ரி ச் நி - த நி த ம க ம த நி - | ச்ர , ரி ச் நி - தா | , த மா - க ரி ஸா ||
குன் றே - அ னை யாய் - எ னை யாட் கொண் ட . - போ . தே . . - கொண் . டி லை - போ . .

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

நாதநாமக்கிரியை — ஆதி — நாமாவளி

ஓம் சிவசங்கர, ஓம் சிவசங்கர, ஓம் சிவசங்கர சரணம்

நி நி நி நி ஸா ஸஸ - ஸா ஸ ஸ ரி நிநி | கா க ம ரி நிநி | க ரி ஸா , ; ||
ஓ ம் சி வ சங் க ர - ஓம் சி வ சங் க ர | ஓம் சி வ சங் க ர | ச ர ண ம் .

மா ம ம மா க ம - பா ப ப பா ப ப | தா த த ப த ப ம | ப த ம பா , ; ||
ஓம் சி வ சங் க ர - ஓம் சி வ சங் க ர | ஓம் சி வ ச ங் க ர | ச ர . ண ம் .

ப ச் ச் ச்ர ச் ச் - நி த த ப மா மக | ப த ப ம க ம க ரி | ப மா க ரி ஸா ||
ஓ ம் சி வ சங் க ர - ஓ ம் சி வ சங் க ர | ஓ ம் சி வ சங் க ர | ச ர ண ம் .

பாண்டியன் அக்காலம் புத்த சமண மந்திரிகளாலும் சூழப் பெற்றிருந்தான். அது நாத்திகம் தடித்தகாலம். ஆதலால் தெய்வபக்தி யெல்லாம் அங்கே ஏறவில்லை. பிரமராயருக்குப் பைத்தியம் என்றே எல்லாருங் கருதினர். பாண்டியன் சினந்துரைக்கிறான்.

(பிரமராயரே போதும் பாட்டுங் கூச்சலும்)

நீலாம்பரி — ஆதி — கண்ணிகள்

பாண்டியன்= 1. தென்னன் சபை முன்னே என்ன கோலமிது
தெரியச் சொல்லுவீர் சற்றே—மந்திரியே.

மாணிக்கம் = 2. மன்னவா மன்னர்க்கும் மன்னன் சிவபெருமான்
வழங்கிய கோலம் இது-தெரிவாயே!

பாண்டியன்= 3. என்னிடங் கொண்ட கோடிப் பொன்னுக்கு வகையென்ன?
இவ்வளிக்கு வகையென்ன? மந்திரியே,

மாணிக்கம் = 4. பொன்னுக்கும் பழுதில்லை புரவிக்கும் பழுதில்லை
பொறுத்துப்பார் புலப்படும் பொன்னவனே.

பாண்டியன்= 5. இன்னும் பொறுப்பதென்னே? நின்பணி யறிகுவேன்
ஏமாற மாட்டேன் யான்—மந்திரியே

மாணிக்கம் = 6. ஆவணி மூலத்திலே அசுவபதி வருவான்
அதிசயம் பாராய் நீ—மன்னவனே

பாண்டியன்= 7. ஆவலாய் எதிர்பார்ப்பேன் அசுவம் வராவிட்டால்
அரசதண்டம் வரும்—மந்திரியே

மாணிக்கம் = 8. எரிதுயர் வந்தாலும், இசைநலம் வந்தாலும்
எல்லாம் சிவன் செயல்—பாண்டியனே

பாண்டியன்= 9. சரியினி அமைச்சவை தலைமைவைத் திடலாமா
சனங்கள் மிகவும் போற்றும் மந்திரியே,

மாணிக்கம் = 10. அரசர் பணியும் வேண்டேன்; அவனில் செல்வமும் வேண்டேன்;
அரனருள் வேண்டினேன்—பாண்டியனே.

பாண்டியன் = 11. சரிபரி வருநாட்டும் இருந்தாத சாரீரமோ
சகலமுந் துறந்த தவ்—மந்திரியே.

1. ;-சா சா சா பா ;-பா ப மமா | ;-கம பாபா | நிதத ப-ப மபா ||
.-தென் னன் ச பை .-முன் னே . . | .-என் ன கோ | . . லம்-இ . து

;-க மபா பா பம-ம கக ரி-பா | ப மமா ; ; மக | ரி க சா ; ; ||
.-தெரி யச் சொல் . . -லு . வீர்-சற் | றே . . . . மந் | தி ரி யே . .

2. ;-பா , ச் ச்ா -ச்ா , நித நி ச்ா | ;-ச்ா ரி க் ச் ச் | ச்ா ச் நிபா-ப மமா ||
.-ம ன் ன வா -ம ன் . னர்க் கும் | .-மன் ன ன் . சி | வ பெ . ரு -மா . .

;-க ம பாபா-பா ச்தத ப-ப ம | ம க-ரி கரி ; | ரி ப ம க சா ; ||
ன்-வ ழங் கி ய -கோ . . லம்-இ . . | து . . -தெரி வா . | . . . . யே .

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக.

குறிப்பு:—பாண்டியன் சொல்லும் பொழுது 1 என்ற இலக்கமுள்ள மெட்டையும், மாணிக்கம் சொல்லும் பொழுது 2 என்ற இலக்கமுள்ள மெட்டையும் பாடுக.

ருந். ஊரார் கேலி

பிரமராயராயிருக்குமட்டும் அடங்கிப் பயந்து மரியாதையாக நடந்த ஊராரும் உறவினரும், மாணிக்கவாசகப் பண்டாரத்தை ஏளனஞ் செய்து அடபைத்தியமே என்று கைதட்டி நகையாடுகிறார்கள். உறவினர், ஊரார், நாத்திகர், நாமே கடவுள் என்று ஊரை மயக்கும் அகம்பாவிகள் அனைவரும் சூழ்ந்து, கேலிசெய்கிறார்கள். மாணிக்கம் அனைவருக்கும் திருவருள் உண்மையைச் சொல்லுகிறார்.

இராகமாலிகை

நாதநாமக்கிரியை—ஆதி
உறவினர்

1. மந்திரி வேலை போச்சே—அடநின்
மதியும் இப்படி யாச்சே
சுந்தர் அணிபோச்சே—மேலெல்லாம்
சுடுகாட்டுச் சாம்பலாச்சே.

சகானா—ஆதி
மாணிக்கவாசகர்

2. சுந்தரனார் தந்தகோலம்—நல்ல
சுதந்தரந் தந்ததுவே
பந்தமெல்லாம் போச்சே—சுத்த
பரமானந்த மாச்சே.

நாதநாமக்கிரியை—ஆதி
உறவினர்

3. வீட்டையுந் துறந்தாயே—அடடா
வேலையுந் துறந்தாயே
நாட்டையுந் துறந்தாயே—அடடா
நமசிவப் பைத்தியமே.

சகானா—ஆதி
மாணிக்கவாசகர்

4. சிவனடியே வீடு—சிவ
சிந்தனையே வேலை
சிவனருளே முக்தி—மற்றை
செகமுறவே பந்தம்

உசேனி—ஆதி
நாத்திகர்

5. கூடிப் பிறக்கும் உலகில்—தெய்வக்
கூச்சலைச் சகிப்போமோ ?
மூடரின் பைத்தியமே—வாயை
மூடடா சைத்தியமே

பேகடை—ஆதி
அகம்பாவிகள்

6. சாமியாம் பூதமதாம்—எம்மைச்
சரண் புகுந்தால் உய்வாய்
நாமன்றிச் சாமியில்லை—அட
நம்மை வணங்கிடடா

பைரவி—ஆதி
உலகாயதர்

7. அரசனின் பரிப்பணத்தை—அடா நீ
ஆலயங் கட்டியதேன் ?
திரிசமன் செய்துவிட்டாய்—இனி நீ
சிறைகாப்பாய் போடா !

நாதநாமக்கிரியை—ஆதி
மாணிக்கவாசகர்

8. அரசனொருவன் சிவனே—அவன்
அடியவன் யான் அறிவீர்
பரிசனஞ் செல்வமெல்லாம்—உலகிற்
பகற்கன வாகுமையா

அடாணா—ஆதி
எல்லாரும்

9. போபோ பைத்தியமே—மன்னன்
புடைத்துனைத் தூக்கிடுவான்

சாவேரி—ஆதி
மாணிக்கவாசகர்

10. கர்வாறே கடவுள்—அன்பரைக் கைவிடுவாறே பரமன் ?

1. சா ச நி ச ரி க ரி மா,-ம மா மா - | ம க ப ம க ரி ரீ | சா ; ; ; ||
மந் தி ரி வே . லை போச்சே .- அ டா நின் - ம தி யு மிப் ப டி யாச் சே . . .
மா க ம ப ப பா தா,-நீ த ப ம- | ம த ப ம க ரி ரீ | சா ; ; ; ||
சுந் த ர அ ணி போச்சே.-மே லெல் லா ம்- சு டு காட் டுச் சாம் ப லாச் சே . . .

2. ரீ ரி ரி ரீ -ரீ ரீ, -ரீ -க ம ப - | ம த ப ம கா க க | க ம ரி க ரி சா ||
சுந் த ர ஞர் - தந் த .- கோ ல ம் நல்ல - சு தந் த ரந் தந் த து வே . . . . .
பா ப ம -தா த நி ச்சா;-நி ரி ச்ரி- | ச்நிநி ச்தத ப ம | ம தபமக மரிச ||
பந் த மெல் - லாம் போ ச் சே .- சு த் த. - ப ர மா . . னந் த ம் ஆ . . ச்சே . . .

3. முதலாவது அடி (காதநாமக்ரியாவில்) பாடிக்கொள்க. ||

4. இரண்டாவது அடி (சகாணவில்) பாடிக்கொள்க. ||

5. ,ச ச ச ச ச -பபபமபம-நி தத ப | ,ப ச்ச்-ரிச்நித் பா | மா ; பா ; ||
.கூ டிப் பி றக் கும்- உ ல கி ல் . .- தெ ய் வக் .கூச் ச லை- ச. கிப் போ மோ . . .
,ப நி த்நி ச் ச்ச்-த் நிச்ரி ச்நித் ப ம | ,ச்ப தப் ம பமகரி | சா ; ; ; ||
.மூ டரின் பை யித் தி ய- மே . . வா . . . . மை .மூ ட டா. சை.த் தி ய மே . . .

6. ம க ம பா ;-மபதபச் நி -ரீ ச்ா | த ரீ ச் ரிச்ச் நி | ச்நிநிச்தா பா ||
சா . மி யா ம் - ம். த மதா ம் - எம் மை ச ரண் பு குந் தா . . . . ல் உய் வாய்

ச்ர ம்ரீ , ச்ர-ச் நிரிச் நிச்தப- | பதநீ தர , பர | மத பமக பமரி ||
ஙா . மன் றி - சா . மியில் லை . அட- கம் . . . மை வணங்கிடடா . . .

7. பதபப பம நித்நீ ,-ரி ச் நிதா பர | மகரிக மரபத | பர ; ; ; ||
அரசனின்பரிப்பணத்தை . - அடா . . நீ ஆ . லயங்கட்டிய தே . . ன்
த்நிச்ரி ச்ர நித பர , - பகரிச | நிசரிக மாபப கரி | சர ; ; ; ||
திரிசமன் செய்துவிட்டாய் - இனி நீ . . சிறைகாப் பா.ய்போ. டா . . .

8. முதலாவது அடி (நாதநாமக்கிரியாவில்) பாடிக்கொள்க. - ||

9. ரீ ச்ர ச் நிரிச் தா ; ச்ர ச்ர | தரீ ச்ச்ர ச் நி | ரிச் நிச் தர. ; . ||
போ போ பைத் திய மே . மன் னன் புடைத்து னைத் தா . . க்கிடு வான்

10. ப தச்ரச்ர - ச்ரிக் ரி ரீ - ச்ர ச்ச் | ச்ர நி த ப தச்ர | ;- த ம க ரி சர ||
கா . வானோ - கடவுள் . - அன் பரைக் கை விடு வா . னோ ;- பரமன் .

* இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தையும் கைசிகி நிஷாதத்தையுங் குறிக்கும்.

குறிப்பு:- 1. 3. 8. இம்மூன்று அடிகளையும் "நாதநாமக்கிரியா" மெட்டிலும்; 2. 4. இவ்விரண்டு அடிகளையும் "சகானா" மெட்டிலும்; 5. இவ்வடியை "உசேனி" மெட்டிலும்; 6. இவ்வடியை "வேகடை" மெட்டிலும்; 7. இவ்வடியை "பைரவி" மெட்டிலும்; 9. இவ்வடியை "அடாணா" மெட்டிலும்; 10 இவ்வடியை "சாவேரி" மெட்டிலும் பாடிக்கொள்க.

உற்றார் உறவினருடன் முன்போல் இருக்கச் சொல்லுகின்றனர். மாணிக்கவாசகர் உருக்கமாகச் சிவனைப் பாடுகிறார்.

யதுகுலகாம்போதி — சாப்பு — திருவாசகம்

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையுங்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

; த =ச் ரி தா த ா | தா , =த ப பா | ம பமக சா=ச ரி மா | க மப=பா ம பதா ||
. உற் று . . ரை யான் வேண்டேன் ஊ . . . ர் வேண்டேன் பே . ர் வேண்டே . ன்

; ப த = ச் ா ச் ா . | ச் ரி த =த ப ப ம | ம ம ப = த ச் ப ா | ப ம க ா =ரி க ச ா ||
. க ற் று ரை யா . ன் வே . . ண் டேன் கற் பனவும் இ . . னி ய மை யுங்

; க = ப ா த ா | ச் ச் த = ச் ா ச் ா | ச் ா , = ரி க்ரீ ச் ா | ச் ரி த = ப ா ப ா ||
. குற் று லத் த மர்ந்து றை யுங் கூ த் தா . . வுன் கு றை க ழற் கே

; த = ச் ா ச் ா | ச்ரி தா = த ப ப ம | ம ப ா = த ச் த ப | ம க ச ா = ச ரி ம பதா ||
. கற் று வின் ம . னம் போ . ல க் க சிந் து ரு க . வே . ண் டு வ னே . .

ஊரார் எல்லாரும் சரி ஏதோ நீ தவம் சிவம் என்று செய்து புத்தி கெட்டாய் என் கின்றனர்.

முகாரி — சாய்ப்பு — திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்.

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம வெனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் னமுதுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்;
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

ச ர , = ரி ச ் த ர | ச ரி ம ர = க ரி ச ர | ரி ம ர = ப ர த்† ப | ம க ரி = ம ர ப ர ||
நா . னே . . யோ த . வம் செ ய் தேன் சி வா ய ந ம . வெ . னப் பெற் றேன்

ப ர ம = நி த நீ | தாச் நித்†ர = பத்†ம ப ர | ப த ச்ர = ச்நித்†ர ப ர | ம த ப = ம க ரி ச ர ||
தே . னா ய் இன் ன மு . . த . மு மாய்த் தி . த் தி . க் குஞ் சி வ பெ ரு . . மான்

ப மம = ப ச்நிநி த தா | ச் ச் ர = ச் ர ச் ர | த ச் ர = ரிம்ச் ரி ச் ர | ச் தரி ச் நித = த ப ப ர ||
தா . . னே . . வந் . தெ ன துள் ளம் பு குந் த . டி . யேற் க . ருள் . . செய் தான்

ப த ச் ர = ச் ர ச் ர | தச் ரி ச் ரி ச்ர = நி த்† ப ர | ப த ச்நி = த்† ர ப ர | ரி ம பாத்†ப மா = க ரி ச ர ||
ஊ . . னா ரும் உ . யி . . ர் வாழ்க் கை ஒ று . த் தன் றே வெ . று . . த் தி ட வே

† இக்குறி சுத்த தைவதத்தைக் குறிக்கும்.

நாத்திகர் சிவபக்தனைக் கேலிசெய்தனர்

பந்துவராளி — ரூபகம்

போடா நீ பைத்தியமே புத்திகெட்டே உளறுகிறாய்
வாடாமே வயிற்றுக்கு வகைவகையாய்ச் சாப்பிட்டே
தேடியதைச் சேர்த்து வைத்துச் சிற்றிடையார் சுகந்தேடி
கூடியுளங் குளிருவதே கொண்டாட்ட மாகிடுமே !

க ம = ப ா ப ம	க ம = க ரி ச ா	ச நி = ச ரி கா	க ரி = க ம ப ா ||
போ. டா நீ.	பைத் திய மே	புத் தி கெட் டே	உ ள று கி றாய்
ம ா = த ப த ா	நி த = நி ரி ச்ா	ச் ச் = நி த ப ம	பம் = க ரி ச ா ||
வா டா . மே	வ யிற் றுக் கு	வ கை வ கை யா ய்	சாப் பி ட் டே
க ா = ப ம த ா	ச் நி = த நீ ச்	, நி = ச் ரி ச்ா	நி த = நீ . ரி நி ||
தே டி ய தைச்	சே ர்த் து வைத் து	. சிற் றி டை யார்	சு கந் தே டி .
நீ = ச் ரி ச்ா	நி த = ப த நீ	ச்ா = நி த ப ம	த ப = ம க ரி ச ||
கூ டி யு ளங்	கு ளி கு வ தே	கொண் டா ட் டம்	ஆ . இ டு மே

கானடா — சாப்பு — திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்

பித்தனென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர்
    காரணம் இது கேளீர்
ஒத்துச் சென்று தன் திருவருட் கூடிடும்
    உண்மையது அறியாமே,

செத்துப்போய் அருநரகிடை வீழ்வதற்
    கொருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டு தன் அடியரிற் கூட்டிய
    அதிசயங் கண்டோமே.

ச்ரச் = ச்ர ச் ச் | நி ச்ரநிபா=மப க க | க மரி=சர நி ச | ரி ப=கர ; ||
பித் த னென்றெனை உல கவர் பகர்வதோர் கா . ர ணம் இது கே . ளீ ர்

கரம =த நி ச் ச் | நி ச்ரிரி =ச் ம்ரி ச் | நி ரி ச்=பா ப ப | ம பா=க ம த நி ||
ஒத் துச் சென் று தன் திரு வருள் கூ . டி டும் உ ண் . மை ய து அ றி யா . மே .

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

இவ்வாறு மாணிக்கவாசகர் பாடியாடிச் சிவபக்தி செய்து கொண்டே மதுரைச் சொக்கரையும் அருகேயுள்ள ஸ்தலங்களையும் தரிசித்து பக்திபரவி, நாத்திகரும் திருந்தும்படி பணிசெய்தார்.

திட்டுங்கள்

ஆவணிமூலத்திற் குதிரை வரப்போகிறதென்று பாண்டியன் ஊரை அலங்கரித்து, லாயங்கள் கட்டிக் குளங்களும் நீர்த்தொட்டிகளுந் தயாரித்தான். குதிரைகள் வரவில்லை. உடனே சினங்கொண்டு மாணிக்கத்தைத் தண்டக்காரரிடம் கொடுத்து, பணத்தைக் கறந்து விடச் சொன்னான்.

காபி — ஜம்பை — கண்ணிகள்

பாண்டியன். 1. ஆவணி மூலமும் வந்ததே—மனம்
அசுவத்தை நோக்கியே மாந்ததே
காவலர் சென்றந்தப் பொய்யனை—பணங்
கக்கவே திட்டுங்கள் நொய்யவே

2. நன்னகரையணி செய்துநான்—மிக
நாகரிகம் பெறு லாயங்கள்—கட்டி
மன்படைக்கே பரிபார்த்ததும்—ஒரு
மலடி மகன் கதை யானதே

3. மொத்தமாய்ப் பொன்னிதி வாங்கியே—என்னை
மோசஞ் செய்தான் பணத்தாசையால்
பத்தன்போற் பித்தலாட் டம்பண்ணும்—இந்தப்
பண்டார வண்டனைத் திட்டுங்கள்

தண்டக்காரர் 4. தின்னக்க மாகவுன் பொன்னினை—ஏதோ
திருப்பணி யென்று திருடினன்
கண்ணைவிட்டு ரிப்போம் உடனென்றே—தண்டக்
காரர் எழுந்தனர் காரமாய்

‡நீ சரி | ரி மபா | நி பநிச்ச | ; நி பா | ம ப நி ப | கா ரிசா | க ரி‡நிசா | ; , ; ||
ஆ வ ணி மூ ல மும் வ ந் த தே . ம ணம் அ சு வத் தை நோக் கி யே மாந் த தே . . .

நி மபபா | ‡நீ ச்ரச் | ரீ க்ரீ | க ரி‡நிச்ர | பா ரி ச்ர | நித நி பம | ரி மபநிப | க ரிசா, ||
கா . வலர் சென்றார்தப் பொய்யனோ . . ப ணங் கக் க ரே வ நிட் டு ங்கள் சொய். . ய வே. . .

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக
‡ இக்குறி காகலி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்

௰௫. சித்திரைவதை

தண்டற்காரர் மாணிக்கவாசகரைப் பிடித்துக் கட்டிக்கிட்டி போட்டு, வெய்யிலில் நிறுத்திக் கல்லை யேற்றி வதைக்கல். மாணிக்கவாசகர் தண்டக்காரர் கட்டும்போது சிவனுக்கே முறையிடுகிறார்.

பைரவி — ஆதி — திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே,
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்!
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே,

யாரொடு நோகேன், யார்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்ட நீ அருளிலை யானல்,
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
வருகஎன் றருள்புரி யாயே!

; - பா் , த பா - பா ; மா ; | ; - ம் பா் த் பா - | பா் ப ம் ப த் நீ ||
. - பா . ரொ டு - விண் . ணு . ய்ப் - ப ரந் த ளம் . - ப ர . னே . .

; - நிச் நி த ப ா - மா கா ாீ கா | ; - ப ம ா ப த ா - | ப ா ; ; ; ||
. - ப . ற் று கான் - ம ற் றி லே ன் - க ண் . . - ட ர . . ய்

; - நீ , த் நீ - ச் ா நீ ச் ா ; | ; - த் நீ ச் நீ - | த ா த ா ப ா ; ||
. - ஓ . ரொ டு - பொ லி வா . ய் - சி வ பு ரத் - த ர சே .

; - ப ம ப த ப ா - ம ப கா ாீ சா - | ; - ாி க ப ம கா | ாீ ; சா ; ||
. - தி ருப் பெ . ருந் - து . றை யு றை . . - சி வ னே . . . . . .

அடுத்த அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

✝ இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும்

தண்டக்காரர் மாணிக்க வாசகரை விலங்கு போட்டுச் சிறைக் கோட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்லுகின்றனர்.

அசாவேரி — ஆதி

1. வாதவூர் வேதியனைக்—கட்டி
வந்து வெஞ்சிறை யடைத்தார்
நாதவோ சிவக்கொழுந்தே—என்று
நம்பனுங் கூவி நின்றான்.

2. வெய்யவினை தீர்த்தி—முதலில்
வெந்த கல்லைக் கடந்த
தையலர் புடை சூழ்ந்தனரே—அந்த
நமனினும் கொடியவரே.

; - ரி+ மா ரி+ மா - பா த ம பா பா | பா - ம பா த பா - | ம ம ம ரி+ க ரி சா ||
. - வா . த வூர் - வே தி ய ஸேக் கட் டி - வ ந் து வெஞ் - சி றை ய . டை த் தா

; - ரி+ கா ரி சா - ச ரி நீ சா சா | ச ச - ரி+ மா ரி+ மா - | ப ம ரி+ க ரி சா ||
ர் - கா . த வோ - சி வக் கொ ழுந் தே என் று - ந ம் ப னுங் - கூ . வி தி ன் மு ன்

மற்ற அடியையும் இதுபோற் பாடுக

+ இக்குறி சதுச்ருதி ரிஷபத்தைக் குறிக்கும்.

மாணிக்கவாசகர் மறுபடியும் முறையிடுகிறார்.

மோகனம் — விருத்தம் — திருவாசகம்

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி, வான
விருத்தனே போற்றி, எங்கள் விடலையே போற்றி, ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி, உம்பர் தம்பிரான் போற்றி, தில்லை
நிருத்தனே போற்றி, எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி!

கொடியர் கிட்டிபோடுகின்றனர்

காரிகை

நீங்கை நெருங்கிடவே—கிட்டி
போட்டனர் கிங்கரரே
தாங்கியவ் வேதனையை—அன்பன்
சங்கரா சரணம் என்றான்

கேதாரகௌளை — விருத்தம் — திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்.

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே, இருவர்க்
குணர்விறந் துலகமூ டுருவுஞ்
செம்பெருமானே, சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே
என்னை நீ கூவிக் கொண்டருளே

கொடியர் மீண்டும் வைது அடிக்கின்றனர்

அடாணா — ஆதி — கண்ணிகள்

1. பரிப் பணத்தைக் கொடடா—நீ
பாசாங்குத் திருடனடா
வரிப்புலிக் கோடெனவே—சாம்பலை
வாரியடித்துக் கொண்டாய்.

2. பாண்டியத் துரோகியடா—நீ
பகைவரின் ஒற்றனடா
வேண்டுமென் றுபகரித்தாய்—எங்கள்
வேந்தரின் பொற்றாமரையை.

3. கொல்லுதல் நன்மையென்றார்—உன்
தோஷ பரிபோமென்றார்
கொல்லாத இலையென்றார்—அந்தக்
கொடும்புலி யிடும் மையமே

4. இடிபட்ட மரம்போலே—கோடை
வரியகம் கொடி போலே
அடிபட்ட மாணிக்கமும்—விழுந்தே
அரனுக்கு முறையிடுவார்.

ப ப ர ப ம க ம ர த ப தா ; - ப ம | ப ச்ர ச்ர , ச்ர | ச் நி ரி ச் தா ; ||
ப ரிப் ப ணத் தைக் கொ ட டா . - நீ . பா . சா ங் குத் தி கு ட ன டா .

ரி ம்ர ரி ச்ர - ச்ர ச் நி தா - தா ப ம | ச் த ப ம ரி ரி ம | ரி ; சா ; ||
வ ரிப் பு லிக் - கோ டெ ன வே - சாம் ப லே வா . ரி ய டித் துக் கொண் டா . . ய்

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

நாதநாமக்ரியா — ஆதி

மாணிக்கவாசகர்

ஹர ஹர சிவ குருவே—உன்
அருள் இனும் வர வில்லையே
பரங் கருணை நிதியே—என்முகம்
பார்த்தருள் பசுபதியே.

; . ச ரி ச நி - ச ரி க ரி - . | ம ; ; ; - | ம , த ப ம க . ||
. - ஹ ர ஹ ர - சி வ கு ரு - | வே . . . - | . . . உன் . |

; - ம த ப ம - க ம ப த | ப ; ; ; | ; ; ; ; ||
. - அ ரு ளி னும் - வ ர வி ல்லை | யே . . . | . . . . |

; - க ம ப த - நீ ; த நீ | ச் ; ; ; - | நீ த ப ம ||
. - ப ரங் க ரு - ணை . நி தி | யே . . . - | என் மு கம் |

; - த , ப ம - ம க ப ம க ரி | ச ; ; ; - | ; ; ; ; ||
. - பா ர்த் த ருள் - ப . சு . ப தி . | யே . . . - | . . . . |

மாணிக்க வாசகரைக் கொடியர் கேலி செய்து இன்னும் அடித்தனர்.

காரிகை. 1.

குட்டினர் கொக்கரித்தார்—கொடியர்
குப்புறத் தள்ளி மிதித்தார்
பிட்டிடத் தசை பிறுக்கி—விலங்குகள்
பேயெனப் பூட்டி யடித்தார்.

" 2. [illegible] — அன்னாரைக்
[illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] நின்றார்.

காகரப்பிரியா — சாய்ப்பு — திருவாசகம்

போற்றியோ நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்குகின்றேன்
போற்றியோ நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
போற்றியோ நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சிவாய ஜயஜய போற்றி போற்றி.

நீ த = பா ; | ம க க = ப மகா ரீ | க ரி ஸ = சா ரீ | கா ம = பா பா ||
போற்றி யோ. நமச்சி வா.. ய புயங்க னே ம யங்கு கின் றேன்

தா , = நீ த பமா | க ரி ச = ரி க மா | ப ப ம = தா நி த | பா , மா, = த நி ச்ா ||
போ ற் றி யோ.. நமச்சி வா. ய. புகலி டம் பிறி தொன்.. றில்லை

பா , = த நி ச்ா | நி த நி = ச்ா ச்ா | ரிம்க் = க் ரிரீ ச்ா | ச் ரி நீ தா = பா த நி ||
போ ற் றி. யோ நமச்சி வா ய புற. மெ.. னை .போ.க்கல் கண் டாய்

ச்ா , = நீ தா | நி த நி = த பமா | க கா = நி த ப ம | க ரீ = ச ரி சா ||
போ ற் றி யோ நமச்சி வா. ய ஜய ஜ. ய. போற்றி போற்றி

திருவிளையாடற் புராணம் — கானடா — விருத்தம்

எந்தாய்! அனைத்துலகும் ஈன்றாய் எத் தேவர்க்கும்
தந்தாய், செழுங்குவளைத் தாராய், பெருந்துறையில்
வந்தாய், மதுரைத் திரு ஆலவாய்
சிந்தா மணியே சிறியேற் கிரங்காயோ!

௫௭. குதிரைகள் வருதல்

காபி — விருத்தம்

இந்தவா றன்பர் தம்மை இடர்செயத் தண்டக் காரர்
எந்தையே அபயமென்றே இடர்ப்படுந் தொண்ட ருய்யச்
சிந்தைசெய் தந்தநாளே சிவகுரு குதிரை கொண்டு
வந்தனன் வெகுசிறப்பாய் மன்னவன் வியந்து போற்ற.

பிலகரி — திசிர்கதி — கண்ணிகள்

1. தடதடென்ன குதிரை வெள்ளம் வந்ததே
தாவித்தாவி வாயுவாசி வந்ததே
கிடு கிடென்ன நிலமதிர வந்ததே
கிளர்ந்த தூசி வான் மறைக்க வந்ததே.

2. திண்மையுற்ற தில்லிமட்டக் குதிரைகள்,
திறமை மிக்க அரபிநாட்டுக் குதிரைகள்,

பண்புமிக்க பாரசீகக் குதிரைகள்
பகைவரஞ்சத் தொகை தொகையாய் வந்தவே!

3. அடியவரைக் காக்க ஓடி வந்திடும்
அரனருள் அருவிபோன்ன வந்ததே
கொடியவரின் கொடுமை வெட்க வந்தவே
கொற்றவன் மனங்குளிர வந்தவே!

பரித்தலைவன் 4. ஹரஹர மஹாதேவா சிவா வென்றே
அசனிபோலே ஆர்கலித்து வந்தவே!
பரிதிபோலப் பரித்தலைவன் வந்தனன்
பார்த்துப் பார்த்துப் பாண்டியன் வியந்தனன்,

5. விண்ணிரவி போலொளிர் வியன்முகம்,
மின்னிமின்னி வீசுகின்ற புன்னகை,
புண்ணியக் கருணை பொங்குங் கண்மலர்
புரவி வீரர் அருளமுதைப் புகலவோ!

6. மதுரைச் சாயம் வேட்டியுஞ் சரிகையும்
மாசிலாத தொண்டி முத்து மாலையும்
கதிர்மணி யணிகளுந் தலையிலே
கட்டிக் குஞ்சம் விட்ட பட்டுப் பாகையும்.

7. சூரனை பேச்சும் வீச்சும் செய்கையும்,
சுதந்தரக் கனல் பறக்குந் தோற்றமும்,
போர்நெறி யறிந்த வீரப் புலமையும்
புரவிமன்னன் அரிய தன்மை புகலவோ!

8. மதுரை மன்னன் மனமகிழ்ந்து கண்டனன்,
மாணிக்கத்தின் வாய்மை தன்னை விண்டனன்,
குதிரை வருக குதிரைவீரன் வருகவே
கொற்ற வெற்றி முரசதிர்க என்றனன்.

ச் ச் ச்	ச் ர நி	த ப த நி	ப ர ப	மகரி க	ப ர ,	‖
த ட த	டென் ன	கு தி ரை .	வெள் ளம்	வ ந் . த	தே .	
ஸ ர ப	த ச் ச்	ச் ர நி	த ப த .	ச்நி ப த	ச் ர ,	‖
தா வித்	தா . வி	வா வு	வா . . சி	வ ந் . த	தே .	
ம க ப	த ச் ச்	ச்ரிக்ம்க்ரி	ச் ர ச்	ச் நி த	க் ரீ	‖
ஓ டு ஓ	டென் ன	கி . ல . ம .	தி ர	. வ ந் த .	தே .	
க் ரி ச்	நிரி ச் நி	த நி த	ப த ம க	ரி க ப	த ச் ர	‖
கிளர் ந்த	னா . . சி	வா ன் ம	றை . க் க	வந் த .	. தே .	

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக.

* இக்குறி கைசிகி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்

பாண்டியன் அசுவபதியையும் குதிரையணிகளையும் கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டான். அசுவபதியை உபசரித்தான். அவன் பாண்டியனுக்குக் குதிரைகளின் சுழி ஆற்றல் ஓட்டம் எல்லாம் காட்டினன்.

காவலன்.
பாண்டியன்.

எந்த ஊரினின்று நீர் வருகிறீர்,
எங்கள் பிரதாபமா யறிகுவீர்
தந்த பொன்னும் வந்து சேர்ந்தது வென்றன்
தானியம்; அந்தத் தீரன் சாற்றுவான்.

யதுகுலகாம்போதி — ஜம்பை — கண்ணிகள்

குதிரைத்தலைவன் 1. மன்னனாம் பெருந்துறை யிருப்பதோ,
மாணிக்கத்தின் மனமறிந்து வந்தனம்
பொன்விலையின் பன்மடங்கு கொண்டுயர்
போர்ப்பரி வெள்ளத்தை முன் பாரீரோ!

2. நல்ல நிட்டச் சுழிசிறந்த புரவிகள்,
நாட்டியங்கள் ஆடுகின்ற புரவிகள்,
வெல்லொணாத வேகமுள்ள புரவிகள்,
விதிப்படி யமைந்த வீரக் குதிரைகள்.

3. அயர்விலாது சமர்புரியும் வீரரின்
அன்புமிக்க நண்பரான புரவிகள்
கயிறுமாறித் தந்து செல்லுகின்றனன்
கருத்திற் கேற்ற பலனடைந்து காணுவாய்,

ஸா ரி மா | க ம ப பா | மப தபா | தா த நி த | பதபம ம | மபதபா ||
மன் ன யாம் பெருந் துறை யிருப்பதே மா ணிக்கத் தின் மன மறிந் து வந் தனம்

ப த ச்ச்ச் | நிச் நித த | பா தபா | ப தச்ா தபப | பமகா ரி ரி ரி | ரீ மகஸா ||
பொன் விலையின் பன் மடங்கு கொண்டு யர் போ. ர்ப்புரவி வென். னத்தைமுன்பா.ரி. தோ

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

தென்னவன் குதிரைத் தலைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறான். ஏராளமான பொன் தருகிறான். அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளாது தன்சொரூபத்தை மட்டும் காட்டித் தலைவன் பளிச்சென மறைகிறான்.

கீர்த்தி திரு அகவலில்

பாண்டியன் றனக்குப் பரிமா விற்று
ஈண்டு கனகம் இசையப் பெறாது
ஆண்டான் எங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்

என்ற திருவாக்கைக் காண்க.

காரிகை.

என்று நிற்கும் இவுளிவீரன் மகிழவே,
இலக்கண மறிந்த தென்னன் மெச்சியே
நன்றெனப் பரிசு நல்கும் போதிலே
நடனஜோதி மின்னென மறைந்தனன்.

குதிரைகளைப் பாண்டியன் கொட்டங்களிற் கட்டச் செய்தல்.

காரிகை.

குதிரைகளைக் கொட்டந்தனிற் கட்டுபோ,
முதாகளித்த கொற்றவன் முனமுடன்
மதிநிறைந்த மந்திரியை விடுவித்தே
மன்னிப்பீரென் றின்னே உரைத்தனன்.

சகாணு — ஆதி

பாண்டியன்.

சொன்னவாறு சொல்லைக் காத்த சாதுவே
துயருனக்குச் செய்தனன்; வருந்தினேன்
பொன்னும் பட்டம் பதவியும் புகழுடன்
பொருந்த நல்கு வேன் புரையிலாதவா!

ரீ ; ரீ - ரி கமப தபமா - கா ; | கா - க மாரிரீ - | ரி ககரிச நிசா ||
சொன்ன - வா . . . று . . - சொல் லைக் - கா . த் த - சா . . . து . வே

ச நிரீ - ச நி ச நி நி சா த - த ச நி த | பா - நி ச ரீ ரீ. - | ப ம க ம ரீ சா ||
து . ய - ரு . னக் கு . . - . . . . ச் - செய் த னன் - வ . ருந் தி னேன்

பா ; மா - தா ; தா - ச் நி ரீ | ச் நி ச்ா ; ; - | த ச் நி த பா பா ||
பொன் னும் - ப ட்டம் - ப . த வி . யு ம் . - பு . க . ழு டன்

ரீ ரீ ரீ - கமபா நி த - ப ம கா | ; - கா கா கா - | க மா ரி ரீ சா ||
பொருந் த - நல் . கு . - வே . . ன் - பு ரை யி - லா . . த வா

சாவேரி — ஆதி

மாணிக்கவாசகர்

பட்டம் பெற்றுப் பட்டபாடு போதுமே!
பதவிதந்த உதைகளெல்லாம் போதுமே!
கட்டு விட்டுக் கவலையின்றிக் கடவுளைக்
கலந்துவாழுங் களிப்பென் செல்வமாகுமே.

ரி ச ரி ; - ப ம ப ா ; - த ா ப ா | ; - ப ம ப ா த ம - | க ரி க ரி ச ா ச ா ||
ப ட் ட ம் - பெ ற் று ப் - ப ட் ட | . - பா . . டு . - | போ . . . து மே

ச ரி ப ம க ரி - ச ா ச நி த ா - ரி ச ரி | ; - ச ரி ம ப த ா - | நி தபமா க ரி ச ா ||
ப த வி . . . - த ந் த . . - உ தை கள் | . - எ ல் லா . ம் - | போ . . . து . மே

ப ம ப ா ; - த ப த ா , - ச் ச் ா ச் ா | ; - ச் ரி ச் ரி ரி ச் - | ச் ா ச் ா த ா த ா ||
க ட் டு . - வி ட் டு க் - க வ லை | . - யி ன் . . றி க் - | க ட வு ளை

ச் ரி ச் ா , - ச் ா ச் நி நி ச் நி த த ா - | ப ம ப த ச் ா - ப , ம | ப ா த ம - க ரி ச ா ||
க லந் து . - வா ழு ம் க , ளி ப் பு - | எ ன் . . . - செ ல் | வ மா . - கு . . மே

பிலகரி — விருத்தம் — திருவாசகம்

தாமே தமக்குச் சுற்றமும் தாமே தமக்கு விதி வகையும்,
யாமார் எமதார் பாசமார் என்னமாயம் இவை போகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போமாறமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.

௩௮. நரிகள் கூத்து.

மாணிக்கவாசகர் விடுதலை பெற்றுச் சிவத்தியானத்திலேயே ஆழ்ந்தார். இறைவன் வாதவூரில் வந்து சிலம்பொலித்து அஞ்சாதே என்றேகினன்.

"வாதவூரில் வந்தினிதருளிப் பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்" என்று இதை அடிகள் குறிக்கிறார்.

இரவில் நரிகள் ஊளையிட்டன; பரிகளே நரிகளாயினவாம். பகுத்தறிவால் எதையும் அளக்கும் இந்தக்காலத்தில், நரிகள் பரிகளானதும், பரிகள் நரிகளானதும் நம்பத்தகாத கட்டுக்கதையாகவே தோன்றும். ஆனால் இப்படி அற்புதங்கள் இல்லாத சமயமே கிடையாது. கிரேக இதிகங்களில் ஏராளமான அற்புதக் கதைகள் நிரம்பிக்கிடக்கின்றன, ஹோமர் காவியத்தில் இக்கட்டுக்கதைகள் கலைச்சுவையுடன் விளங்குகின்றன. பைபிளில் கிறிஸ்துநாதர் எத்தனையோ அதிசயங்களைச் செய்ததாகப் படிக்கிறோம். அப்படியே குரான் ஜெந்தவஸ்தா முதலிய நூல்களிலும் சாதாரண மனிதர் நம்ப முடியாத அற்புதங்கள் உள்ளன. நமது புராணங்களிலும் அப்படி வருதலிற் குற்றமில்லை. மேலும் இந்த அற்புதங்கள் சிறந்த தத்துவ விளக்கமாகும். பொன்னும் பொருளுமே கருதிக் குதிரை வேண்டினன் தென்னன். மாணிக்கவாசகர் பொன்னைக் கொண்டு உலகில் போர் ஒழியும் சைவ நெறியை நிலை நாட்டி, அருள்வழி துலக்கவே கோயிலமைத்தார். அதுவும் தமது சிவகுரு கட்டளையால். பாண்டியன் பணம் சிறந்த பயனுக்கானது. அதைக் கருதாமல் அவன் அடியாரைச் சிறையிட்டு வருத்தினன். எல்லாம் வல்ல திருவருள் அன்பரைக் கைவிடாது என்று காட்டவே குதிரைகள் வந்தன. அக்குதிரைகளைக் கொண்டு பாண்டியன் பிற நாடுகளைப் படையெடுத்து இரத்த வெள்ளமாக்கி, மனிதரைக் கொன்று குவித்துக் கொடுமை செய்திருப்பான். நரிகள் செய்த கொடுமை அக்கொடுமையில் ஆயிரத்தில் ஒருபங்குகூட இருக்காது. எத்தனைபேர் கண்ணீர் களையோ பாண்டியன் போர்

பெருக்கியிருக்கும். மனித உள்ளத்தில் உள்ள வஞ்சமும், சூதும் கொடுமையுமே நரிகளாக்வும் வெள்ளமாகவும் எழுந்தன, மன்னன் திருவருளை யறிந்ததும், எல்லாம் நலமாயின. குதிரைத்தலைவன் கொண்டுவந்த குதிரைகளே நரியாயினவோ, இன்றேல் காட்டு நரிகளே வந்தனவோ; எப்படியானாலும் வினைக்கேற்ற தண்டனை விழுந்தது. வினை விடாது. மாணிக்கவாசகரைக் கட்டிபோட்டுச் சிறையிலடைத்து வருத்திய பாபம் எங்கே போகும்? நரிகள் ஊளையிடுகின்றன பாருங்கள்.

நாதநாமக்கிரியா — ஆதி — பெரியகட்கா

ப. = பரி நரி யானதையே—வினைப்பயனால் (பரி)

அ. ப. = அரிய மதுரையெல்லாம் அதல குதலமாக
அரிமர்த்தனன் பதற ஆருயிர்கள் கதறவே (பரி)

ச. = † கார் நிசி கலங்கிடக் கன்மனங் கலங்கிட
O ஊரெல்லாம் பயந்திட ஊள் ஊள் ஊள் என்றே (பரி)

2. † நள்ளி ராவிலே குள்ளநரிக ளெல்லாம்
துள்ளி யெழுந்து மிக நல்ல குதிரைகளை
வெள்ளெனப் பிடுங்கியே கிள்ளிச் சதையினை
கொள்ளிப் பேய்களெனக் கொடுமை செய்யவே
O உள்ளதும் போச்சென ஊரெலாம் வையவே (பரி)

3. † குடியிருப் புகளிலே கொடுநரிக் கூட்டங்கள்
பொடிபடப் பானைகள் மடமடவென் றுருட்டி
விடுவி டெனப்புகுந்து வெடுக்கு வெடுக்கென
ஒடியக் கால் கைவிரல் வடியச் செங்குருதி
கடி கடி கடியென கடித்தன மாந்தர்கள்
பிடி பிடி பிடியென தடியெடுத்துத் துரத்த
O தொடியினிற் சென்றன தூறு காதவழி (பரி)

4. † எட்டின மட்டிலும் சட்டியுருட்டியே
கொட்ட மடித்தரிக நட்டம் விளைத்தெவர்க்கும்
கட்டுப்படாமலே நாட்ட நரிகள் கூட்டம்
சுட்டிடச் சுட்டிடச் சுட்டித்தனம் வளர்க்கக்
|| கட்டிய மணியினைச் சட்டப்படி பாத்து
O பட்டதுயரை மன்னன் கிட்டவுறை யிடவே (பரி)

செய்திகேட்ட பாண்டியன் வெகுண்டெழுந்தான். ஊரெல்லாம் நரி வேலை நாசவேலை, சனங்களின் அலங்கோலப் பரிதாபம் கண்டான். நேற்றுவந்த குதிரைகள் மாணிக்கவாசகரின் சாலவித்தை என்று மீண்டும் அடியாரைச் சிறையிட்டுக் கொடுமை செய்யச் சொல்லுகிறான். (||ஆபாய்ச்சிமலரி)

5. † ஆலமுண்ட சிவனைப் போல வந்த கிழட்டுக்
காலனிடம் மந்திரக் கோலை பெற்று வந்தே
சிலவென்ன நடித்த போலி மந்திரிமா
மாலக் கண்ணிர் வடித்து, சாலநரி குதிரைக்
கோலங் கொள்ளச் செய்து ஞாலம் பதறக் கட்ட
O காலம் விளைத்தானவன் வாலை யறுத்திடுவேன் (பரி)

6. † அரட்டலைப் புரட்டலை சரட்டலை விரட்டுங்கள்
பட்டெனக் கட்டுங்கள் வெட்டெனத் திட்டுங்கள்
சட்டெனச் சிறையினில் இட்டிடச் செய்யுங்கள்
கொட்டிய பணமெல்லாம் கிட்டி போட்டு வருங்கள்
சட்டத்தை மீறினன் கெட்ட பகைவனிவன்
O தட்டி யெதுவுஞ் சொன்னாற் சுட்டுப் பொசுக்கிடுங்கள். (பரி)

ப. ;-சரிமமர-ம கபமக ரிரி | சா ; ;-க ம | பர பம-கமக ரி || சநி
,-புரிகரி ,யா , , , ண. தை யே , ,-லி , ளைப் பு , ,யு , ஞு , , ரீ

ஆ. ;-ம பா க் மா-பாபாத் பா | ;-ப தநீ தா- | பாபாம க்மா ||
.-அ ரி ய ம -து ரை யெல்லா ம்-அ த ல கு - த ல மா . க
;-த ப ம க மா-பா , ம-த ப தா | ;-நீ , த பா - | ம க ப ம க ரி க ரி || ச ரி
.-அ ரி ம ர்த் த -ன ன் ப-த . ற .-ஆ . ரு யிர் - க ள் க . த . ற . வே.

† O
௬. தா த த ப த ப ம-தா த த ப த ப ம | தா த த ப த ப ப | ம் க ப ம க ரி க ரி || ச ரி
வா ர் தி சி க லங் கி ட-கன் ம னங் க லங் கி ட ணை ரெல்லாம் ப யந் தி ட ணை ள் ணை ள் ணை ள் எ ன் றே.

மற்ற (2-3-4-5-6) சரணங்களின் முதல்வரியிலிருந்து † இக்குறியிட்ட சுரத்தானத்தில்பாடி கடைசிவரியைமட்டும் Oஇக்குறியுள்ள சுரஸ்தானத்தில்பாடி முடிக்கவும்.

௬௯. கொடிய தண்டனை

தண்டக்காரர் மாணிக்க வாசகரைப் பெருந்துயருக்குள்ளாக்கினர்.

செஞ்சுருட்டி — ஆதி

கொடியர். 1. நல்ல குலத்திலே பிறந்தாய்—அடா
நாணைய மந்திரியாய்ச் சிறந்தாய்—இன்று
பொல்லாங்கு செய்தடி பட்டாய்—மன்னன்
பொன்னைத் திருடி ஏப்பம் விட்டாய்.

2. பெருந்துறைப் பாட்டையா மாயத்தால்—நீ
பிணைந்தின்னி நரி பரி யாக்கினாய்
வருந்திட பரி நரி யாக்கியே—இந்த
மதுரையின் மானத்தைப் போக்கினாய்.

; • பா தா ரி ஸா ; ஸா ஸா | ; • ஸ ரி ஸா , | ; ; மா கா ||
• • நல் ல கு ல த் தி லே | • • பி றந் தா . | • ய் அ டா

; - ம தா ப மா - க ப ம க ரி க ரி - | ரி ப ம ம க க ரி - | ரி ம க ஸா ஸா ||
• - நா . ணய - ம க் . . நி ரி . - | யா . ய்ச் செ . றக் - | தா . ய் இன் று

; - ரி ரி ரி - ம க ப ம க+ ரி ஸா | ; - ஸ ஸ நி த பா | தா ஸா ஸா ஸா ||
• - பொல் லாங் கு - செ ய் . . த . டி | • - ப . . . ட் | டா ய் மன் னன்

; - ரி ம க ரி - ஸா ஸா ஸா ரி | ; - ரி ப ம க க ரி | ஸா ; ; ; ||
• - பொன் னோ த் தி - ரு டி ஷப் பம் | • - வி . . . . ட் | டா . . ய்

மற்ற அடியையும் இதுபோற் பாடுக

+ இக்குறி சாதாரண காந்தாரத்தைக் குறிக்கும்.

யதுகுலகாம்போதி — ஆதி — திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்

1. பஞ்சின் மெல்லடியாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்சவே யாண்டாய், சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந் துறை யுறை சிவனே.

2. அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ யளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்தே
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே!

; • ப த ச்ரி த ர • த ர த ர த ர ; • | ; • ப த ப ர ப ர • | ப ர ; மா ; ||
• • ப ஞ் சி ன் மெல் • ல டி யா . . ள் • ப ங் க நீ • ய ல் லா .

ம ர • ம க ச ர ச ர • ச ர ரி ம ர ம ர | ; • ப ம ப ர த ர | ப ர ; ப ர ப ர ||
ற் • ப ற் று நான் • ம ற் றி லே ன் • க ண் . டா . . . ய்

; • ப த ச்ர ச்ர • த ர ; ப ர ; | ; • த ப ம க ச ர • | ச ரி ம க ச ர ; ||
• • செ ஞ் ச வே • யா ண் டா . ய் • சி வ பு . ரத் • த . ர . சே .

; • ச ப ர த ச ர • ச ரி ம ர க ம ப ர | ; • ம க க ரி க ரி | , ச ச ர ; ; ||
• • தி ருப் பெ ருந் • து . றை யு . றை . • சி வ னே . . . .

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

குந்தலவராளி — ஆதி திஸ்ரகதி — கண்ணிகள்

தண்டக்காரர்

1. வருக அருள்புரிகின்றனம்—உன்னை
வாட்டி விலங்குகள் பூட்டுவோம்
தருகதருக பணமெல்லாம்—வேறு
தப்ப வழியில்லை அப்பனே.

2. சுகமான நிலையினிக் கிட்டுமோ—அடா
சுட்டநிற் பச்சைமண் ஒட்டுமோ?
அகம்பாவத் தாற்கெட்ட கேடனே—உனக்
கானந்தம் வந்தினிக் கூடுமோ?

3. தத்துவம் பேசிய மட்டியே—உன்
சங்கராக் கூச்சலை விட்டினி
இத்தினம் பொன்னைக் கழற்றுவாய்—இன்றேல்
எமலோகம் செல்லச் சுழற்றுவோம்

4\. சிவனுன்னைக் காக்கட்டும் பார்க்கிறோம்—அட
சித்தப் பிரமை பிடித்தனை
எவரை நீ மாற்றப் பார்க்கிறாய்—உன்னை
ஈட்டி முனையிலே தாக்குவோம்

5\. சொல்லிய கொல்கொலைக் காரர்கள்—அந்தோ
கட்டுப் போடுகின்றும் வெய்யிலில்
கல்லைநெற் றியிலும் கையிலும்—ஏற்றிக்.
கட்டி யடித்தனர் பட்டென.

ச சம - ம ம கம - பா நி - த ப த | ச்ரா நி - த த நி த | ப ம ப - மா , ||
வ ரு க - அருள் பு ரி - கின் ற - னம் உன்னை வாட் டி - விலங் கு கள் பூ ட் டு - வோ ம்
ப ப ம - நி நி த - ச்ச் த - ச் ம் ம் | ச்ரா நி - த நி த | ப ம ப - மா , ||
த ரு க - த ரு க - ப ண மெல் - லாம் வேறு த ப் ப - வ ழி யில் லை யப் ப - னே .

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

௪௰. மாணிக்கவாசகர் முறையிடு

கொடியர் செய்யும் இடும்பைகள் பொறுக்காமல், அடியார் கதறுகிறார். கொடியர் சிவ நிந்தை செய்கின்றனர்.

காதகாமக்கிரியை — ஆதி— திருவாசகம்

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்சேன்;
என்பெலாம் உருகநோக்கி, அம்பலத்தாடு கின்ற
என்பொலா மணியை யேத்தி இனிதருள் பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம நான் அஞ்சு மாறே,

;-ரி, மமரி -மரி,ம -மரி ப மகா | ; -க்மரி ப பரி -| பத மரி பரி பரி ||
.-வள் புலால் -வே.லு -மஞ் சே .. ன் -வளைக் கையார் - கடைக்கண் அஞ் சே

;,-தா ப மா -ம ம மா -ம க பமகா | ;,-ரீ ரிரீ - | கா பமகரி சா ||
.ன்-என் பெலா -முரு க -நோக் கி .. ...-அம் பலத் - தா டு . னி ன் ற

;,-பா க மா -பப மா -த ப தா | ;,-ச் ஙி த பா - | பத மா பா பா ||
..-என் பொ லா -ம ணி யை -ஏ த் தி ...-இ னி த ருள் - ப ருக மாட் டா

;,-கா க கா -மம மா -கம ப த | ;, -தா பமா - | கா ப ம க ரிசா ||
..-அன் பி லா -த வ ரைக் -க ண் டா . .ல் -அம் ம நாம் - அஞ் சு . மா . றே

பிலகரி — சாய்ப்பு — கண்ணிகள்

எத்தனை நாளினி இச்சிறை யிடும்பையோ—ஆத்ம நாதா-உன்
சித்த மிரங்காதோ பக்தரைப் பாலிக்கும்—ஆத்ம நாதா!
அன்பரைக் காத்திடும் அன்பன்றோ உன்பெயர்—ஆத்ம நாதா
துன்பச் சிறையின்றிச் சுதந்தரந் தந்தருள்—ஆத்ம நாதா
சம்பு சதாசிவ ஓம்ஹர சத்திய மூர்த்தியே—உன்னை
கும்பிடுங் கையிற் கொடுங் கருங்கல்லுங்—கொதிப்பதோ!
ஆறணி செஞ்சடை அப்பனே முக்கண்ணு—ஆத்மநாதா-திரு
நீறணி நெற்றியை பாருங்கல் பிளந்திடப்—பார்ப்பையோ!
சித்தக் கசப்பினுற் சிவநிந்தை செய்கின்ருர்—ஆத்மநாதா-வாய்
பித்தக் கசப்பிற்குத் தேனும் இனிக்குமோ—ஆத்மநாதா
கோளும் பொருமையும் கொண்டிடர் செய்கின்ருர்—ஆத்மநாதா-அந்தோ
வாளினுந் தீயரின் வாதனை தப்பிநான்—வாழ்வனே!

[illegible] பார்க்கின்றீர்—ஆத்மநாதா-நான்
[illegible] ஆத்திரங் கொள்கின்றீர்—ஆத்மநாதா
[illegible] தோத்திரஞ் [illegible]—ஆத்மநாதா-மாயப்
[illegible]—ஆத்மநாதா
[illegible] வாழ்கின்றீர்—ஆத்மநாதா-நான்
[illegible]—ஆத்மநாதா
[illegible]—ஆத்மநாதா-இவர்
[illegible]—ஆத்மநாதா
தோத்திரம் பாடும் [illegible]—ஆத்மநாதா-இந்த
நாத்திக வாதிகள் நாடகம் ஓயாதோ—ஆத்மநாதா
அழுது தொழுது உன்னை அழைக்கவும் முடிந்தும்—மேனியில்
வரியும் இரத்த வடுக்களைக் காணுவாய்—ஆத்மநாதா
கல்லெறி வில்லடிக் குடங்கு வேசெய்தாய்—ஆத்மநாதா-என்
சொல்லிசையுள் செவித் தொல்லையிற் புகாதோ—ஆத்மநாதா
நினைப் பரியாக்கி நானையும் காத்தனை—ஆத்மநாதா-மீண்டும்
பரியை நரியாக்கிப் பங்கம் விளைத்தேன்—ஆத்மநாதா
நம்பின பேய்களை நட்டாற்றில் விடுவாயோ—ஆத்மநாதா-நீ
வம்புலகில் என்னை மாட்டி விட்டதேனோ—ஆத்மநாதா
உடல் பொருள் ஆவியும் உதவிய உத்தம பத்தரை—என்றுங்
கடவுள் காப்பார் என்னும் திடமொழி பொய்ப்பதோ—ஆத்மநாதா
பாமலர் தூவிய பத்தரின் பித்தனே—ஆத்மநாதா-உன்
நாம பஜனை செய்யு நல்லடியார் துணை—நீயன்றே
இந்த உலகில் எனக்கினி யார்துணை—ஆத்மநாதா
சந்தைக்கடை நேசம் சம்மந்த மாகுமோ—ஆத்மநாதா
கன்றும் மணியும் போற் கலந்துடன் வாழ்வேனோ—ஆத்மநாதா-என்றும்
பண்ணுடன் உன்பூசை பண்ணிநான் வாழேனோ—ஆத்மநாதா.

ரி , = பா தா | ஸா , = ஸா ஸா | நி ஸா = ஸா ஸா ||
எ த் த னை | நா . வி னி | யி ச் சி றை

ஸ நி = த ப ம கரி | கா ப = த ஸ நி தா | ஸா ; = ; ஸா ||
யி டும் பை . யோ . . | ஆ த் ம . நா . . | தா . . உன்

ஸ ரி = ஸா ஸா | ஸா நி = த ப தா | ப ஸ நி = பா பா ||
சி த் தம் இ | ரங் . கா . தோ | ப . க் த ரைப்

ம கா = ரி ஸா | ஸா ; = ஸா நி த | ஸா , = ; ; ||
பா . லிக் கும் | ஆ த் ம நா . | தா . . .

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக.

௪௧. வெள்ளம் வந்தது

அடியார் இப்படிக் கதறும் போது, கருணை வெள்ளமான அரன் சும்மா இருப்பானா? பரம பக்தனைக் கொடுமை செய்த பாண்டியன் மதுரையைத் தண்டிக்கவே வைகை வெள்ளத்தைப் பெருக்கினான் அப்பன். வெள்ளம் பொங்கி யெழுந்து ஊரை யெல்லாம் அழிக்கிறது. பாண்டியன் பொது ஜனங்களுக்குப் பங்கு பிரித்துக் கொடுத்து, மண்கொட்டிக் கரையை அடைக்கச் செய்கிறான்.

சுருட்டி — ஆதி திச்ரகதி — பள்ளுமெட்டு

1. வழுதி நாட்டை வாரி விழுங்கி
வந்ததே வெள்ளம்
எழுகடலும் போல விம்மி
எழுந்ததே வெள்ளம்

2. வரம்பு மீறி வையை பொங்க
வந்ததே வெள்ளம்.
புரங்க ளெல்லாம் பொருந்து சரியப்
புகுந்ததே வெள்ளம்

3. காற்றிலாது மழையிலாது
காறுதே வெள்ளம்
கூற்றுதைத்தார் கோப மென்னக்
குமுறுதே வெள்ளம்

4. கரையுடைத்துக் கர்ஜித்துரைக்
கலக்குதே வெள்ளம்
உரை கடந்த ருத்ர கோபம்
உருமிற் றென்னவே

5. குதிரை வெள்ளம் வந்த பின்பு
கோப வெள்ளம் போல்
மதுரை தன்னை அள்ள வந்த
மாய வெள்ளமே

6. சங்கரனார் நெற்றித் தீ
தணலும் வேகம் போல்
பொங்கு வெள்ளம் பொன்ன னூரைப்
புசிக்க வந்ததே

7. எங்குந் துயரம் எங்குஞ் சேதம்
எங்கும் ஏக்கமே;
எங்கும் ஓட்டம், எங்கும் அழுகை,
எங்குந் தொழுகையே!

8. மச்சுவீடு குச்சுவீடு
மாடு கன்றெல்லாம்
அச்சச்சோ விழுங்குதம்மா
அலறும் வெள்ளமே

9. தென்னவோ எம்—மன்னவோ
திகைத்து வாடினோம்
என்ன செய்வோம் என்று மக்கள்
ஏங்கிக் கூவினார்.

ப நி த - பா ம - ரீ ம - ச ரி ச - | ரீ ம - ப நி த - . | பா , - ; ; ||
வ ழி - காட் டை - வா ரி - வி ழுங் க - வந் த - தே . வெள் - ள ம் - . .

ரி ம ப - நி நீ - ச் நி த - பா ம - | ரி ம ப - நி த ப ம | ரீ ம - ச ரி ச ||
எ ழு க - ட லைப் - போ , ல - விம் மி - எ ழுந் த - தே . வெள் ள ம் - . . .

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

பாண்டியன் வெள்ளப் பாழைப் பார்த்து வருந்தி எல்லாருக்கும் கூடை மண்வெட்டி தந்து அணைபோடச் சொல்லுகிறான்.

காரிகை

தாக்கி ஊரைத் தகர்க்குதையோ
பாண்டியன் தாவும் வெள்ளமே
காக்க வேண்டுங் கரையை உடனே
காக்க வேண்டுமே

௨. முறை வந்து மணலைக் கொட்டி
முயன்று பாடுங்கள்
கரையடைந்த சேர்ப்பாரும்
கை கட்டாதீர்கள்

தென்னவன் ஆணையைத் தமுக்கடித்து வள்ளுவர் அறிவித்தல். எல்லாரும் அணை போடக் கிளம்பல்.

காரிகை

ஆணைப் படிக்கே ஆற்றுப் பக்கில்

வள்ளுவர். அணையைப் போடுங்கள்
நாளைக் கோளைத் தோம்பு வோர்க்கு
நல்ல பிரம்படி.

ஜனங்கள். மன்னன் ஆணை தன்னை நனைய
மணலைக் கொட்டுவோம்
தென்னன் ஆணை முன்னாதலைச்
செய்வதே கடன்.

எல்லோரும் இவ்வாறு கிளம்பிக் கரை யடைகின்றனர்.

---

௪௨. வன்னியின் ஆள்

மதுரையில் வணிகத் தெருவில் வன்னி என்ற கிழவி புட்டு விற்றுப் பிழைத்தாள். கூனிக் குறுகிய கிழவி, சிவபக்தை. பாண்டியன் அவளுக்குக் கொடுத்த கரையை அடைக்கக் கூலியாளைத் தேடினாள்.

புன்னாகவராளி — ரூபகம் — இருசொல் அலங்காரம்

வன்னி 1. தொண்டு கிழவி ஐயே—கூடை
தூக்கச் செயலுமில்லை
உண்டு பரமசிவன்—மற்றை
உறவுந் துணையு மில்லை.

„ 2. முதிய நரைக் கிழவி—என்
முழங்கால் வழங்க வில்லை
பதமான புட்டளிப்பேன்—என்
பங்கை யடைப்பவர் யார்?

என்று வன்னி கூவவே, ஓர் அதிசயக் கூலி மண் வெட்டியுங் கூடையுமாக அங்கே தோன்றினான்.

நாதநாமக்ரியா — ரூபகம்

கூலி 3. கூலி, நான் கூலி ஐயே—அன்புக்
கூலிக்கு வேலை செய்வேன்
வேலை கொடுத்திடுவீர்—நான்
விளையாட்டாய்ச் செய்திடுவேன்.

வன்னி, அந்தக் கூலியை அப்பா வா, சிவனே உன்னை அனுப்பினார். என்று அழைக்கிறாள்.

வன்னி 4. வாடா என் கண்மணியே—நல்ல
வாலிபத் தெம்புடையாய்

கூலி கூடை மண் வெட்டி யுடன்—ஐயா
கூப்பிட்டாய்; ஓடி வந்தேன்.

வன்னி 5. பேரென்ன, ஊரேதுவோ—உன்னைப்
பெற்றவர் யாரப்பா

கூலி பேரில்லை ஊருமில்லை—என்னைப்
பெற்றவர் யாருமில்லை

வன்னி 6. தள்ளாக் கிழவியப்பா—மிகத்
தளர்ந்த கிழவியப்பா
வெள்ளக் கரையடைக்க—நீ
விளம்புவாய் கூலியினை.

கூலி 7. அன்புள்ள பாட்டியம்மா—மிக
அருமையாய் பேசுகிறாய்
பொன் காசு கேட்க வில்லை—உன்
புட்டுக்கே மண் சுமப்பேன்.

வன்னி 8. பாலோடு தேன் கலந்தே—நல்ல
பாசிப் பருப்புடனே
காலை சமைத்த புட்டை—என்
கண்ணே நீ உண்ணப்பா.

கூலி 9. பசியென்னை வாட்டுதம்மா—உன்
பங்கை யடைத்திடு வேன்
சுசியான புட்டவிப்பாய்—ஆயா
சுடச்சுடத் தின்றிடவே

வன்னி 10. பரமனைப் போல வந்தாய்—இந்தா
பசியாரச் சாப்பிடப்பா
வரம்போலே வந்தவனே—உன்
வாய்க்குச் சுவைக்கிறதா!

கூலி 11. ஆயா முலைப்பால் போல்—தாயே
அமுதஞ் சுவைக்கு தம்மா
வாயார உண்டு விட்டேன்—என்
மனமும் நிறைந்த தம்மா,

,, 12. களைப்பா யிருக்கு தம்மா—ஒரு
கதை சொல்ல மாட்டாயா
இளைப்பாறிச் செல்லுகிறேன்—வைகை
என் பேச்சைக் கேட்கு மம்மா.

1. ரீ் கா ரீ சா ரீ சா | நீ ; ; ; சா நீ | சா ம கா ரீ சா ரீ நீ | சா ; ; ; ; ; ||
தொண் டு விழ வீ ஐ யே. . . கூ டை தூக்க ச்செ ய லுமில் லை . . . . .

மா மா மா மா மா பா | ப ம கா ; ; மா பா | ம த பா ம கா ரீ ரீ | சா ; ; ; ; ; ||
உண் டு ப ர ம சி வன் . . . மற்றை உ றவுந் து ணை யுமில் லை . . . . .

2. மா மாமா மாமாபா | ப மகா ; ; கா மா | பா தா பா மா மா தா | பா ; ; ; ; ; ||
கூ லி நான் கூ லி ஐ யே. . . .அன் புக் கூ லிக் கு வே லை செய் வே . . . . ன்

ப தநீ தா பா பா தா | மா ; ; , த ப ம கா | கம த ப ப ம க ரி ப ம க ரி | சா ; ; ; ; ; ||
வே . லைகொ டுத் தி டு வீ . . . ர் ரா . ன் விளையாட்டாய்செய் தி . டு . வே . . . . ன்

* இக்குறி சதுசுருதி ரிஷபத்தைக் குறிக்கும்

குறிப்பு. 1-2-4-6-8-10 இந்த ஆறு அடிகளையும் ஒன்று லக்கமிட்ட புன்னாகவராளி மெட்டிலும், 3-5-7-9-11-12 இந்த ஆறு அடிகளையும் இரண்டு லக்கமிட்ட காதநாமக்ரியா மெட்டிலும் பாடுக.

௩௫. கூலி விளையாட்டு

வள்ளியின் ஆள் மண்சுமந்து விளையாடுகிறான்

ஆனந்தபைரவி — ஆதி திசிரகதி — கண்ணிகள்

1. புட்டுக்கு மண் சுமந்தான்—சிவ
புண்ணியக் கூலி ஐயே
வெட்டி யிரண்டு கூடை—மிக
வேகமாய்க் கொட்டி விட்டான்—பின்னே

2. தட்டினன் வெறுங்கூடை—அதைத்
தண்ணிரில் மிதக்க விட்டே

எட்டி எடுத்து வந்தான்—அவன்
எக்காள மிகப் புரிந்தான்

3. சும்மாட்டைச் சுருட்டி வைத்தே—சற்றே
தூங்கி வழிந்திடுவான்—ஐயா
சும்மா யிருப்பதுவே—மிகச்
சுகமெனப் படுத்திடுவான்

4. வள்ளிக் கிழவி யம்மா—என்
வயிறு பசிக்கு தம்மா
இன்னமும் புட்டுத் தாராய்—என்றே
எடுத்துண்டு நகைத்திடுவான்

5. அடுத்தவர் வேலைகளை—அவன்
அகட விகடங்க ளால்
கெடுத்திட முனைந்திடுவான்—மிகக்
கேலிகள் செய்திடுவான்

6. தெம்மாங்கு பாடிடுவான்—அவன்
சிரித்துக்கூத் தாடிடு வான்
சும்மாட்டை எறிந்திடுவான்—வெள்ளச்
சுழலினில் நீந்திடுவான்

7. தடுத்திடுங் கரைகளையும்—மெல்லத்
தட்டி யுடைத் திடுவான்
எடுத்து மண் சுமப்பவரை—அண்ணே
இரு, கதை கேளென்பான்

8. ஆத்தாடி குந்தி யிருந்தால்—தம்
அரச னடிப்பா ரென்றும்,
கூத்தாடிக் கொக்க ரித்தே—நானே
குலையத் தரச னென்பான்

9. கூலியின் சேட்டைகளை—மிகக்
கூக்குரலிட் டுரைத்தார்
வேலையை மேற் பார்ப்போர்—வந்து
வெருண்டதுஞ் சிரித்து விட்டான்

10. பித்த னென்பார் சிலபேர்—உன்
மத்த னென்பார் சிலபேர்—மிக
எத்த னென்பார் சிலபேர்—இல்லை
சித்த னென்பார் சிலபேர்

ச ச ச-ச ச ச -பா,-,பப-| ச் நி த்-ப ப ம- | பமகாரி-கா, ||
புட் டுக் கு- மண் ண மக் -தா.-ன் சி வ- புண் ணி ய -கூ லி ஐ . யே. . . . . .

க ம ப-பம காரி-சா,-, நி நி| ச கரி -ப மகாரி| சா ,-, ச ச ||
வெ ட்டி யி-ரண் டு கூ -டை.-. மி க வே க மாய்- கொ ட் டிவிட் டா.-ன் பின் னே.

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக.

௪௪. பாண்டியன் பிரம்படி

இவ்வாறு விளையாடும் அதிசயக் கூலியைக் காவலாளர் கண்டித்தனர் கூலி. சிரித்தான். அவனை அடிக்க மனம் வரவில்லை. உடனே பாண்டியனிடம் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்.

பந்துவராளி — விருத்தம் — திருவிளையாடற் புராணம்

வேளையும் வனப்பினாலே வென்றவன் ஒருவன், வந்தி
ஆளென அங்கே வந்து, பதிந்தனன்; அரசர் செல்வக்
காளைபோற் களிப்பன், பாடும் ஆடுவன் காலம் போக்கி
நீளுவன் வேலை யொன்றும் நெஞ்சினில் நினைதல் செய்யான்.

பாண்டியன் "அப்படியா நாமே சென்று கரைகளைச் சோதிப்போம்" என்று புறப்பட்டான். எல்லார் பங்கும் செவ்வையாக அடைபட்டிருந்தது. வன்னி பங்குமட்டும் அப்படியே இருந்தது. "இந்தக் கரையை அடைப்பவன் எங்கே"? என்று மன்னன் கடுகடுத்தான். சேவகர் உடனே கூலியைப் பிடித்து வந்தார்கள்.

நாட்டை — விருத்தம்

வள்ளல்தன் கோபங் கண்ட மாறு கோற் கையர் அஞ்சித்
தள்ளருஞ் சினத்தராகித் தடக்கை தொட் டீர்த்துப் பற்றி,
உள்ளொடு புறங்கிழ் மேலாய் உயிர் தொறும் ஒளித்து நின்ற
கள்வனை இவன்றான் வந்தி ஆளெனக் காட்டி நின்றார்.

அரசன் வெகு சினத்துடன் அக் கூலியைப் பார்த்துப் பிரம்பால் புளிச் சென்று வைத்தான் ஓரடி.

பூர்வகல்யாணி — விருத்தம்

கண்டனன் கனன்று வேந்தன் கையினிற் பிரம்பு வாங்கி
அண்டரும் அவனியோரு முயிர்களு மாகமாகக்
கொண்டவன் முதுகில் வீசப் புடைத்தனன் கூடை யோடு
மண்டகோ உடைப்பிற் கொட்டி மறைந்தனன் நிறைந்த சோதி.

உடனே வெள்ளம் வடிந்தது.

சாதநாமக்ரியா — ஆதி

ப. = மின்னென மறைந்து விட்டான்—அதிசயக் கூலி
மின்னென மறைந்து விட்டான் (மின்)

அ. = வன்னியின் புட்டுக்கு மண்சுமந் தாடியே
தென்னவன் பிரம்படி பின்புறம் வாங்கியே (மின்)

2. = அரசரின் முதுகிலில் அரசியின் முதுகிலிற்
பரிசன முதுகிலிற் பட்டதவ் வடியே (மின்)

3. = உள்ள மெங்கு மொளி கள்ளன் ஒரு கூடையில்
வெள்ளம் வடிந்து வைகை தெள்ளத் தெளிந்திடவே, (மின்)

ப. ;-தி ச ரிமகரி ரி-மாமா | ;-மகாபமா | மகபமகரிசா ||
.-மின்னெனம.றைந்து-விட்டா ன்-அதிசயக் கூ. . . . . வி.

;-தா, ப மா-மகப மகரிரி | சா ; ; ; | ; ; ; ; . ||
.-மி ன்னென -ம.றைந்து.விட் டா . . . . . . ன்

ச. ;-மா,க ரி -மா,மா,மா | ; - மா, கமா- | ப த மபா,பா ||
.-வன்.னியின்-பு ட்டுக்கு .-ம ண்சுமக்- தா. . டி .யே

;,-த ாப தா-பமதபமகமா | ;,-தா ப மா - | ம கபமகரிசா ||
..-தென்னவன்-பி.ரம்ப.டி ..-பின்புறம்- வா. . ங்கி. யே

.. மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக.

அந்தப் பிரம்படி உயிர்மேனிப் பெருமாள்மேற் பட்டதால், எல்லா உயிர்களையும் வருத்தியது.

சிம்மேந்திரமத்திமம் — சாபு

1. பாண்டியன் முதுகிற் பட்டது செழியன்
பள்ளியர் உடம்பினிற் பட்டது,
ஆண்டகை அமைச்சர் மேனியிற் பட்டது,
அரசிளங் குமரர்மேற் பட்டது

2. ஆண்டிய கழற்கால் வீரர்மேற் பட்டது
இவுளிமேற் பட்டது, பருமம்
பூண் வெங்கரிமேற் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும்
போதன்மேற் பட்டவத் தழும்பு

சா , = நி த ப ம | ப த நீ = ச்ா ; | நி ச்ா = ரீ ரீ | ரி க்ா = ரீ ; ||
பாண் டி . யன் மு . து கிற் பட் டது செழி யன்

க் ரீ = ச்ா ச்ா | நி ரிச் = நி த தா | ப மா = ப த நீ | ச்ா , = ; ; ||
பன் னி யர் உடம் - பி . னிற் ப . . ட்ட து . . .

நி ச்ா = ரீ ரீ | ச் ரீ = க்ா ; | க் மா = ப் ம க் ரி | ச் ரீ = ச் நி ச்ா ||
ஆண் டகை அமைச் சர் மே . னி . யிற் பட் ட . து

க் ரீ = ச்ா ச் நி | த ரி நி = தா ப ம | க ரி = கா மா | பா , = ப த நீ ||
அர சி ளங் கும . ரர்மேற் ப . ட் ட து . . . .

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

இதைத் திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் அழகாகப் பாடுகிறார்.

காம்போதி — விருத்தம் — திருவாசகம்

பண் சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண் சுமந்த பாகத்தான் பெம்மான் பெருந்துறை யான்
விண் சுமந்த கீர்த்தி வியன் மண்டலத் தீசன்

கண் சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலி மதுரை
மண் சுமந்து கூலி கொண்டக் கோவால் மொத்துண்டு
புண் சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானே.

ஏனென்றால் அந்தப் பிரம்படிதான் சிவமகிமையையும், மாணிக்கவாசகர் பெருமையையும், இறைவன் அன்பர்க் கன்பனுயிருந்து அடியாரைக் காக்கும் கருணையையும் உலகிற்கு விளக்கியது.

சரு. பாண்டியன் வருந்தல்

பாண்டியன் பிழையுணர்ந்து மாணிக்கவாசகரை விடுவிக்க நினைத்தபோதே அசரீரி எழுந்தது.

சாவேரி — ஆதி

என்னன்பு மாணிக்கத்தை இடர்ப்படச் செய்த தாலே
இன்னல்க ளுற்றாய், அன்பன் சிறைத்தனை யின்னே நீக்கி
மன்னிப்புக் கேட்டேன் பக்தர் மனமகிழ்ந் திடவே செய்வாய்
தென்னவா நடந்த தென்றன் திருவிளை யாட லாமே!

;-ச ரி ம ப த ா-ப ா ம ா த ப த ா | ;-ப ம ப ா த ா- | ப ா த ம க ரி ரீ ||
,-எ ன் ன ன் பு -ம ா ணி க் க த் தை ,-இ ட ர் ப ட ச்- செ ய் த . த ா . லே

;-ச ரி ப ம க ரி-ச ா த ா ரி ச ரீ | ;-ச ரீ ம ப ா- | த ப த ம க ரி ச ா ||
,-இ ன் ன ல் க ,-ளு ற் று ய் அ ன் ப ன் ,-சி றை த் த னை- யி ன் னே . நீ க் கி

;- ப ம பா தா - ச்ா தா ச்ாச்ா | ;- ச்ரி க்ரி ச்ா - | ச்ரி ரி ச்ரி ப தா ||
.- ம ன் னி ப் பு க் - கே ட் டெ ன் ப க் த . ர் - ம ன ம . கி ழ் ந் - . தி ட வே . செ ய் தா ய்

;- க்ா , ரி ச்ா - ச்ரி ச்ாரி ப தா | ;- ப ம பா தா - | பா த ம க ரி சா ||
.- தெ ன் ன வா - க ட ந் த தெ ன் ற ன் .- தி ரு வி ளை - யா ட . லா . மே

கேட்டதும் பாண்டியன் சிவபெருமான் கருணைத் திறத்தை அறிந்து வியந்து, பிழைகளை மன்னிக்கும்படி முறையிட்டான்.

தன்யாசி — ஆதி

ப. = மன்னிப்பாய் என் பிழையை—மனது வைத்தே
மன்னிப்பாய் சிவ துரையே (மன்)

அ. ப. = பொன்னாசையுடன் பெருகும் பேராசையாலுன் அன்பன்
இன்னாதுறச் செய்தேன் ஈனமாய் வைதேன் (மன்)

ச. = நரி பரியானதும், பரி நரியானதும்,
நதி வெள்ளம் வந்ததும்; தான்செய்த வினையாலே,
பரம சாதுவான பக்த மாணிக்கத்தை
பந்தனை நீக்கிச் சுதந்தரஞ் செய்குவேன் (மன்)

2. = வெள்ளம் வந்ததும், கூலி துள்ளி வந்ததும், அவன்
விளையாடிப் பட்ட அடி மீண்டென்மேற் பட்டதும்,
கள்ளமனந் தெளிந்துன் கருணையைக் கண்டதும்,
குனிவுறச் சொல்லியவன் இனிதுறப் பணி செய்வேன். (மன்)

ப. ;,-ச்ா ரி ச்ா-ச்நி ச்ா,ச்தா | பா-ம்ப கா ;- | க ம்ப ச்நி ரி பா ||
..-மன் னிப் பாய்-என் . .பி ழை யை-ம ன து .- வை. . . த் தே
;,-பா ச் தா பா-ப நீ ச் ரி நி | ச்ா ; ; ; | ; ; ; ; ||
..-மன் னிப் பா ய் -சி வ து ரை. யே . . . .

அ. ;,-ப கா மா-பா நீ ரி ச் தா | பா-ப நீ ச்ா ரி | ச்ா ரி நி ச்ா ச்ா ||
..-பொன் ஞ சை-யு டன் பெருகும் . -பே . ரா சை யா லு ன் அன் பன்
;,-பா நி ச்ா -மக் க்ரி ச்ா ச்ா | ; ,- ச்ா ச் தா | பா-கமபாம ப || நீ,
...-இன் ன லு -ற . .ச் செய் தே . ன்- ஈ . ன மா ய் -வை . . தே. .ன்

ச. ;,-கமபபா-பநிச்ா த ாபா | ;-ம பா நி பா- | ம நி பமகா ரீ சா ||
...-ந ரி ப ரி -யா . . ன . தும் .-ப ரி ந ரி - யா . . . . ன தும்
;,-ம க ரி சா-சா ரி நி சா சா | ;,-நி ச க மா- | பா ப நி தா பா ||
...-ந தி வெள் ளம்-வ ந் . . த தும் ...-நா ன் செய் த - வி னை . யா லே
;,-ப கா மா-பா, ச் தா பா | ;-பா , நி ச்ா - | ச்ா ரி நி ச்ா ச்ா ||
..-ப ர ம -சா . து வா ன .-ப க் த மா - ணி . க் க த் தை
;,-பா நி ச்ா-ச்ா ம் க் க் ரி ச்ா | ;- ச் ச்ா த பா- | க ம பா ; -நி ப || நீ,
..-பு ந் த னை -நீ . . . க் கி ச்- சு த ந் த ரஞ்- செ ய் . . -கு . வேன்

சகூ. அழைப்பு

இங்கே இப்படி நடக்கும்போது அங்கே மாணிக்கவாசகர் சிறையில் சிவபக்தியால் மூர்ச்சையாயிடுகிருர்.

மோகனம் — சாப்பு — திருவாசகம்

1. பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்
பத்திமையும் பெற வேண்டும்
சீருரு வாய சிவபெரு மானே
செங்கமல மலர் போலும்

2. ஆருரு வாயவென் ஆரமுதே யுன்
அடியவர் தொகை நடுவே
ஓருருவாய் நின் திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக் கொண்டருளே.

கா , = ரி கா | பா , = பா கா | பா , = த பா தா | ச்ா , = ச் த பா ||
பா . ரு ரு வா . ய பி ற ப் ப . ற வே . . ண்டும் .

ப த ச்ா = ச் த த ப | க பா = த ப தா | ச்ா , = ச் த த ப | க த ப = ரி சா ||
ப . த் தி . மை . யும் பெ . ற வே . . . . . . ண் டு ம்

கா , = பா தா | ச்ா , = ச்ா , ரி | ச்ா , = ச்ா ச்ா | ச் தச் = த ப தா ||
சீ . ரு ரு வா . ய . சி வ . பெ ரு மா . . . . னே

ஸ் ரீ = ச்ர ச்ர | ச்ர த=தப்பக | பத ச்ர=பர ; | கதப=ரிசர ||
செ ன் க ம ல , ம .' லர் போ , , , , , , , லும் .

அடுத்த அடியை இதுபோற் பாடுக

முகாரி — ரூபகம் — திருவாசகம்

1. நெக்கு நெக்குள் ளுருகி யுருகி
நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானு விதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றி,

2. செக்கர் போலுந் திரு மேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர் சிலிர்த்து,
புக்கு நிற்ப தென்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

; பர=மர நீ தர பர | மர தர=ப ம கர ரி சர | ; ரீ =ரீ மர மர மர | பர மர=நீ நி த தர பர ||
. நெக் கு நெக் குள் ளு ரு கி . யு ருகி . நின் றும் இ ருந் தும் கி டந் தும் எ . ழுந் தும்
; பர=மர பர நீ †த்ர | ச் ரிப்ம்=க்ரி ச்ர , ச்ர | ப †த்ச்ர=; ச்நி தர பர | ம ப த ப=ப ம கர ரி சர ||
. நக் கும் அ ழு தும் தொ. ழு. தும் வா ழ்த்தி நா . னு . வி . தத் தாற் கூ. . த் தும் ந விற்றி

அடுத்த அடியை இதுபோற் பாடுக

† இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும்

சிவ ஜோதி தோன்றல்

ஆசிரி — அகவல்

நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரிதாகிய தெளிவே போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவா போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
தொழுவார் மையல் துடைப்பாய் போற்றி
நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப் பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!

சிவபெருமானே இனி இப்படியே உன்றாள் ஐக்கியமாகவேண்டும். அருள்க.

பந்துவராளி — ஆதி

சிவபெருமான் 1. தில்லையில் முத்தி சேர்வாய் அன்பா
எல்லையில் இன்பம் எய்தினை; யுனக்கே
ஆடினேன் பாண்டியன் அறியநின் பெருமை
வாடியிங்கே நீவருந்திய தெல்லாம்

2. பழவினை மாறிப் பரஞ்சுடர் துலங்கவே
எழுந்திருமணியே இனித்துய ரில்லை
பாண்டியன் வந்து பணிவான்; உடனே
வேண்டுவாய் தில்லை விளக்கொளிக் கலப்பே

; - ப ா , த ப ா - ப ா ; ம ப த ப த ம | ; - ப த நீ த ா ப ம - | க ம ப ம க ரி ச ா ||
. - தி ல் லை யில் - மு . . . . த் தி . . - சே . . ர் வா ய் - அ ன் . . . . ப ா

; - ச ரி ஸ் ச ரி - க ா ம ரி க ம ப ா | ; - ப ம நி த ப ா - | ப ம க ரி க ம ப ா ||
. - எ ல் . லை யில் - இ ன் . . . . ப ம் . - எ ய் தி . னை - யு . . . ன க் கே

; - ப த ம ப த ா - ச் நி த ா நீ ச் ா | ; - ச் ரி ச் ா ; - | நி ச் ரி ச் நீ த நி ச் ா ||
. - ஆ . . டி னே ன் - ப ா . ண் டி ய ன் - அ றி ய . - நி ன் . . . பெ ரு மை

; - நி ச் ரி ரி ச் ா - ச் ா நி த நி ச் ரி ச் நீ | ; - ரி ச் ா நி த ா - | ப த ப ம க ம க ரி || க ம
. - வ ா . . டி யி ங் - கே . . நீ . . . . . - வ ரு ந் தி ய - தெ ல் . . ல ா . . . . ம்

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக

௪௮. அன்பின் வெற்றி

சிவன் மறைந்ததும் பாண்டியன் சிறைக் கதவைத் திறந்து புகுந்து, மாணிக்க வாசகர் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டான்.

சௌராட்டிரம் — சுருட்டி — ஆதி — இருசொல் அலங்காரம்

பாண்டியன் 1. மன்னிப்பாய் என்னை அன்பு மாணிக்கமே—சுத்த
மடையன்; கொடுமை செய்தேன் மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 2. நேற்று நடந்ததெல்லாம் சிவன் செயலே—அவன்
சித்தத்தை யார் தடுப்பார் பாண்டியனே

பாண்டியன் 3. கல்விக் கரைகடந்த மாணிக்கமே—என்
கண்மணி யமைச்சனே மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 4. எல்லாம் வல்ல பெருமான்—பாண்டியனே
இதயத்தில் எழுந்தன்றே இன்பமயம்!

பாண்டியன் 5. பரிப்பணந் திருப்பணி செய்தவனே—என்ன
பாக்கியம் தந்தனை மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 6. திருப்பணி செய்ததும் சிவபெருமான்—இங்கே
திருத்திட வந்ததும் சிவபெருமான்

பாண்டியன் 7. பரி நரியானதும் மாணிக்கமே—என்
பழவினைப் பயனன்றோ மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 8. பரிவுள்ள பரமனின் ஆடலெல்லாம்—நம்மைப்
பக்குவப் படுத்திடும் சோதனையே

பாண்டியன் 9. வெள்ளம் வந்ததும் அவன் விளையாட்டே—கூலி
வேடங் கொண்டதும் அவன் விளையாட்டே
உள்ளன்பர் திறமையை விளக்கிடவே—அவன்
உனக்கென விளையாடினன் மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 10. பாக்கியஞ் செய்தாய் நீ பாண்டியனே—கூலியாய்ப்
பரமன் வந்தானுன் முன்னே பாண்டியனே

பாண்டியன் 11. ஆக்கினைப் படியுன்னை அடிபணிந்தேன்—என்
அழிசெயல் பொறுத்தருள் மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 12. ஒறுப்பதும் பொறுப்பதும் ஒருசிவனே—அவன்
உள்ளத்தை யறிவான் இங்கெவனே ?

பாண்டியன் 13. சித்திரவதை செய்தே சிறையிட்டேன்—ஏழு
சென்மமும் பாவிநான் மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 14. சித்தஞ் சிவமானோர்க்குச் சிறையில்லையே—தால
தேகத்தை மறந்தோர்க்குக் குறையில்லையே

பாண்டியன் 15. ஆகாத காரியஞ் செய்தேனே—அந்தோ
அசட்டுத் தனமாய் உன்னை வைதேனே

மாணிக்கவாசகர் 16. தேகாதி பந்தத்தை ஏற்றியபின்—இந்தத்
திட்டுங் கொட்டு மென்செய்யும் பாண்டியனே !

பாண்டியன் 17. வெள்ளம்போல் விழியுக உன்னடியில்—துயர்
விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டேன் மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 18. கள்ள வினைக ளெல்லாம் கிள்ளிவிட்டே—சிவன்
கருணை மிகப் புரிந்தான் பாண்டியனே

பாண்டியன் 19. பாண்டி நாடாள வாராய் மாணிக்கமே—நான்
பரதேசி யாகப் போவேன் மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 20. வேண்டினேன் சிவராஜ்யம் பாண்டியனே—வேறு
வேந்தரெல்லாம் பூஜ்யம் பாண்டியனே

பாண்டியன் 21. இங்கென் அரசினிலே தவம் புரிவாய்—நின்
ஏவல் செய்துய்குவேன் மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 22. அங்கென்னைத் தில்லையில் அருட்பெருமான்—கூவி
அழைக்கிறான் செல்லுவேன் பாண்டியனே

பாண்டியன் 23. கடைத்தேற வழி சொல்வாய் மாணிக்கமே—உன்
காலடி அடைக்கலம் மாணிக்கமே

மாணிக்கவாசகர் 24. விடுதலை தந்தசிவன் பாண்டியனே—உன்னை
விரும்பி யருள்புரிவாய் பாண்டியனே.

1. ;-ச்ர , ரி ச்ர -ச்ஸி தரீ ச்ர | ;-ச் ஸி த ர ஸி த | ப ர ம ர த ர ப ர் ||
,-ம ன் னிப் பாய் - என் னை யன் பு . - மா . . ணிக் க மே சுத் த
;-க ம க ரி ரி ச ஸ் த ர - ரி ச ரி | ; - க ர , ப ம ர - | ரி ; ச ர ; ||
,-ம டைய ன் கொ டு . மை - செய் தே ன் - மா . ணிக் க - மே . . .

2. ப ஸ்தப ரி , - பரி பரி பரி பரி பரி | ; - ரி மரி ப ஸ்த - | மரி , கரி ரி ||
தென் . ஞு . - க டக் த தெல்லா ம் - சி வன் செய . - லே . . அ வன்

; - ரி மரி சா - ரி தா சா சா | ; - ரி ம பா ஸ த - | மா , க ரி சா ||
. - சித் தத் தை - யார் த டுப் பா ர் - பா . ண் டி . - ய . . னே .

குறிப்பு:— 1 - 3 - 5 - 7 - 9 - 11 – 13 - 15 - 17 - 19 - 21 - 23 - இந்த எண் இட்டதை சௌராட்டிர ராகத்திலும் = 2 - 4 - 6 - 8 - 10 - 12 - 14 - 16 - 18 - 20 - 22 - 24 - இந்த எண் இட்டதைச் சுருட்டி ராகத்திலும், மெட்டமைத்தபடி பாடிக்கொள்க.

சிறைநீத்ததும் மாணிக்கவாசகர் கூலி வந்து விளையாடிய இடமும், பிரம்படிபட்ட இடமும் கண்டு கண்ணீர் விடுகிறார். பிரம்பைக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொள்ளுகிறார்.

மத்தியமாவதி — ரூபகம் — திருவாசகம்

1. வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம்
வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும்
வேண்டேன் பிறப் பிறப்புச் சிவம்
வேண்டா தமை நாளும்,

2. தீண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன் மன்னு
திருப் பெருந்துறை இறை தாள்
பூண்டேன்; புறம் போகேன்; இனிப்
புறம் போக வொட்டேன்

ரி =; ச்ர ; ச்ர ச்ர | நி ரி =ச் நிபாபா மா | பா நி =நி பா நி ச்ர | ரி ம்ர =ரி ; ச்ர; ||
வே ண்டேன்பு கழ் வேண் டே.ண்செல்வம் வேண் டேன் ம ண் ணும் வி ண் ணு ம். .

ரி ; =ரி ; ரி ச்ர | ரி ம்ப ம்=ரி ; ச்ர ச்ர | நி ரி =ச் நி பா பா பா | ரி மபநி=ச்நிபமபநிச்ர ||
வேண் டேன் பி றப் பி. றப் புச் சி வம் வேண் டா. . த வா னா... ....ரும்.

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக

அடாணா — சாப்பு — திருவாசகம்

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில் வந்து பார்ப்பானெனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லைமூதூர் நடஞ்செய்வான்
எத்தனாகி வந்தில் புகுந்தெமை யாளுங் கொண்டெம்பணி கொள்வான்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கணம் சென்னி மன்னி மலருமே.

ப ம கா மா=பா;பா ; | நி பா ;=நி ; பா மா | பா ச்ர ச்ர=ச்ர ; ச்ர ; | ச் நி ரிச்நிச்=தா ; தா தா ||
ப . த் தர் சூ . ழப் பா ரா . ப . ர ன் பா . ரில்=வ ந் து . பா. . . ர்ப் பா.னென

;நி ச்ர =ரி ம்ர ரி ச்ர | ச்நிரிச்=ரிச்நிச்ரநிதா | ச்ர நி ரி=ச் நி ரி ச் பா ; | தா நி பா =பமதபமகமா ||
.சித் தர் சூ . ழச் சி.வபி ரா... .ன் தி ல் லை மூ. . .தூ ர் ந டஞ்செய் வா.....ன்

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக

பைரவி — ரூபகம்— திருவாசகம்

எச்சம் அறிவேனான் எனக்கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோ எங்கள் அரனே அருமருந்தே எனதமுதே
செச்சை மலர்புரை மேனியன் திருப்பெருந் துறையுறைவான்
நிச்சம் எனநெஞ்சில் மன்னியானாகி நின்றனே

ரி ம் க் ரி = ச்ா ச்ா ச்ா ச்ா | நி ரி ச் = நீ தா பா பா | நீ த் நி = ச்ா ; ; ; ||
எ ச் ச ம் அ றி வே ஞன் | எ னக் கி ருக் கின் ற தை | அ றி . யே . . ன்

த்ா நீ = ச்ா ரி ச்ா நீ | ச்ா , ரி = ச்ா நீ தா பா | நீ த ப = ம க ரீ சா ; ||
அச் சோ எங் கள் அ ர | னே . அ ரு ம ருந் தே | என . த . மு தே .

பா பா = பா த்ா நீ த்ா | த் நி ச்ா = நீ நி க்ா ரி ச்ா | ச் நி த ப = ம ப த் நி ச்ா ; ||
செச் சை ம லர் பு ரை | மே . னி யன் திருப் பெருந் | து . றை . யு . றை . வான்

ரி , க் = ரி ச் நீ தா பா | த் நி ச் நி = த ப ப ம கா ரி ச | கா ரி ச = நீ த ப க்ா ரி ச் ||
நிச் ச மெ ன நெஞ் சில் | மன் னி . ய . ஞ . . கி . | நி ன் . கு . . னே . .

✣ இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும்

ஸ்ரீராகம் — விருத்தம் — திருவாசகம்

புகழ்மின் தொழுமின் பூப் புனைமின்
புயங்கன் தாளே புந்தி வைத்திட்டு
இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
இனியோர் இடையூ றடையாமே.

திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச்
சென்று சிவன்தாள் வணங்கி, நாம்
நிகழும் அடியார் முன்சென்று
நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே.

மாணிக்க வாசகர் உடனே திருப்பெருந்துறை சென்று வணங்கித் தலயாத்திரையாகத் தில்லையை நோக்கினார். பாண்டியன் இளவரசன் கூன் பாண்டியனுக்குப் பட்டங் கட்டித் தன் வாழ்நாளைச் சிவபக்தியிற் கழிக்கிறான்.

மாணிக்கப் பாட்டு

௩. திருவிளையாடற் காண்டம் முற்றிற்று.

காண்டம்	1		2		3		
கீர்த்தனை	11	+	5	+	8	=	19
திருவாசகம்	8	+	12	+	13	=	28
திருவாசக விருத்தம்	0	+	1	+	4	=	5
கண்ணிகள்	5	+	5	+	7	=	17
விருத்தம்	0	+	4		5	=	9
காரிகை	6	+	3	+	9	=	18
அகவல்	3	+	0		2	=	5
சில்லரைப்பாட்டு	1	+	3	+	9	=	13
நாமாவளி	1	+	0	+	1	=	2
சிந்து	1	+	0	+	0	=	1
இருசொல்லலங்காரம்	0	+	0		3	=	3
ராகமாலிகை	1	+	0	+	1	=	2
ராகமாலிகா விருத்தம்	0	+	1		0	=	1
புன்னா	0	+	0	—	1	=	1

ஆகமொத்தம் உருப்படிகள் 124

உ

மாணிக்கப் பாட்டு

ச. திருவாசகக் காண்டம்

௪அ. தலயாத்திரை

மாணிக்க வாசகர் பல தலங்களைக் கண்டார். அவற்றுள் திருவாரூர், திருத்தோணி புரம், திருஅண்ணாமலை, திருக்கழுக்குன்றம், ஆகிய நான்கிலும் உருக்கமான பாமாலை சூட்டிச் சிவனை வழிபட்டார். அவற்றில் பொருத்தமாக ஒவ்வொன்றை இங்கே பாடுவோம்.

திருவாரூரில்—காரிகை

ஓங்கெயில் சூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன் நின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே.
என்று பாடினர்

சம்பந்தர் வந்த திருத்தோணி புரத்தில்,

கல்யாணி — ஆதி — திருவாசகம்

ஒப்புனக்கில்லா ஒருவனே, அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலியேற்கு
விழுமிய தளித்ததோர் அன்பே,

செப்புதற்கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெருமானே,
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

என்று வரும் உருக்கமான பாசுரங்களைப் பொழிந்தார்.

;,-கா ரி கா-க க ம ரி-க ம பா | ;,-க த ப மா | -க ம ப ம க ரி சா ||
..-ஒப் பு னக்-கி ல் . .-. . லா ..-ஒ ரு வ னே -. . . . அ டி யேன்
;,-க ரி ச சா,-நி சா ரி ரி | ;-க ம ப மகரி- | நி ரி க ம பா; ||
..-உ ள் ளத் துள்-ஒ ளிர் கின் ற .-ஒ ளி யே ..- . . . . . .
;,-பா கமா-பா நி த த பபா- | ;,-தா நி ச்ா- | ச்ா, நி ச் ரி ச்ா ||
..-மெய்ப் ப தம்-அ . . றி . யா- ..-வீ றி லி - யே . . . ற் கு
;,-நி ரி ச் ச்ா,-நி தா ப த நீ | ;-ச்ா நி த ப ம- | க த ப ம க ரி சா ||
..-வி ழு மி ய .-த ளித் த . தோ ர்-அ ன் . . . -. . . . . பே

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

திருக்கழுக் குன்றத்தில் மாணிக்க வாசகர் மீண்டும் சிவதரிசனம் பெற்றுப் பாடினர்.

உசேனி — ரூபகம் — திருவாசகம்

பிட்டுநேர்பட மண் சுமந்த
பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன்;

சிட்டனே சிவ லோகனே, சிறு
நாயினுங் கடை யாய வெங்,
கட்டனே னையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.

; சா=சா சா , ச சா | பா ;=பா த ப ப ம மா | ; ம ப=, நி த்✢ா நீ ச்ா | ; ச்ா=ச்ா த்✢ நி ச்ாரிச் நித்✢ ||
. பிட் டு நேர்பட மண் சும க் . . த . பெரு ந் துறைப்பெரும் . பித் த னே . . . . . .

பாநீ=த்✢ாநீ ச்ா ச்ா | ச்நி ரிச்=நி த்✢ பா ; பா | ; ப ப=, ச் பா , த பா | ம கபம=தபப ம கரிசா ||
. சட் ட நேர்ப ட வர் . . தி . லா . த . ச ழ க்கனே. னு னை சா . . . . . . ர்க் கி. லேன்

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

✢ இக்குறி சது சுருதிதைவதத்தைக் குறிக்கும்.

திருவண்ணாமலையில் புகழ் பெற்ற திருவெம்பாவையும் அம்மானையும் அருளினர் மாணிக்க வாசகர். திருவெம்பாவை நம் அந்தராத்மாவை எழுப்பிச் சித்தம் சிவன் பாற் செல்ல உய்க்கும் அருள் வாக்காகும்.

மலயமாருதம் — ஆதி — திருவாசகம்

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே,
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே,
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம்; ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்;

அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார்; அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

த நி ச்ா ; - ச் த த நி ரி ச் நி த பா	; நி த பா பா - ,	ப க த பகரி சா ||
மு ன் னை ப் - ப . ழ ம் பொ . ரு ட் கு ம்	. - மு ன் னை ப் ப -	ழ ம் பொ . ரு . ளே
; - ச ரி சா ரீ - சா ரி சா சா	; - ச ரி கா ப த -	நி த த ப க ரி சா ||
. - பி ன் . னைப் - பு து மைக் கு ம்	. - பே ர் த் து ம ப் -	பெ ற் றி . ய . னே
; - கா பா தா - நீ , ச்ா , ச்ா	; - ச் ரி க் ப் க் ரி -	ச் நி தா ச் நி ச்ா ||
. - உ ன் னைப் பி - ரா . ன . க	ப் - பெ ற் ற . வு ன் -	சீ . ர டி . யோம்
; - ச் ரீ ச் ச்ா - நி ச் நி த பா கா	; - பா , நி தா -	ப க த ப க ரி க ப ||
. - உ ன் ன டி யா ர் - தா ள் ப . ணி வோம்	. - ஆ ங் க வர்க் -	கே பா . ங் கா . வோம்

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக

இவ்வாறு பாடிக்கொண்டே மாணிக்க வாசகர் தில்லைக்கு வந்து சேர்ந்தார். பிறகு வேறெங்குஞ் செல்ல வில்லை. தில்லையிலேதான் அற்புதமான திருவாசகங்கள் எழுந்தன.

௬௰. தில்லை தரிசனம்

மாணிக்க வாசகர் தில்லையைக் கண்ட காட்சி எப்படிப்பட்டது ?

சாவேரி — ஆதி

ப. = தில்லையைக் கண்டாரே—சிவ மாணிக்கம்
சிந்தையில் இன்பங் கொண்டாரே (தில்)

அ. ப. = எல்லையில்லாப் பரமன் இதய வெளியினிலே
இயற்றுந் திருநடத்தை இலக்கும் அருள் துலக்கும் (தில்)

ச. = கொள்ளிட நதி கொஞ்சும் சூழல்—வளங்
குலுங்கும் கரும்பு செந்நெல் வாழை
கள்ளிறைக்கும் மலர் வனமும்—துள்ளிக்
களிப்புடன் பாடும் புள்ளினமும்,
துள்ளிவருங் கன்றுகளுக் குருகி—மடி
சுரந்து பசுக்கள் ஊட்டும் பரிவும்,
அள்ளியள்ளி யளிக்கும் அருளும் பொருளுங் கூடி
அம்பல வாணனை நம்பும் அடியார் பாடும் (தில்)

2. = மங்கலம் பொங்கிடும் தெருவும்—வெள்ளி
மலைபோன்ற மாளிகையின் திருவும்
எங்குந் தானதரும நிறைவும்—செவி
யினிக்குந் தமிழாரிய மறையும்
பொங்குஞ் சிவஜோதிப் பொலியும்—தூய
பொன்னம்பலக் கோயில் நிலவும்,
அங்கு நடராஜன் ஆனந்தத் தாண்டவம்
அன்புடன் கண்டிடின் இன்பம் வேறென்ன வேண்டும் (தில்)

ப. ;-சரிமபத மகரிசா-தாரி | சா ; ; - ச ரி | ப மகரிரி சரீ ||
.-தில் . லையக்-கூன் , - டா . Cர . . . - சி ல மா . . . லிக்கம்

;-சரிம மா-பா,ம-தபதா | ;-ப த நி த தா - | ம மதமகரிகரி || சநி
.-சிந்தையில்-இன் . . . . பங் .-கொ ன் . . . - டா . . . . . Cர . .

அ. ;-பாமபதா-ச்ா,ரிச்ாச்ா | ;-ரி ச் ரீ , - ரி | ச்நிதாச் ரிக்ா ||
.-எல் . லையில்-லா . பா மன் .-இ த ய . - வெ ளி . யி ளி . லே

;-ச்ரி ப்ம்க்-ரிச்நிதா-ச்ாச்ா | ;-ப த நி த தா - | பா தமகரிக ரி || சநி
.-இயற்றுக் . - திரு . ந - டத்தை .-இலக்கும் அ - ருள் து . லக்கும் . .

ச. பா தப-பமத பதா,-பாதபப- | மம த மக ரிரீ | ச் நிதா-ரீ சா ||
கொள்ளட-ா தி கொஞ்சும்-குழல்வாக்- கு ழுங் குங் கரும்பு செந் நெல் . -வா ழை

சா ச ரி பம-பதபபபம-தபதா | பத நித த மகரி | சரிபமபத பா ||
கள் ளி றைக்கும் - மலர் வனமும்-துள் ளிக் க ளிப் புடன் பா . . டும் பு ள் . . ளின மும்

பா தபமா-கரிரிசரீ -பமபா- | ரிச ரிபமம-ச்நி | தபதம -பதச்ா ||
துள் ளி வ ரும் -க்ன்று க ளுக்-கு ரு கி - ம டி சு ர ந் து - ப சுக் க ளூட்டும்- ப ரி வும்

தாபதச்ச்ச் ச்-ச்ரிக்ரி ச்நிதத | ப த ச் ச் தா த த | பாதமகரி க ரி || சநி
அள்ளியள்ளியளிக்கும்-அருளும்பொருளுங்கூடி அ ம் ப ல வா ண னை கம் பு ம டி யார் பா . டும்

௫௰. சிதம்பரங் கோயிற் காட்சி

தில்லையைச் சுற்றிப் பார்த்து மாணிக்க வாசகர் நடராஜா கோயிலுட் புகுந்தார். நடராஜாவைக் கண்டார்.

இங்தோளம் — ஆதி — திருவாசகம்.

1. வினைப்பிறவி யென்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை,
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே

2. கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும் வண்ணம்
பல்லோருங் காணவென்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

;-ம மா ம மா-மாமா, க மா | ;-நீ , த த ம - | ம க த ம க ச சா ||
,-வி னைப் பி ற -வி யென்கின்ற .-வே. த னையில்- அ. கப்பட்டு

,-நி ச ா ம ம க-சா ச நி சா சா | ;-நி ச மா மா- | ம க த ம க ச மா ||
.-த னைச்சி றி .-தும்நி னை யா தே .-த ளர் வெய் திக் - கி. டப்பே. னை

;-ம மா த தா-நீ த நி ச்ா ச்ா | ;-நி ச்ா க் ச்ா- | ச்ா ச்நி த நி ச்ா ||
,-எ னைப்பெரி -தும் ஆட் கொண் டென் .-பி றப் ப றுத்- த இணையிலியை

;-ச்ம்ா க்ச்ா ச்ா-ச் நிநி த நீ | ச்ா-ச்ா, நி தா | த ம ம க ம க சா ||
,-அ னைத் து ல கும்-தொ. ழும் தில் லை -அ ம் ப ல த் தே. கண் டே. னே

அடுத்தஅடியையும் இதுபோற் பாடுக.

சங்கராபரணம் — ஆதி

ப.　நடராஜ தரிசனம் செய்தாரே — பக்தி
நந்தன்பே ரின்பத்தை யெய்தாரே — மாணிக்கசிவம் (நட)

அ. ப.　இடமகள் ஆகாப் பதியமைந்த கோயிலாம்
இதுவே சிவகதிக் கேகிடும் வாயிலாம் (நட)

ச.　சுற்றுப் பிரகாரம் வலம் வந்தாரே
சுடரொளிச் சந்நிதிகள் கண்டாரே
சிற்சபை யின்முன்னே சென்றாரே — சிவ
தியான சுகத்திலே நின்றாரே
மற்றுப் பற்றெல்லாமும் மறந்தாரே — இந்த
மண்பெண் வாசனை யெல்லாந் துறந்தாரே
கற்றுங் கோட்டுமறியா நெற்றிக்கண்ணானருளை
வற்றாத ஊற்றாகப் பெற்றானந்தஞ் சிலிர்க்க (நட)

2.　நரி பரி யாக்கிய மாயா — என் சிறை தீர
நாட்கூலியாய் வந்த தாயா — மருதடியில்
உரிமையோ டெனையாண்ட தூயா — எப்படி
உன்னைப் புகழ்வதென் வாயால்
பரிவுடன் யெனையாண்ட போதா — சிற்றம்
பலத்தில் நிருத்த மிடும் பாதா
ஹர ஹர மஹாதேவா அம்பலவாணா ஓம்
பரகுரு வரனெனப் பாடியும் ஆடியும் (நட)

ப.; - ச்ச்ச்நிதரபர - பமகரி கரமர | பா ; ; ; - | பமகரிகமபர ||
.- ந டாா. . ஜா - த ரி சனம்செய்தா ரே . . . . - ப . . . . க் தி

கமப - தாநி ச்ச் - க்ரிச்நிதபதநி | ச்ர ; ; - த ரி | ச்நித பம - கமப || தநி
ந ல்கும் - பேரின்பத்தை-எய் . . . . தா. ரே . . . - மா. . . ணி . க் - க . சி வம்

அ.; - ச் ச் த ர ப ர - மதபமகரிகம | பா - மபாத நீ | ச்ர - ச் தநீ ச்ர ||
. - இ ட ம கல் - ஆ . . . . . . க . மப் - ப டி ய மைந் த - கோ . யி · ல ர

; - நிச்ரி க்ம்க் - க்ரி ச் த நீ ச்ர | ; - ச்ர , நி பா - | ப தாபமகமப || தநி
ம் - இதுவே . . . - சி . வ . க தி க் - கே . கி டும் - வா . . யி . லா . . ம்

௩. த பரமபகமரி - கமபமகரிசநி - | சநி ச ரி கமகரி - | கமபம பரபர ||
சுற் றுப் பி ர கா . ரம்-வலம்வ ந் தா . ரே . - சுட ரொ ளி ச ந் நி தி - க ள் க ண் ட ர ரே

ம கம ப தநித ப - மதபமகரிசநி - | சசப மகப மரி - | கமதபகரிசர ||
சிற்சபையின்முன் னே . - சென் . . று . ரே . - சிவ த்யா ன சு கந் த னி - லே . நின்று . ரே

க மரபப பரப - பம நிதபரபம | மத ப மககமரி | கம ப தபர ; ||
மற் றுப் பற் றெல் லாமும் - ம றந் தா . ரே இந்த மண் பெண்வா சனைஎல்லாந் து றந் தா . ரே

க மரப . தநிச்ச் - க் ரீ ச் ச் தநிச் | ச் ச்ரச்ச் தாப - | ப நிதபம கபப || தநி
கற்றுங்கேட்டுமறியா - நெற்றிக்கண்ணனருளை வற் று த ஊற் று கப் - பெற் று . னந் தஞ்சிலிர்க் க .

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக.

சிவயோகம்

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் எப்போதும் சிவயோகத்தில் இருந்தார். சிவபக்தியைப் பரப்பினார். நாத்திகரைத் திருத்தினார். புத்தர்களை வாதில் வென்றார்.

வேகடை — ஆதி

ப. = ஒப்புறு மாணிக்கம் எப்போதுமே சிவ
யோகத்தில் இருந்தாரே. (ஒப்)

அ. ப. = அப்பன் என்னை யாண்ட அம்பலக் கூத்தனின்
அருளடி நிழலில் ஒருமன தூன்றியே (ஒப்)

ச. = வந்ததை உண்டுள்ளே வளரும் சமதை கொண்டு,
சிந்தையெல்லாம் சதா சிவமே யாகக்கண்டு,
பந்தமில்லாத பர மானந்த நிலை நின்று,
சந்ததந் தமிழ்மாலை சாத்தி வணங்கி நன்றே (ஒப்)

2. உத்தம சத்தியால் ஊமைப்பெண் பேசவைத்துப்
புத்தரை வென்று சிவ போகமவர்க் கிசைத்து,
பத்திசெய் திருந்தார் எம் பதி ஞான மாணிக்கம்
சித்தாந்த முத்தியின் சிகரத்தி லேறியே (ஒப்)

ப. ;-ம ா க ா ம ா ப ா ;-த ா ப ா | ;-ப த ஸ் த ா | ப ா ;-ம ா ப ம ||
.-ஒ ப் ப று ம ா .-ணி க் க ம் .-எ ப் போ து மே .-சி வ .
க ரி-க ம த ா ப ா-ஸ் தபமா ரி ; | ச ா ; ; ; | ; ; ; ; || ;
, ,-யோ , க த் தில்-இ ருந் . தா. ரே . . . .

அ. ; - பா தா பா - ச்ா , ச்ா , ச்ா | ; - ச் ந் ரீ ச்ா - | நீ நீ தா பா ||
, - அப் பன் எ - னை . யாண் ட . - அம் ப லக் - கூ த் த . னின்

; - ம பா ரி ச் க் - ரி ச் நீ தா பா - | ; - க மா ப தா - | ந் ந் த ப ம ப க ரி || சா
. - அ ரு ள டி . - நீ . . ழு வில் - . - ஒ ரு ம ன . - மூன் . . றி . யே . .

சு. ; - க ம தா பா - ரி , சா , சா | ; - ச ரி ச நி த பு - | தா பு சா - சா ||
. - வந் த தைக் - கொண் டுள் ளே . - வ ள ரும் ச . - ம தை கொண் டு

; - ந் சா க ரி ; - க மா ப பா | ; - ப த நீ த ப - | ம ப க ரி சா சா ||
, - சிந் தையெ லாம் - ச தா சி வ . - மே . . . . - யா . க க் கண் டு

; - பா தா பா ச்ா நீ ரீ ச்ா | ; - ச் நி ரீ ச்ா - | நீ நிச் தா பா ||
. - பந் த மில் லா த ப ர . - மா . னந் த நி லை . நின் று

; - ம பா ரி ச் க் - ரி ச் நீ தா பா | ; - க மா ப தா | ந் ந் த ப ம ப க ரி || சா
. - சந் த தந் - த . மிழ் மா லை . - சாத் தி வ ணங் கி . ந ன் றே . .

✠ இக்குறி கைசிகி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்

ருக. பக்திபரவசம்

மாணிக்கவாசகர் நடராஜப்பெருமானைப் பலபாவனைகளில் உள்ளுருகப்பாடிப் பக்தி செய்கிறார். திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகரின் பக்திபரவசம் தெளிவாகிறது. அதையே இங்கே இசைப்பாம்.

மாணிக்கவாசகர் அதிகாலையில் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடினார்.

பூபாளம் — சாப்பு — திருவாசகம்

1. போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்

2. சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

கா ,=பா பா | பா , =நி த பா | ப தா=ச்ரா நி த | த பா=த ப தா ||
போற் றி யென் வாழ் மு . த லா . கி ய . பொரு ளே . .

க பா=த ச்ச்ரா | தா , =பா பா | க கா=நி த பா | க பா=க ரி சா ||
பு லர்ந் த . து பூ ங் க ழற் கி ணை து . ணை ம லர் கொண் டு

கா , =பா தா | ச் ச்ரா=ச்ரா ச்ரா | க் ரீ =ச்ரா ச்ரா | த தா=பா ; ||
ஏ ற் றி நின் தி ரு மு கத் தெ ம க் க ருள் ம ல ரு ம்

ப தா=ச்ரா ச்ரா | நி தா=நி த பா | க கா=ப த பா | க த ப=க ரி சா ||
எ ழில் ந கை கொண் டு . நின் தி ரு வ . டி தொ ழு . கோ . ம்

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக

கண்விழித்தெழுந்ததும் உள்விழித்தெழும். அனுஷ்டானங்கள் முடிந்ததும் மாணிக்கவாசகர் மலர்களைக்கொய்து வருவார்.

பிலகரி — ரூபகம் — திருவாசகம்

தேறுடு கொன்றைச் சடையணிந்த சிவபெருமான்
ஊறுடி நாடிவந் துள்புகுந்தான்; உலகர் முன்னே
நாறுடி யாடிநின் றேலமிட நடம்பயிலும்
வாறுடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ.

ச்ா ; =ச்நி தா பா ; | ப தநி த=தபமகரீ சா | சா சா=நீ தா சா ; | ச ரி கா=ரி கா பா ; ||
தே . று . . டு . கொன் . . . . . .றைச் ச டை ய ணிந்த . சி . வ பெரு மா ன்

பா ; = பா ; தா ; | ச்ா ; = நீ தா பா தா | ச்ா ; =ச்நி த நி பா; | ப த தப=மகரீ சா ; ||
ஊ . று . டி . நா . டி வ ந் து உள் பு . குந் தான் உ . ல . க ர்முன்னே.

பா ; = ; தா ச்ா ச்ா | ச்ா ; =ச்நி த ப தா ; | ச்ரிக்ரி=ச்ாச்ாச்நிதா | பா ம க=பா தா ச்ா ; ||
நா . . று . டி யா . டி . . . நி ன் றே. . . ல மி ட. . ந டம் ப யி லும்

க்ா ரீ=ச்ா ச்நி த ப தா | த ரி ச்நி=தா த நி பா ; | த பமக=ரீ ச நி தா சா | ச ரிகப=தபமகபதச்ா ||
வா . . று . . . டர் கோ . . . . வுக் கே. பூ . . . . வல் . லி கொய். . யா. . .மோ. .

✣ இக்குறி கைசிகி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்

மலர் கொய்யும்போது தும்பிகளின் ஓங்காரங்கேட்கும். உள்ளே மனத் தும்பி இறைவன் மலரடித்தேனுண்ணப் பறந்து செல்லும்.

ஆனந்தபைரவி — ஆதி — திருவாசகம்

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினிற்றேன் உண்ணாதே
நினைந்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தொறும், எப்போதும்,
அனைத்தெலும் புள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

;-க ம ா ப பா-பா ; பா பா | ;-க ம ா ப ம ா- | ப ம க ரி ச ா ச ா ||
.-தி னைத் த னை-யு ள் ள தோ ர்-ம ல ரி னில்- தே. னுண் ணு தே

;-ச க ரி ச சா-சா ச ந் நி ச ா | ;-ச நி க ா ரி - | க ா ப ம க ரி ச ா ||
.-நி னை ந் தொ றுங்-கா . ண் டொ று ம் .-பே. சுந்தொ- று மெப்போ. து ம்

;-நி பா ப மா-பா ச் த் நி ச் ா | ;-ச் ம் க் ரி ச் ா- | ச் த் நி ச் ா ச் ா ||
.-அ னைத் தெ லும்-புள் . . நெ க .-ஆ . னந் தத்- தேன் சொ ரி யுங்

;-ப ச் ா ச் ச் ா-ச் நி ரி ச் நி த் பா | ;-க ம பா ம ா - | ப ம க ரி ச ா ச ா ||
.-கு னிப் பு டை-யா . . . னு க் கே .-சென் றூ தாய்- கோ. . த் தும் பீ

✝ இக்குறி சதுசுருதி தைவதத்தையும் காகலி நிஷாதத்தையுங் குறிக்கும்

சிலசமயம் உந்தீ பற என்று பாடத்தொடங்குவார்

காபி — ஆதி — திருவாசகம்

1. பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீ பற
குமரன் தன் தாதைக்கே உந்திபற.

2. தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீ பற
அழிந்தன முப்புறம் உந்தீ பற.

;-ச்ர ச்ர ச்ர-ச் நித நி ப ம பா- | ம க்† மா நீ பா - | ம ம க ரி ச ந்† சா ||
.-பால க .-ஞ . . ர்க்கென் று- | பா . ற் க டல்- | ஈ . . ந் திட் ட

;-ரி ,ம பா -நி மா ப நீ† ச்ரா- | ;-ச் ந்† ச் ம் க் ரி - | ச்ர நீ† ச்ர ச்ர ||
.-கோ . லச் ச -டை . ய ர்க்கே- | .-உந் . . . . . - | தீ . ப ற

;-க் ரி ச்ர ச்ர-ச் நித நி ப ம பா- | ;-ம க்† நீ பா - | ம ம க ரி ச் ந்† சா ||
.-கு ம ரன் றன்-தா . . . தைக் கே- | .-உ ந் . . . - | தீ . . . ப . ற

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக

† இக்குறி அந்தரகாந்தாரத்தையும் காகலி நிஷாதத்தையுங் குறிக்கும்.

இவ்வாறு சிவபெருமான் திருவிளையாடல்களைத் தியானிப்பார் மாணிக்கவாசகர். சிலகால் சிவபெருமான் தன்னையாட்கொண்ட கருணையை நினைப்பார்.

ஆபோகி — ஆதி — திருவாசகம்

தானந்த மில்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்து வித்தான் காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்து வித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ

(என்று திருச்சாழல் பாடுவார்)

;-ரி கா மா-த மா தா , ச்ா	;-த ச்ா த மா -	ம க க ரி ரி ச ா ‖
.-தா னந் த -மில் லா . த	.-த னை ய டைந் -	த . நா . யே னை
;-க ரி ச த சா-ரி , கா , மா	;-க மா த தா -	ச்ா ச் த த ம மா ‖
.-ஆ . ன ந் த -வெள் ள த் து	.-அ ழுத் து வித் -	தான் கா . ணே . டீ
;-தா மா தா-ச்ா , ச்ா , ச்ா	;-த ச்ா ரி ரி -	க் ம் க் ரி ச் த ச்ா ‖
.-ஆ னந் த -வெள் ள த் து	.-அ ழுத் து. வித் -	த . தி ரு வ டி கள்
;-க்ா , ரி ச்ா-ச் த த ம தா ச்ா	; -த ச்ா த மா -	ம க க ரி ரி சா ‖
.-வா . னுந் து -தே. வர் கட் கோ	ர் -வான் பொ ருள் -	கா ண் சா . ழ லோ

சிலசமயம் நானூர், என்னுள்ளமார், ஞானங்களார், எல்லாம் சிவமயமே. அவனன்றி நானில்லை என்று ஞானவிசாரஞ் செய்வார். சிலகால்,

---

காம்போதி — ஜம்பை — திருவாசகம்

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக் கருளி, அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ !

என்று தெள்ளேணங் கொட்டியாடுவார். தெள்ளேணம் என்பது மகளிர் கைகொட்டிப் பாடியாடி மணலில் விளையாடல்.

பா தா = ச்ா ; ச்ா | ரி ச் நி = தா தா பா | ப தா ப = ப த ச்ா ; | த ச் நி த = பா ; பா ||
மு த் தி க் கு ழன்.. று மு னி வ . ர் கு . ழா ம் ந . னி . வா . ட

பா ; = ச் நி நி த பா | மா கா = மா ; ; | பா தா = ச் நி பா தா | ச்ா ; = ச்ா ச்ா ச்ா ||
அ த் தி . . . க் க ரு ளி . . அ டி யே . . னை யா ண் டு கொண் டு

பா ; = தா ; ; | ச்ா ச்ா = ரி ; ; | க்ா க்ா = ம் க் க் ரி க்ா | ச் நி தா = த நி பா பா ||
ப க் திக் . . க ட லு . ட் ப தித் த . . . ப ரஞ் . சோ . . தி

பா தா = ரி ச்ா ; | ச் நி தா = பா ; பா | பா ; = நி த பா ம க | க ரி சா = ச ரி க ம பா ||
தி த் திக் கு . மா . . பா . டித் தெள் ளே . . ணங் கொ . ட் டா . . . மோ

மாதர் நறுமணச் சுண்ணமிடிப்பதைக் கண்டதும் இவரும் ஞானப் பொற் சுண்ணத்தை வாக்கினுல் தயாரிப்பார்.

கல்யாணி — ஜம்பை — திருவாசகம்

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேற வாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

ச்ர ; = ச்ர ச்ர ச்ர | ச்ர ; = ச் நி தர பர | ப மபத = பம க்ர ; ||
ஞா . னக் க ரும் பி ன் தெ . ளி வைப் பா . . . . . கை .

பர மர = பர தர பர | தர நீ = ச்ர ச்ர ச்ர | ச் நி த நி = ச்ர ; ; ||
நா . டற் க ரி ய . ந லத் தை ந ந் . . தா . .

நீ ச்ர = ரீ ரீ ரீ | ச்ரக் ரி = ச்ர ; ச் நி | த ப ப த = நீ ; ; ||
தே . னைப் ப ழச் சு வை . ஆ . யி . னா . . . னை . .

ச்ர ; = ச்ர ச்ர ச் நி | த நி தர = பர பர பம | நி த ப ம = கரிகரிசர ||
சி த் தம் பு குக் து . . தித் திக் க . வல் . . . . , . ல

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக

என்று அந்தக் கரணப் பெண்களுடன் சுண்ணமிடிப்பார். சில சமயம் சிவபிரான் திருவருட் பெருக்கை நினைத்து 'அன்னே அன்னே' என்றுருகுவார்.

கேதாரம் — ஆதி — திருவாசகம்

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைப் பெருக்கினல்
உள் நின் றுருக்குவர் அன்னே என்னும்
உள் நின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும்.

;-பா பா பம-க ம க ரி சா ந்	சா ; ;-சா	க ம க ரி சா சா	‖
.-கண் ணஞ் ச .-ன த் த ர் க ரு	ணை .ப்-பெ	ரு . . க் கி னல்	
;-சா சா ச நி-த நி ப சா சா-	;-ச ம கமபம	பா ; பா பா	‖
.-உள் நின் று .-ரு . க் கு வர் -.	.-அ ன்	னே . என் னும்	
;-க ம பா ;-நி பா ச்ர ச்ர	;-ச் ம்ரக் ரீ -	ச் ரீ ச் ச்ர ச்ர	‖
.-உ ள் நி ன்-று உ ருக் கி	.-உ லப் பி லா-.	ஆ . . னந் த	
;-க் ரி ச்ர ;-ச் நி பா ச்ர ச்ர	;-ச் நி பா பம-	க ம கரிசா-ச ம	‖ கம
.-க ண் ணீ ர்-த . ரு வ ரா	ல்-அ ன் னே . . -	எ ன் . . . -னும்	. .

சில சமயம்,

ஹம்ஸானந்தி — ஆதி — திருவாசகம்

உரை மாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம் புகலும்
கரை மாண்ட காமப் பெருங் கடலைக் கடத்தலுமே
இரை மாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடத்
துரை மாண்ட வாபாடித் தோணோக்க மாடாமோ.

; - ச் நி த ர ம ர - க ம க ர ரி ச ர - | ; - ச ரி க ம ர - | த நி த ர ம ர க ர ||
. - உ ரை மாண் ட - உ ள் . ளொ ளி - . - உத் த மன் வந் - து ளம் பு க லும்

; - க ரி க ர ம ர - த ர , ச் ர - ரி ச் ர | ; - ச் நீ த ம ர - | க ர ம ர த ர ச் ர ||
. - க ரை மாண் ட - கா . மப் - பெ ருங் . - க ட லைக் க - டத் த லு மே

; - ம க ம ர த ர - ச் ர நீ க் ரி ச் ர | ; - ச் ரி ச் ர ச் ர | ச் நி த ம த ர ச் ர ||
. - இ ரை மாண் ட - இந் தி ரி . ய ப் - ப ற வை இ ரி ந் . . தோ டத்

க் ரி ச் ர , ச் நி - த ர , ம ர , த ர - | நீ , த ம ர க ர - | ரி ச நி ச ர ரி க ம || த நி
து ரை மா ண் ட . - வா . பா . டித் - தோ . ணோக் க - மா . . டா . மோ . . .

என்று தன்வாழ்க்கை தூய்மையுறச் செய்த திருவருளைப் பாடுவார்.

சிலசமயம் பொன்னூசலாடுவார்

சக்ரவாகம் — ரூபகம் — திருவாசகம்

1. உன்னற் கரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்

௨. அன்னத்தின் மேலேறி ஆடுமணி மயில் போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்றெத்த பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ!

நி த பா = , ம க ம க ரி ச ா | மா க ம = பா , ம நி த பா ||
உ ன் ள . ற் க ரி ய தி ரு | உத் த ர கோ . ச ம ங் கை

க ம பா = த நீ ச் ரீ ச் ா | நி ச் நி த = நீ ச்ா க் ரி ச் ா ||
ம ன் னிப் பொ ா லிந் தி ருந் த | மா . ம றை யோன் தன் பு க ழே

ச் ரி ச் ா = ; நி ச் நி த பா | ப ம நி த = ப ம க ரி க ம ப த ||
ப ன் னி ப்ப ணிந் தி றைஞ் சப் | பா . வங் கள் ப ற் ற . றுப் பா ன்

அடுத்த அடியையும் இதுபோற் பாடுக

இவ்வாறு பலவகையாக ஞான சிவபக்தி செய்து மாணிக்கவாசகர் திருவருளைச் சிந்தித்தார்.

---

௫௨. ஆனந்தப்பரவசம்

இறுதி நாட்களில் மாணிக்கவாசகர் சிவஜோதியிற் கலந்துபோகவே முறையிட்டுக் கொண்டிருந்தார் "இறைவா என்னை அழைத்து உன்னொளியிற் கலந்துகொள்" என்று பாடினார்.

ஷண்முகப்பிரியா — ஆதி — திருவாசகம்

சீலமின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா உலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக் கொடியேன் என்றோ கூடுவதே.

;-ச்ா ; ச்ா - தா ; பா ;	;-பா ; மா -	ப ம கா ரீ சா ‖
,-சீ . ல - மி ன் றி .	.-நோ . ன் -	பி ன் . . றிச்
;-ஸ ரி சா ; - ஸ் ச ரி க ரீ ;	;-க ரி கா ; -	பா ; பா பா ‖
,-செ றி வே . - யி ன் . . றி .	.-அ றி வி ன் -	. . . றித்
;-ப தநி தா - தா ச்நி ச்ா. ச்ா	; - ரி க் ரீ ; -	ரி ச் நி ச்ா ; ‖
.-தோ . லி ன் - பா . . . வை	க் - கூ . . த் -	தா . ட் டா ய்ச்
;-க் ரி ச்ா ச்ா - நி ச்நி தா பா	;-த த ப ம கா -	ரீ சா ரி க ம ப ‖ தநி
.-சு ழன் று வி - ழுந் . . து	.-கி . ட . ப் -	பே . னை . . . . .

அடுத்தஅடியையும் இதுபோற் பாடுக.

சிலசமயம் இறைவன் தனது பாசத்தளையை உருவி ஆட்கொண்டதைப் பாடி உருகுவார்.

தேவகாந்தாரி — ஆதி — திருவாசகம்

1. தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன் எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே,

௨. முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

,-ப தபபா ;-ரீ மபபா ;- | மா ப தச்நி தப- | மபம கரி சரீ ||
.-தைய. லார்-மையலிலே .- | தாழ்ந்துவிழ..க்- | கடவே.னை.ப்

,-த த தச்ா ;-ச் நி தா பா ;- | மாபத ச் நி தப- | மபம கரி சரீ ||
.-பைய. வே .-கொடு போந்து .- | பாசமெனுக்...- | தா.ழுருவி..

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

இவ்வாறு தன் முத்திநெறியை நினைந்துருகுவார். சிவபெருமான் தன்னைச் சிறுநெறி சேராமல் திருவருளையே சேர்ந்து இதயக் கூத்தனை அறியும் வண்ணம் அருளினார். பொய்மை விலக்கி மெய்மைத் துலக்கினார். அஞ்சாதே என்றழைத்துப் பந்தமறுத் தாட்கொண்டார். அவர் அடிக்கடி செய்து கொண்டு வந்த பிரார்த்தனை யென்ன?

ஸ்ரீரஞ்சனி — விருத்தம் — திருவாசகம்

தேன்பழச்சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயிலேயிது கேள்நீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்டவள்ளல்
ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென் உணர்வது வாயவொருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமெல் நோக்கி மணாளனை நீவரக் கூவாய்

இறைவன் வந்தான். அருட் குயிலின் திருவாசகத்தைப் பருக வந்தான்.

(இங்கே "சாம்பசதா சிவ" என்ற நாமாவளி பாடுக)

௫௫. வெள்ளியம்பலக் கிழவர்

ஒருநாள் மாணிக்கவாசகர் சிவதரிசனத்திற்கு ஆர்வமுற்றிருக்கையில், ஒரு சோதிக் கிழவர் வந்தார். பக்தர் பெரியாரை வணங்கி உபசரித்தார்.

தோடி — ஆதி திஸ்ரகதி — இருசொல் அலங்காரம்

மாணிக்கம் = வருகபெரியவர்—போற்றி—வணக்கம் ஓம் சிவம்

கிழவர் = அருமை மாணிக்கம்—வாழ்க—அன்பு மாணிக்கம்

மாணிக்கம் = எங்கிருந்துற்றீர்—ஐயா—என்னகாரியம் ?
இங்கு வீற்றிரும்—ஐயா—இன்ப மாயினீர்.

கிழவர் = மதுரைக் கிழவன் யான்—இங்கே—வாஞ்சையால் வந்தேன்
முதிய உள்ளத்தில்—ஒரு—மோகங் கொண்டுளேன்

மாணிக்கம் = களைத்துப் போயினீர்—ஐயா—கவிகளுண்ணலாம்
உளத்தின் மோகத்தைப்—பின்னே—உரைத்தருளுவீர்

கிழவர் = அப்பனே அருள்—பெற்ற—அழகு மாணிக்கம்
ஒப்பறிய உன்—வாக்கிற்—குளம்பசித்துற்றேன்.
வானமுதமாம்—திரு—வாசகம் எனும்
ஞானமாமறை—கேட்க—நாடி வந்தனன்

இனிது சொல்லப்பா—நான்—எழுதிக் கொள்கிறேன்
மனதெலாஞ் சிவ—மய—மான மாணிக்கம்

மாணிக்கம் = சித்தமெப்படி—அதைச்—செய்குவேனிதோ
அத்தன் ஆணை—சிற்—றம்பலந்துணை
நமச்சிவாய ஓம்—வாழ்க—நாதன் தாள்வாழ்க
தமிழ்மறை வாழ்க—சுத்த—சைவம் வாழ்கவே

ச ச ச - ச ச ச - பா , - தா ப - | ம த ப - ம க ரி - | சா ரி - கா , ||
வ ரு க - பெ ரி ய - வ ர் - போ ற் றி - வ ணக் கம் - ஓ ம் சி - வம் , - - , - - .

ரி ச ரி - கா ம - பா , - தா ப - | ம த ப - ம க ரி - | சா , - ; ; ||
அ ரு மை - மா ணிக் - க ம் - வாழ் க - , அ ன் பு - மா , ணிக் - க ம் - - ,

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக.

மாணிக்கவாசகர் சொல்லச் சொல்லக் கிழவர் 600 திருவாசகமும், 400 திருக்கோவையும் எழுதிக்கொண்டார், முடிவில் மாணிக்கவாசகன் சொல்ல, அழகிய சிற்றம்பலமுடையார் எழுதியது என்று கையெழுத்திட்டார். உடனே ஏட்டுடன் மறைந்துபோனார்; ஆளைக்காணோம்.

---

௫௪. எங்கே சென்றாரோ?

மாணிக்கவாசகர் தெய்வக்கிழவரைத் தேடுகிறார்.

தர்பார் — ரூபகம்

ப = எங்கே சென்றுரோ—என்
எதிரில் வந்த முதிய கிழவர் (எங்)

அ. ப. = திங்கட் சடையைக் கரந்து வந்துந்
திருவாசகம் தீட்டி மகிழ்ந்தே (எங்)

ச. = மதுரையிலே குதிரை கொணர்ந்த
மாயம் வேலையோ ?
குதிரைகளை நரிகளாக்கிய
குட்டி வேலையோ?
நதியைப் பெருக்கிக் கூலியாக
நடந்த வேலையோ ?
முதுமை தாங்கி முக்கண்ணன் வினை
யாட வந்தாரோ ?
மதுரமாந்திரு வாசகமேன்
வரைந்து கொண்டாரோ ?
கதுமென அவர் மறைந்து போன
கதையில் என்ன புதை பொருளோ ? (எங்)

ப. த நி ச்ர = ப த நி ப ப ம ரி | ச ரி ச = ச ர ; ; ச ர | நி ச ரி ம = ப த ம ப த நி ச்ர |
எ ங் . கே . . . சென் . று . . ரோ . . என் எ . தி . ரில் வ ந் . . த

| ச் ச் ரி ச் = நி ச் த ப ம ர ம ர ||
மு . தி . ய . கி . ழ வர்

அ.ப. ; தா = பா மபத நிச்ா | நிச்ரி = ச்ாரி ; ச்ா | நிச்ரி ம் = ரி ச்நிச்தாபா |
. திங் கட் ச . டை . யைக் க . ரந் து வந் து தி . ரு . வா . . . ச கம்
| மபதநி = ச்ா ச்நிநிச் த ப ||
தி . . ட் . டி ம . கி ழ்ந் தே .

ச. ; ம ப = தா த நி பா ; | பமதப=மரிரி மரி சா | ; நி ச் = ரி ரி மபாத நி |
. ம து ரை யி . லே . கு . தி . ரை . கொ . ணர்ந்த . மா . யு வே . . லை .
| பா ; = ; ; ; ; ||
போ . . . . .

; ப ம = பா த த ப ம ரி | ரிரி = மாரி , ச சா | ; ச நி = சாரி பமரி ம |
. கு தி ரை க . ளா . . ந ரி க ளாக்கி ய . குட் டி வே . . லை .
| ரி ; = சா ; ; ; ||
போ . . . . .

; ரிரி = மா சா ரி சா | ; ரி = மா பா ; பா | ; பம = பா தா நி பா |
. ந தி யைப் பெ ருக் கி . கூ வி யா . க . நடந் து வே . லை
| த நி ச்ா = ப த நி பா ; ||
போ . . . .

மா மா = மா தா நி ச்ா | நிச்ரிம்=ரிச் நிச் தா பா | ம பதா = தா த நிச்ரி |
மு து மை தா ங் கி மு . . க் கண் ணன் வி ளை யா . . ட வந்தா .
| ச்ா ; = ; ; ; ; ||
போ . . . . .

; சா நி = சா ரீ , ஸ ரீ | ப் ம் ரீ = கா கா ரீ சா | ; நி ஸ = சா நி ச் தா பா |
. ம து ர மா ந் தி ரு வா . . ச க மே ன் . வ ரை ந் து கொ ண் . .
| ம ப த நி = சா நி ரீ சா ; ||
டா . . . . . . ரோ .

; ஸ ம் = , ஸ சா நீ சா | ஸ சா நீ = சா தா ; பா | த நி சா = , ப ப த நீ , ப |
. க து . மெ ன அ வர் ம . றைந் து போ . ன க தை யில் . . எ ன் ன . .
| க கா ரி = சா ரி ம பா , ம ||
பு தை பொ ரு ளோ . . . .

ருரு. அந்தணர் அழைத்தல்

இச்சமயம் தில்லையந்தணர் நடராஜரின் பஞ்சாக்ஷரப்படியில் திருவாசகத்தின் ஏட்டுப் பிரதியைக் கண்டு, அதில் மாணிக்கவாசகர் சொல்லத் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது என்பதையும் பார்த்து வியந்தனர். திருவாசகம் முழுதும் சிவானந்தத் தேனாயிருந்தது. "அதற்குப் பொருள் சொல்லுவீர்" என்று மாணிக்க வாசகரை அந்தணர் வந்து வேண்டுகின்றனர்.

சகாணா — ஆதி

ப. = அன்புள்ள மாணிக்க வாசகரே—இன்றோர்
அதிசயங் கண்டோமே. (அன்)

அ. ப. = செம்பொன் அம் பலத்திலே திருவாசகமெனும்
செந்தமிழ் வேதத்தைத் தேனெனக் கொண்டனம் (அன்)

ச. = மாணிக்கம் சொல்லத் திருச் சிற்றம்பலமுடையார்
மாசறத் தீட்டிய தேசுறு வாசகம்,
காணக் கிடைத்துளம் பூணக் கிடைத்தனம்
கருணையுடன் அதன் பொருளினை விளக்குவீர் (அன்)

ப. ;-பா, ம கா-கா கமரி-ரி சா | ;-நி சாரிசா- | ச நிநிசத-ரி சா ||
..-அன் புள் ள -மா . . ..-ணிக்க .-வா . ச க - ரே. . . . -இன்றே
;-நி சரி ரி-கரி ரி-க மபத- | ப மமாமா-காமரி | கரிச நிசா ; || ;
ர்-அதிசயங்-கண் .-டோ. . . மே. . . -. .. . .

அ. ;-பா மா , த -நீ ச் நி ரீ ச்ா | ;-நிரிச்ா, ச்- | ச்நிநிச்த-நி தபா ||
..-செம்பொன்னம்-பலத்திலே ..-திருவா.ச- க. . . . . -மெ. னும்
;,-தா ரிச்ா-ரி ச்நிச்த-த பா | ;-ம தாப மா- | கா கமாரிகம || பா
...-செந்தமிழ்-வே. . . . -தத்தை த்-தே. னெனக்- கொண். . ட. னம்

ச. ;-ரி ரி ரி -ரி ரி கம பா | ;-தபமாகா- | கமரிச நிசா ||
.-மாணிக்கம்-சொல்லத் தி . ரு ச்-சிற்றம்ப - ல . முடை. யா
;-நி சரி சா-நீ நி ச தா பா | ;-ரி கமபா- | ம க மா ரி சா ||
ர்-மா. ச றத்-தீ. ட் டி ய .-தேசு.று - வா. . ச கம்
;-கா ணக் கி-டைத் து ளம் | ;-பூ ணக்கி | டைத் த ன ம் ||
;-க ரு ணை யு-டன்-அ த ன் | ;-பொரு ளினை | வி ள க் கு || வீர்
இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக

௫௰. இதுவே பொருள்

மாணிக்கவாசகர் பேரின்பப் பெருக்கெடுக்க, தில்லையப்பன் முன்னே மெய்ம்மறந்து நின்று பாடினார்:

நாட்டைக்குறிஞ்சி — ஆதி — திருவாசகம்.

ஒருவனே போற்றி, ஒப்பில் அப்பனே போற்றி! வானோர்
குருவனே போற்றி, எங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி!
வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே!

; , - ரி க ம க ர - சா சா - நி த நி | ; , - ச ம க சா - . | ச நி த நி சா சா ||
. . - ஒ ரு வ னே - போற் றி - ஒ ப் பில் . . - அ ப் ப னே - போ ற் றி . வா னோ

; , - ச நி ரி சா - நி தா - த மி பா | ; , - நி த நி - | ச ச நி ரி சா ||
. ர் - கு ரு வ னே - போற் றி - எ ங் க ள் . . - கோ ம ளக் - கொ ழுந் து போற் றி

; , - ச ச ச சா - நி தா - த மி பா | ; , - நி த நி - | ச்ா நி ரி ச்ா ||
. . - வ ரு க வென் - றென் னை - நின் பால் . . - வாங் கி ட - வேண் டும் போற் றி

; , - ச் நி ரி ச்ா - நி தா - க ம த நி | ச்ா , - ச் நி த மா - | ம க ரி க ரி சா ||
, . - த ரு க நின் - பா தம் - போ . . ற் றி . - த மி ய னேன் - த னி மை தீ ர்த் தே

சௌராட்டிரம் — சாப்பு

ப. = தில்லையப்பன் முன்னே சிவமய மாணிக்கம்
தீச்சுடர் போல நின்றாரே—தமை வென்றாரே (தில்)

அ. ப. = எல்லையில் லாததோர் இன்பக் கடலாடியே
இன்றெனை அழைத்துக்கொள் இறைவாயெனப் பாடியே (தில்)

ச. = பொன்மலை யருவிபோல் அன்புக் கண்ணீ ருகுத்துப்
பூதவுடலும் சிவ போதத்திலே லயித்து,
உன்னத ஞானத்தில், உள்ளமெல்லாங் குளித்து
'ஓம்சிவம் ஓம்சிவம்' என்று பாடிக் களித்தே. (தில்)

2. = 'அருவாகி உருவாகி, அருட்பெருங் குருவாகி,
ஆளும் அம்மையப்பன் அன்பே இன்பம்' என்றார்
'திருவாசகந் தரும் பொருளிது இது' வென்றே
சிற்பரஞ் சோதியில் அற்புதமாய்ச் சென்றார் (தில்)

3. = அள்ளும் உள்ளன்பினால் ஆண்டானைக் கூடியே,
அருட்பெருஞ் ஜோதியில் ஐக்கிய மாகியே
தெள்ளிய சிவஞானத் தேனை நாம் அருந்திடத்
திருவாச கந்தந்த தேஜோன் மயமூர்த்தி (தில்)

ப. சா , = ரி ரி ம | பா ம = தா தா | த த நி = ச்ா ச்ா | தா , = பா பா ||
தி ல் லை ய ப் பன் . முன் னே சி வ . ம ய மா . ணிக் கம்

ம பா = ச் த ப ம | க ரி = ச ரி ப ம | பா , = த ச் த ப | ம க சா = ரி சா ||
தீ ச் சுடர்போ. ல நின் று . . . ரே . த . மை . வென் . று ரே

ஆ. பா ம = தா பா | ம க ரி = ப ம பா | தா , = தா ச்ா | ச் தா = ரி ச்ா ||
எல் . லே யில் லா . . த . தோர் இ ன் பக் க ட லா டி யே

ச் ரி = க் ரி ரி | ச் தா = நி் த பா | ம பா = த நி த ப | ம காபமா = க ரி சா ||
இ ன் றெ . லே ய ழைத் து க்கொள் இறை வா . யெ ளப் பா . . . டி . யே

௪. க மா = ரி சா | ச தா = ரி ச ரி | , க ம = பா நி் த | ப மா = க ரி சா ||
அ ரு வா கி உ ரு வா . கி . அருட் பெ ருங் கு ரு வா . கி

சா , = ரி , ரி | ச நி த = சா சா | ச ரி = க ம க ரி | க மா = பா பா ||
ஆ . ளும் அம் மை . . யப் பன் அ ன் பே . இன் ப ம் என் றார்

ப ப ம = நி் த பா | ம க ரி = க ம பா | ப, பா = தா ச்ா | ச் தா = ரி ச்ா ||
தி ரு . வா . ச கங் . த . ரும் பொ ரு ளி து இ து வென் றே

ச் ரி = க் ரி ரி | ச் தா = நி் த பா | ம பா = த நி த ப | ம காபமா = க ரி சா ||
சி ற் ப . ரஞ் ஜோ . தி . யில் அ ற் பு . த . மா . . ய்ச் சென் றார்

+ இக்குறி கைசிகி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்

மற்ற அடிகளையும் இதுபோற் பாடுக

௫௭. மங்களம்

சுருட்டி — ஆதி

ப. = சிவ குரு நாதனுக்கு ஜய மங்களம்—எங்கள்
திருவாசக முனிக்குச் சுப மங்களம் (சிவ)

அ. ப. = தவமணி சித்தருக்குத் தற்பர முத்தருக்கு
நவமணி பத்தருக்கு நமச்சிவாயப் பித்தருக்கு (சிவ)

ச. = துதிமணி வாசகர்க்குப் பதியருள் வாசருக்கு
நதியணி நாயகர்க்கு நலந்தரு நேயருக்கு (சிவ)

2. = சாதிமத மற்றவர்க்கு வேதமுடி வானவர்க்கு
மாதிருக்கும் பாகருக்கு ஜோதிசுக யோகருக்கு (சிவ)

3. = சத்தியமே யானவர்க்கு முத்திதரு ஞானியர்க்கு
தத்துவா தீதருக்குச் சுத்தானந்த கீதருக்கு (சிவ)

ப. ;-நிநி த ப பா-மா, கரி சா | ;ரி மா ப நி த | பா ; - பா பா ||
,-சிவ . குரு -நா . தனுக்கு | .ஜய மங்க . ளம்.எங்கள்
;-ரி மா பா நி-நீ, நி த நி ச்ா | ;-ச்நி த பா ப- | ம க ப ம க ரி ரி ம ||ப நி
..-திரு வாச-க.முனிக்கு | ச்-சுப . மங்க- ளம் . . . .

ஆ. ;-ச்ச்ா நி தா-பா ப ம பா பா | ;-ம பா நி த நி-| ச்ா ச்நி ச்ா ச்ா ||
.-தவ மணி-சித்த . ருக்கு | .-தற் பர .- முத்த . ருக்கு
:-நி தா நி ச்ா-ச்நி ரி ச்நி த பா | ;-ப ம ப நீ த -| மா ம க ரி ச ரி ம ||ப நி
,-நவ மணி-பத்த . ருக்கு | ..-நமச்சிவாயப்- பித்த , ருக்கு . . .

சரணங்களை அநுபல்லவிபோற் பாடுக

சிற்சபேசா! சிவ சிதம்பரம்! நம: பார்வதிபதயே ஹரஹர மஹாதேவ!
நாத ஜோதி நடன ஜோதி பாதமே துணை!

தாளம்	1	2	3	4		
கீர்த்தனை	11	5	3	6	=	25
திருவாசகம்	3	12	13	17	=	45
திருவாசக விருத்தம்	0	1	4	2	=	7
கண்ணிகள்	5	5	7	0	=	17
விருத்தம்	0	4	5	0	=	9
காரிகை	6	3	9	1	=	19
அகவல்	3	0	2	0	=	5
சில்லறைப்பாட்டு	1	3	9	0	=	13
நாமாவளி	1	0	1	0	=	2
சிந்து	1	0	0	0	=	1
இருசொல்லலங்காரம்	0	0	3	1	=	4
ராகமாலிகை	1	0	1	0	=	2
ராகமாலிகா விருத்தம்	0	1	0	0	=	1
பள்ளு	0	0	1	0	=	1
மங்களம்	0	0	0	1	=	1

ஆகமொத்தம் உருப்படிகள் 152

ஓம் சிவம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீமாணிக்கப் பாட்டு முற்றிற்று.